Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Machsor

die sämmtlichen Festgebete der Israeliten ; mit bestgeordnetem Texte und deutscher Uebersetzung

Für den Vorabend des Versöhnungstages

Ibn-Gabirol, Shelomoh Ben-Yehudah

Wien, 1906

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12193

Visual Library

Fest Gebete der Israeliten

98
008843

2203
UNIVERSITÄT POTSDAM
Universitätsbibliothek

MACHSOR.

Die sämmtlichen

FESTGEBETE DER ISRAELITEN

mit bestgeordnetem Texte und

deutscher Uebersetzung

von

S. G. Stern.

(Ausgabe in neun Teilen).

Dritter Teil:

Für den Vorabend des Versöhnungstages.

1906.
Jos. Schlesinger's Buchhandlung
Wien, I., Seitenstettengasse 5.
Budapest, Königsgasse 1.

Verzeichniß

der bei dem geregelten Gottesdienste beibehaltenen Gebete.

	Seite
כל נדרי	17
שהחיינו, סלח נא, ונסלח	18
ברכו bis nach שמונה עשרה	19
מקדש השבת bis ויכלו (Am Sabbath)	42
כי רב הוא bis שומע תפלה, יעלה	—
דלים ורקים bis למענך אלהינו, דרכך אלהינו	48
לכל קוראיך bis יי יי, אל מלך, תעלה ארוכה	49
על עירך ועל עמך bis הטה אלהי אזנך, ויאמר, סלח נא	51
לכל קוראיך bis יי יי, אל מלך, אמנם כן	54
לכל קוראיך bis יי יי, אל מלך, כי הנה כחומר	57
חטאנו צורנו, אל נא תשת, זכור רחמיך	59
חטאנו צורנו, הן יעביר זדון	60
והנגלות אתה יודע bis זכור לנו ברית אבות, u. s. w.	61
מנגד עיניך bis שמך מעולם	67
לעשות את כל דברי התורה הזאת bis על חטא, אתה יודע רזי עולם	68
ענכו דין אלמנות ענכו bis ענכו יי ענכו	76
עלינו, אבינו מלכנו	79
אנעים זמירות	110

סדר כפרות

*) Man nimmt die כפרה in die rechte Hand und sagt dieses בני אדם

בְּנֵי אָדָם יוֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת אֲסִירֵי עֳנִי וּבַרְזֶל: יוֹצִיאֵם מֵחֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּק: אֱוִלִים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעָם וּמֵעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: כָּל־אֹכֶל תְּתַעֵב נַפְשָׁם וַיַּגִּיעוּ עַד שַׁעֲרֵי מָוֶת: וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְיָ בַּצַּר לָהֶם מִמְּצֻקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיִרְפָּאֵם וִימַלֵּט מִשְּׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לַייָ חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: אִם יֵשׁ עָלָיו מַלְאָךְ מֵלִיץ אֶחָד מִנִּי אָלֶף לְהַגִּיד לְאָדָם יָשְׁרוֹ: וַיְחֻנֶּנּוּ וַיֹּאמֶר פְּדָעֵהוּ מֵרֶדֶת שַׁחַת מָצָאתִי כֹפֶר:

Wer sich selbst die כפרה umschlägt, sagt nach מצאתי כופר dieses.

זֶה חֲלִיפָתִי. זֶה תְּמוּרָתִי. זֶה כַּפָּרָתִי. זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה. וַאֲנִי אֵלֵךְ וְאֶכָּנֵס לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

Dann sagt man obiges בני אדם noch zweimal, wo aber jedesmal nach מצאתי כופר wieder obiges זה חליפתי gesagt wird.

Wer die כפרה einer Mannsperson umschlägt, sagt nach מצאתי כופר dieses.

זֶה חֲלִיפָתְךָ. זֶה תְּמוּרָתְךָ. זֶה כַּפָּרָתְךָ. זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה. וְאַתָּה תִּכָּנֵס וְתֵלֵךְ לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

Für mehrere Mannspersonen wird dieses gesagt.

זֶה חֲלִיפַתְכֶם. זֶה תְּמוּרַתְכֶם. זֶה כַּפָּרַתְכֶם. זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה וְאַתֶּם תִּכָּנְסוּ וְתֵלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

Für eine Weibsperson wird dieses gesagt.

זֹאת חֲלִיפָתֵךְ. זֹאת תְּמוּרָתֵךְ. זֹאת כַּפָּרָתֵךְ. זֹאת הַתַּרְנְגוֹלֶת תֵּלֵךְ לְמִיתָה. וְאַתְּ תִּכָּנְסִי וְתֵלְכִי לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

Für mehrere Weibspersonen sagt man dieses.

זֹאת חֲלִיפַתְכֶן. זֹאת תְּמוּרַתְכֶן. זֹאת כַּפָּרַתְכֶן. זֹאת הַתַּרְנְגוֹלֶת תֵּלֵךְ לְמִיתָה. וְאַתֶּן תִּכָּנַסְנָה וְתֵלַכְנָה לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

Beim Umschlagen der כפרות für eine schwangere Frau sagt man dieses.

אֵלּוּ חֲלִיפוֹתֵיכֶם. אֵלּוּ תְּמוּרוֹתֵיכֶם. אֵלּוּ כַּפָּרוֹתֵיכֶם. אֵלּוּ הַתַּרְנְגוֹלִים יֵלְכוּ לְמִיתָה. וְאַתֶּם תִּכָּנְסוּ וְתֵלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

Entweder man verschenkt die כפרות an arme Leute, oder was besser ist, man giebt das Geld dafür an arme Leute.

---

*) Wenn man einem Anderen die כפרה umschlägt, so läßt man es von ihm sagen

Vor dem Eintritte in das Bethaus.

וַאֲנִי בְּרוֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל־קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃

Nach dem Eintritte in das Bethaus.

בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ׃

מַה טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב. מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ. אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃ יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ. וּמְקוֹם | מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשִׂי׃ וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃

מה Wie schön sind deine Hütten Jakob, deine Wohnungen Israel! Deiner Vaterhuld vertrauend, trete ich ein, Herr, in dein Haus, und beuge mich vor dir in deinem heiligen Tempel in Gottesfurcht. Mit der innigsten Lust und Liebe trete ich ein, Herr, in dein Haus, betrete ich die Stätte, wo du thronest in deiner Herrlichkeit. Ich beuge mich, ich bücke mich, ich beuge das Knie vor dir, meinem Gott, der mich geschaffen. Möge mein Gebet vor dich gelangen in einer gnadenreichen Stunde. Gott, in deiner Gnadenfülle erhöre mich und sende mir deine Wahrheit und dein Heil! Amen!

אֲנִי קְרָאתִיךָ כִי תַעֲנֵנִי אֵל. הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃ אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ. אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ. וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטַחְתִּי יְיָ. אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ. בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל־דְּבִיר קָדְשֶׁךָ׃ יְיָ אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃ אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃ הָאִירָה פָנֶיךָ

אני Ich rufe Dich an, o, so erhöre mich, Allmächtiger! neige mir Dein Ohr, merk auf mein Gebet. Aus Gnade will ich Dein Antlitz schauen, und wachend mich ergötzen an Deiner Gottesgestalt. Ich vertraue Dir, Ewiger, rufe mir zu: Du bist mein Gott! Vernimm mein lautes Gebet, wenn ich zu Dir flehe; wenn ich meine Hände aufhebe zu Deinem heiligen Chore. Ewiger, mein Gott! ich flehe zu Dir und Du heilest mich. Zu Dir, Ewiger; rufe ich; Dich, mein Gott flehe ich an. Laß Dein Antlitz leuchten über

Deinen Knecht, hilf mir durch Deine Gnade. Denn zu Dir, Ewiger! hoffe ich, Du mein Gott und Herr, erwiederst mein Vertrauen. Erhöre Ewiger, mein Gebet, vernimm meine Klagen und laß meine Thränen nicht unbeschwichtigt. Erhöre mich, Ewiger, und sei mir gnädig, sei Du, o Gott! Beistand mir.

שיר Ich freue mich, wenn man zu mir spricht. „Laß in des Ewigen Haus uns gehen." Ich freue mich Deiner Verheißung, wie Einer, der große Ausbeute gewinnt. O merke auf meine Klagen, mein König und mein Gott! wenn ich zu Dir bete. Ewiger! frühe mögest Du mich hören, frühe schon wende ich mich zu Dir mit meinem Hoffen. Ich rufe Dich an, denn Du antwortest mir, Allmächtiger! neige mir Dein Ohr und erhöre mein Gebet! Mein Fuß steht auf ebener Bahn; in Chören danke ich dem Ewigen.

עַל־עַבְדֶּךָ. הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ: כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְתִּי. אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי: שִׁמְעָה תְפִלָּתִי יְיָ. וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה. אֶל־דִּמְעָתִי אַל־תֶּחֱרַשׁ: שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה׀עוֹזֵר לִי:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ: שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל: יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ וַאֲצַפֶּה: אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְיָ:

איתא במס' ברכות דף ל"ב ע"ב חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת ואח"כ מתפללין דהיינו ששהו שעות להעיר כוונה של התפעלות ולהכין לבבם בטהרת הרעיון לאביהם שבשמים להתפלל עליו במחשבה טהורה וע"כ נהגו חסידי עליון ואנשי מעשה הבאים אחריהם כדמצא בספרי גדולים קדמונים ליסד מעט אחר אמירת פסוקי מה טובו לומר פסוק זה:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ. עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

ויסדו מעט יותר תפלה זו.

מִי אָנֹכִי שֶׁאֶזְכֶּה לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא. וְאָנֹכִי אִישׁ חוֹטֵא וְהִכְעַסְתִּי שְׁמוֹ הַגָּדוֹל בְּמַעֲשַׂי הָרָעִים. וַאֲנִי בָּשָׂר וָדָם עָפָר וָאֵפֶר. וְאֵינִי כְדַאי וְרָאוּי לְהַזְכִּיר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כַּמָּה פְּעָמִים. אוֹי לִי אֵיךְ אֶשָּׂא פָנַי לַעֲמוֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְנוֹרָא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עִלַּת כָּל הָעִלּוֹת וְסִבַּת כָּל הַסִּבּוֹת אֶלָּא מִפְּנֵי רַחֲמָיו וַחֲסָדָיו הַגְּדוֹלִים שֶׁהוּא מְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו. וְרוֹצֶה בִתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים שֶׁל עֲבָדָיו. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל בָּשָׂר יָבוֹאוּ:

תפלת מנחה לערב יו׳ כפור

Man sagt פרשת הקרבנות.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֱׁיְיָ אֱלֹהָיו:
קמה תְּהִלָּה לְדָוִד. אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד

אשרי Wohl denen, die da sitzen in deinem Hause, und immerfort dich preisen! Selah! Wohl dem Volke, dessen Gott ist Gott, der Herr!

תהלה Ein Lobgesang von David. Ich will dich erheben, mein Gott und Herr, und will loben deinen Namen in Ewigkeit. Alle Tag will ich dich loben, und preisen deinen Namen in Ewigkeit. Groß ist Gott und gepriesen über Alles, und seine Größe unerforschlich. Eine Zeit rühmt der andern dein Wirken, und deine Allmacht verkünden sie. Die Pracht und Herrlichkeit deiner Majestät und deine wundervollen Worte sind mein Gespräch. Von der gewaltigen Macht deiner Wunderthaten reden sie, und von deiner Größe will ich erzählen. Das Angedenken deiner unendlichen Güte strömt von ihnen aus, deine Gerechtigkeit lobpreisen sie. Gott ist gnädig und barmherzig, langmüthig und voller Huld und Milde. Gott ist gütig gegen Alle, und hat Erbarmen mit allen seinen Schöpfungen. Darum danken dir, Gott alle deine Schöpfungen, und deine Frommen stimmen an dein Lob. Von der Herrlichkeit deines Reiches sprechen sie, von deiner Allmacht reden sie; daß sie verkünden den Menschenkindern seine Macht, und die Herrlichkeit und Pracht seines Reiches. Dein Reich ist ein Reich aller Welten, deine Herrschaft geht durch alle Zeiten. Gott ist es, der stützet die Fallenden, und aufrichtet, die gebeugt sind. Aller Augen hoffen auf dich, und du gibst ihnen die Speise, jedem zu seiner Zeit; öffnest deine Hand und sättigest Alles, was lebet, mit Wohlwollen. Gott ist gerecht in allen seinen Wegen, liebreich in allen

seinen Werk.n. Gott ist nahe Allen, die ihn anrufen mit Wahrhaftigkeit. Den Gottesfürchtigen thut er ihren Willen, er hört ihr Schreien und schickt sein Heil. Er schirmt Alle, die ihn lieben, und rottet all. Frevler aus. Des Herrn Ruhm soll mein Mund verkünden, und alles Fleisch lobpreisen seinen heiligen Namen in Ewigkeit. So lobpreisen wir den Herrn von nun an bis in Ewigkeit Halleluja! lobet Gott den Herrn

כי Wenn ich rufe den Namen Gottes, so gebet Gott die Größe.

אדני Herr, eröffne du meine Lippen, daß mein Mund verkünde deinen Ruhm:

ברוך Gelobt seiest du, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams und Jsaks und Jakobs; du, der große, mächtige, und furchtbare Gott; du, der allerhöchste Gott der in Güte und Milde waltet, und Herr und Meister ist von Allem; der den Vätern ihre Frömmigkeit gedenket und ihren Kindeskindern sendet den Erlöser um seines Namens Willen in seiner Liebe.

זכרנו Gedenke unser zum Leben, Herr, der du am Leben hast Gefallen; schreib' uns ein ins Buch des Lebens, um deinetwillen, Gott, des Lebens Quell!

מלך [illegible]err, bist unser Helfer, Retter u[illegible]rlöser, du unser Schutz und Sch[illegible] Gelobt seist du, Gott, Abraham[illegible]chutz und Schild.

אתה [illegible] bist der Allmächtige, Herr, i[illegible]igkeit, der belebet die Todten, d[illegible] unerschöpflich an Heil und Hil[illegible].

מכלכל [illegible] verpfleget die Lebenden, in seiner Milde, und belebet die Todten, in seiner unerschöpflichen Barmherzigkeit; der stützet, die da fallen, der heilet die Kranken, der

בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת׃ רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃ שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

הש"ץ אומר חצי קדיש.

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. אֵל עֶלְיוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת. וּמֵבִיא גוֹאֵל ׀ לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ ׀ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי. מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד. מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים.

וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

löset die Gebundenen, der seine Treue bewahret und bewähret an denen, die da schlafen im Staube. Wer ist wie du, Herr der Kräfte? wer dir gleich, Weltenherr, der tödtet, der belebet, der sprießen läßt das Heil?

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

מי Wer ist wie du ein allerbarmender Vater, der in seiner Barmherzigkeit alle seine Schöpfungen zum Leben bedenket?

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

ונאמן Du bist uns ein treuer Bürge für das Leben unserer Todten. Gelobt seiest du, Gott, der belebet die Todten.

*) אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אתה Du bist heilig und heilig ist dein Name, und alle Tage preisen dich die Heiligen — Selah! Gelobt seist du, Gott, heiliger Weltenkönig!

---

*) קדושה לש"ץ.

Vorb. נְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בָּעוֹלָם. כְּשֵׁם שֶׁמַּקְדִּישִׁים אוֹתוֹ בִּשְׁמֵי מָרוֹם. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

Gemeinde u. Vorb. קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

Vorb. לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

Gemeinde u. Vorbeter בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

Vorb. וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר:

Gemeinde u. Vorbeter יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

Vorb. לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ. וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

ק־ש: Wir heiligen deinen Namen in der Welt, wie sie ihn heiligen in den höchsten Himmelshöhen — wie es geschrieben steht durch deinen Propheten: Und es rufet der Eine dem Andern zu, und spricht:

קדוש Heilig, heilig, heilig, ist Gott der Heerschaaren Herr, die ganze Welt ist voll von seiner Herrlichkeit.

לעמתם Und die ihnen gegenüber stehen, die sprechen: gelobt —

ב־־ך Gelobt sei die Herrlichkeit Gottes an der Stätte, wo sie waltet.

ב־־־י Und in deinem heiligen Worte steht geschrieben:

ימ־ך Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten. Halleluja!

לדור Durch alle Zeiten verkünden wir deine Macht und Größe, und heiligen deine Heiligkeit bis in Ewigkeit. Dein Lob, Herr, das weichet nie und nimmer aus unserm Munde; denn du bist der große und heilige Weltengott und Herr. Gelobt seist du Gott, heiliger Weltenkönig.

אתה Du begnadigest den Menschen mit Verstand, und in deiner Lehr' und Offenbarung ist ihm die verständige Erkenntniß gegeben. Begnadige uns aus deiner Gnadenfülle mit Erkenntniß, Einsicht und Verstand. Gelobt seist du, Gott, der da begnadiget den Menschen mit seiner Erkenntniß.

השיבנו Vater, führe uns ein in deine Lehre, und würdige uns der Herr, in deinem Heiligthume. Gib, daß wir aus jeglicher Verirrung in der vollkommensten Sinnesänderung nähern Erkenntniß und Anbetung, und Bekehrung zu dir wiederkehren. Gelobt seist du, Gott, der an solcher Sinnesänderung und Bekehrung hat sein Gefallen.

סלח Vergib uns, Vater, wo wir gesündiget, und verzeihe uns, Herr, wo wir uns vergangen: denn du bist es, der vergibt und versöhnet. Gelobt sei du Gott, Allerbarmender, der so oft und so Vieles uns vergibt.

ראה Schau auf uns, Herr, in unserer Erniederung, und streite du unsern Streit für uns; erlöse uns — bald um deines heiligen Namens willen; du bist ein mächtiger Erlöser. Gelobt seiest du, Gott, Erlöser Israels!

רפאנו „Heile uns, Gott, und wir sind geheilet; hilf uns, und es ist uns geholfen; denn du bist unser Ruhm und Stolz!“ Sende du uns eine vollkommene Heilung und Genesung für jedes Leid und Weh; du bist der allwaltende, allesvermögende Gott und Herr, ein treuer Arzt, verläßlich und voll Erbarmen! Gelobt seist du, Gott, der heilet die Kranken Israels!

ברך Segne uns, Gott und Herr, das Jahr und alle seine Erzeugnisse und Erträgnisse zum Guten! Gib Segen der Erde! Sättige uns aus deiner Gnadenfülle; segne uns das Jahr, daß es eines der besten sei reich an allen Gütern deiner Huld. Gelobt seist du Gott, der da segnet die Jahre.

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה. חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ. וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל | לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. כִּי גוֹאֵל חָזָק אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא. הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה. כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה. וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה. וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס לקבץ גליותנו. וקבצנו יחד מארבע כנפות הארץ. ברוך אתה יי מקבץ נדחי עמו ישראל:

השיבה שופטינו כבראשונה. ויועצינו כבתחלה והסר ממנו יגון ואנחה. ומלוך עלינו אתה יי לבדך בחסד וברחמים וצדקנו במשפט. ברוך אתה יי המלך המשפט:

ולמלשינים אל תהי תקוה וכל עושי רשעה כרגע יאבדו וכלם מהרה יכרתו והזדים מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכניע במהרה בימינו. ברוך אתה יי שובר אויבים ומכניע זדים:

על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני עמך בית ישראל ועל פליטת סופריהם ועל גרי הצדק ועלינו יהמו רחמיך יי אלהינו ותן שכר טוב לכל הבוטחים בשמך באמת ושים חלקנו עמהם לעולם ולא נבוש כי בך בטחנו. ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים:

ולירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכון בתוכה כאשר דברת ובנה אותה בקרוב בימינו בנין

תקע Laß ertönen die große Posaune zu unserer Erlösung, und erhebe du das Banner, um das sich sammeln und einigen unsere Verbannten. Einige uns und sammle uns von allen vier Enden und Ecken der Welt Gelobt seist du, Gott, der da sammelt die Zerstreuten seines Volkes Israel!

השיבה Setze unsere Richter wieder ein wie ehedem, und unsere Räthe wie einst in alter Zeit; wende ab von uns Kummer, Noth und Klage, und regiere du, Gott, allein über uns, in deiner Liebe und Barmherzigkeit, auf daß wir gerechtfertiget werden im Gerichte. Gelobt seist du, Gott, Herr des Gerichtes.

ולמלשינים Den Lästerern möge keine Hoffnung bleiben; die den Frevel üben, die mögen in dem Augenblicke vergehen; das Reich des Uebermuthes möge zu Grunde gehen, ausgerottet und getilgt sein, und er vor dir sich demüthigen bald und in unsern Tagen. Gelobt seist du, Gott, der dem Feinde bricht die Kraft und demüthiget den Uebermuth.

על Ueber die Frommen und Gerechten, über die Alten und Weisen deines Volkes Israel; über seine Schriftkundigen, die das Gotteswort uns erhalten; über die Fremden, die im Glauben und im Rechte sind; über uns Alle, die wir deinem göttlichen Worte nachgehen und anhängen — möge walten dein Erbarmen, Herr! Gib allen, die da hoffen und vertrauen auf deinen Namen in Wahrhaftigkeit, ihren vollen Lohn, und gib uns mit ihnen dereinst unser Theil in der Ewigkeit, auf daß wir nicht beschämt werden in unserer Hoffnung, wo wir auf dich vertrauen. Gelobt seiest du, Gott, du die Stütze, du die Zuversicht der Frommen und Gerechten.

ולירושלים Ueber Jerusalem, die Gottesstadt, möge dein Erbarmen walten, und deine Herrlichkeit darin, wie du, es uns hast verheißen. Erbaue sie nächstens und in unsern Tagen, erbaue sie für die Ewigkeit,

עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

und richte in ihr bald wieder auf den Thron, auf dem einst David saß, und gib ihm Bestand und Festigkeit. Gelobt seist du, Gott, der Jerusalem erbauet.

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה:

את Den Sprößling Davids, deines Knechtes, laß in Bälde wieder aufsprießen, und sein Haupt sich erheben in deinem Heile; denn auf dein Heil hoffen wir alle Tage. Gelobt seist du, Gott, der das Horn des Heiles läßt sprießen.

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים ׀ אָתָּה. וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

שמע Erhöre du, Gott, unsere Stimme, und verfahre mild und schonend und barmherzig, Herr mit uns. Empfange mit Wohlwollen und Erbarmen unsere Bitten, denn du bist ein Gott, der da erhöret das Gebet und die Wünsche höret, die wir mit Andacht und Inbrunst des Herzens dir vertrauen. Laß uns nicht leer von dir weggehen! du erhörest das Gebet deines Volkes Israel in Barmherzigkeit. Gelobt seist du, Gott der da erhöret das Gebet.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

רצה Möge dein Volk Israel und sein Gebet dir, unserm Gott und Herrn, wohlgefallen. Stell' her den Gottesdienst in den Hallen deines Hauses, und die feuerigen Opfer Israels und sein Gebet empfange du in Liebe und Gnaden, auf daß der Gottesdienst in deinem Volke Israel dir stets und immer wohlgefalle.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

ותחזינה Mögen es unsere Augen schauen, wenn du wieder einziehest in Zion in Barmherzigkeit. Gelobt seist du, Gott, der wieder einziehet in seiner vollen Herrlichkeit in Zion!

Während der Vorbeter dieses מודים sagt, betet die Gemeinde leise das unter der Linie stehende מודים דרבנן *)

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם

מודים Wir danken dir, und bekennen, daß du bist Gott, unser Herr, er Gott unserer Väter in Ewigkeit;

---

*) מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת

מודים Wir danken dir, und bekennen vor dir, daß du bist Gott unser Herr, der Gott unserer Väter, der Gott alles Fleisches, unser Schöpfer, unser Bildner der Alles hat geschaffen und gebildet vom Anfange

וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ. וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

der Schutz und Hort unseres Lebens, unser Schild und unser Heil — du Gott, durch alle Zeiten. Dir danken wir, und verkünden deinen Ruhm, für unser Leben, das wir vertrauen, Herr, in deine Hand, für unser Seelenheil, das wir dir empfehlen, für die Wunder, die du Tag für Tag an uns gethan, für die wundervolle Güte und Milde, die zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags sich an uns bewähret. Allgütiger! unendlich ist dein Erbarmen. Allerbarmender! unerschöpflich ist deine Gnade. Auf dich hoffen wir in Ewigkeit.

ועל Für Alles und Jegliches sei gelobt und erhöhet und verherrlichet dein Name, unser Herr, heute und immer in Ewigkeit.

וכתוב Schreibe ein zum Leben und zum Glücke des Lebens Alle, die deinem Bunde anhängen in Treue.

וכל Alles, was lebet, danket dir, Selah! Alles, was lebet, preiset deinen Namen in Wahrhaftigkeit, Gott, unser Heil und unsere Hilfe — Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allgütige ist dein Name, dir gebühret Dank und Preis.

שלום Gib Frieden, Herr, in Fülle ewiglich deinem Volke Israel; denn du bist Friedensherr und Fürst!

Möge es dir gefallen zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde mit deinem Gottesfrieden.

וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. כֵּן תְּחַיֵּינוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

an! Dank und Lob und Preis deinem großen und heiligen Namen dafür, daß du am Leben uns erhalten, uns Verstand gegeben. So gib uns ferner Leben und Bestand, sammle die Zerstreuten, vereinige uns in deinen heiligen Hallen, daß wir achten lernen dein göttliches Gesetz und deinen Willen thuen, und dir dienen mit einem ganzen, ungetheilten Herzen so wie wir heute es bekennen. Gelobt seist du, Herr, dem aller Dank gebührt

בספר Im Buche des Lebens, des Segens und des Friedens, der Ernährung und Verpflegung möge unser gedacht werden, unser Name eingeschrieben stehen vor dir; laß uns und dein ganzes Volk und Haus Israel zum Glück und Heil und Lebensfrieden bedacht sein! Gelobt seist du, der den Frieden schaffet.

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ. אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל | לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

*) אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אֲנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ:

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל־חָי: אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל־חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב: אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתְּכַפֵּר־לָנוּ עַל כָּל־חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחַל־לָנוּ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל־פְּשָׁעֵינוּ:

*) Die Uebersetzung siehe weiter im Abendgebet.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחוֹזֶק יָד
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים

וְעַל כֻּלָּם. אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שׁוֹחַד
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוּר עָיִן :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֶצַח :

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עוֹל :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב :

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה :
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת :
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד :
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי :
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת :
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים :
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם :
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי :
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין :
סְקִילָה. שְׂרֵפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת

לא תעשה. בין שיש בה קום עשה, ובין שאין בה קום עשה. את שגלוים לנו. ואת שאינם גלוים לנו. את שגלוים לנו כבר אמרנום לפניך. והודינו לך עליהם. ואת שאינם גלוים לנו לפניך הם גלוים וידועים כדבר שנאמר הנסתרות ליי אלהינו. והנגלות לנו ולבנינו עד עולם. לעשות את כל דברי התורה הזאת: כי אתה סלחן לישראל. ומחלן לשבטי ישרון בכל דור ודור ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה):

אלהי עד שלא נוצרתי איני כדאי. ועכשיו שנוצרתי כאלו לא נוצרתי. עפר אני בחיי. קל וחמר במיתתי. הריני לפניך ככלי מלא בושה וכלימה. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד. ומה שחטאתי לפניך מרק ברחמיך הרבים. אבל | לא על ידי יסורים וחלים רעים:

אלהי נצור לשוני מרע. ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה. מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך. למען יחלצון ידידיך. הושיעה ימינך ועננו: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי: עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שיבנה בית המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

הש"ץ חוזר התפלה עם קדושה, בלא וידוי, ואומר קדיש שלם.

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם: ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים: הוא אלהינו אין עוד. אמת

מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם ׀ מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד׃

עַל כֵּן ׀ נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים ׀ מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל ׀ לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם ׀ אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא. וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

קדיש יתום.

סדר ברכת הדלקת הנרות ליום הכפורים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל (am Sabb. — שַׁבָּת וְשֶׁל) יוֹם הַכִּפֻּרִים׃

נוהגים שיתחיל הש"ץ כל נדרי, ויאריך בנגונים עד יגמור אותו עם השקיעה. וקודם שמתחילין כל נדרי לובשין הטלית ומברכים עליו.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בַּצִּיצִית׃

תפלה לשליח צבור.

לאומרה בכוונה ובכפה ובחרדה קודם כל תפלה ותפלה.

אל מלך נאמן שדי מלך עליון קבל שועתי ברצון ובאמוץ הלב.
ואח״כ בסוכה כ״ז אחד אל חי דין אמת שופט צדק רחום וחנון. רחם עלי
ושמע תפלתי היום אשר אתפלל בעדי ובעד ביתי ובעד עדתי המסכימים
עמי בתפלתי ותכלול תפלתי עם תפלות הישרות והנקיות אשר יעשו ישראל.
ותחתור תחת כסא כבודך כמו שחתרת לתפלת משה (ר״ל מנשה). ואל-
יבושו בי שולחי ולא אני בהם. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי
צורי וגואלי. אמן סלה: יהי לרצון לפניך איום שתתן לי קול נעים וערב
היום ואל יפסוק קולי ואל יחר גרוני ויהיה קולי נעים וחזק כמו שנאמר
ויהי קול השופר הולך וחזק מאד. אמן סלה:

תפלה אחרת לש״ץ.

הנני העני ממעש ונרעש ונפחד מפחד יושב תהלות ישראל באתי
לעמוד ולהתחנן לפניך על עמך ישראל אשר שלחוני ואף על פי שאיני כדאי
והגון לכך. על כן אבקשך אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב. יי יי.
אל רחום וחנון אלהים. שדי איום ונורא. היה נא מצליח דרכי אשר אנכי
הולך לעמד לבקש רחמים עלי ועל שולחי. ונא אל תפשיעם בחטאתי ואל
תחייבם בעונותי כי חוטא ופושע אני ואל יכלמו בי בפשעי ואל יבוש בי
ואל אבושה בהם וקבל תפלתי כתפלת זקן ורגיל ופרקו נאה וזקנו מגודל
וקולו נעים ומעורב בדעת עם הבריות. ותגער בשטן לבל ישטינני: ויהי נא
דגלנו עליך אהבה. לכל פשעים תכסה באהבה. וכל צומותינו ועינויינו הפוך
לנו ולכל ישראל לששון ולשמחה לחיים ולשלום האמת והשלום אהבו ואל
יהי שום מכשול בתפלתי:

יהי רצון מלפניך יי אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
הגבור והנורא אל עליון אהיה אשר אהיה שכל המלאכים שהם בעלי התפלות
יביאו תפלתי לפני כסא כבודך ויפיצו אותה לפניך בעבור כל הצדיקים
והחסידים התמימים והישרים ובעבור כבוד שמך הגדול הגבור והנורא כי
אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים ברוך אתה שומע תפלה:

קבלה מהר״ם ז״ל שיאמר הש״ץ ד׳ פסוקים אלו אחר התפלה בכ״ע:

ידעתי יי כי צדק משפטיך ואמונה עניתני:
הקשיבה לי וענני אריד בשיחי ואהימה:
ונפשי תגיל ביי תשיש בישועתו:
הנותן תשועה למלכים הפוצה את־דוד עבדו מחרב רעה:

מַעֲרִיב לְלֵיל יוֹם כִּפּוּר

נוהגים להעמיד שני חשובים מהקהל אצל הש"ץ לומר בישיבה של מעלה ג' פעמים וגם הש"ץ יאמר עמהם, ולא ילכו משם עד אחר ברכו.

בִּישִׁיבָה שֶׁל מַעְלָה וּבִישִׁיבָה שֶׁל מַטָּה.
עַל דַּעַת הַמָּקוֹם. וְעַל דַּעַת הַקָּהָל.
אָנוּ מַתִּירִין לְהִתְפַּלֵּל עִם הָעֲבַרְיָנִים:

ומתחיל הש"ץ כל נדרי בכתת ובחרדה ובכוונה, ואומר אותו ג"פ ובכל פעם מרים קולו ביותר והקהל צריך לומר כל נדרי מלה במלה בלחש עם הש"ץ.

כָּל נִדְרֵי

וֶאֱסָרֵי. וּשְׁבוּעֵי. וַחֲרָמֵי. וְקוֹנָמֵי. וְקִנּוּסֵי. וְכִנּוּיֵי. דְּאִנְדַּרְנָא. וּדְאִשְׁתַּבַּעְנָא. וּדְאַחֲרִמְנָא. וּדְאָסַרְנָא עַל נַפְשָׁתָנָא: מִיּוֹם כִּפֻּרִים זֶה עַד יוֹם כִּפֻּרִים הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה: בְּכֻלְּהוֹן אִחֲרַטְנָא בְהוֹן. כֻּלְּהוֹן יְהוֹן שָׁרָן. שְׁבִיקִין. שְׁבִיתִין. בְּטֵלִין וּמְבֻטָּלִין. לָא שְׁרִירִין וְלָא קַיָּמִין: נִדְרָנָא לָא נִדְרֵי. וֶאֱסָרָנָא לָא אֱסָרֵי. וּשְׁבוּעָתָנָא לָא שְׁבוּעוֹת:

כל Alle Gelübde, Entsagungen, Bannungen, Entziehungen, Kasteiungen und Gelöbnisse unter jedem Namen, auch alle Schwüre, so wir gelobt, geschworen, gebannt und entsagt haben werden — Von diesem Versöhnungstage, bis zum Versöhnungstage, der zu unserem Wohle heran kommen möge — bereuen wir hiermit allesammt; sie Alle seien aufgelöst, ungültig, unbündig aufgehoben und vernichtet; ohne Verbindlichkeit und ohne Bestand. Unsere Gelübde seien keine Gelöbnisse; was wir entsagt, sollen keine Entsagungen, und was wir beschwören, keine Schwüre sein*)

*) Nach der Lehre unserer Weisen können wir nur von solchen Gelübden, Schwüren u. s. w. die wir in aufgeregten und leidenschaftlichen Momenten, also ohne Vorbedacht, thun, eine Sühne erwarten; keineswegs aber von solchen, die wir mit Besonnenheit thun, oder zu welchen wir von Rechtswegen angehalten werden können.

ונסלח wird vom Vorbeter dreimal gesagt, hernach sagt es die Gemeinde dreimal.

וְנִסְלַח לְכָל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל הָעָם בִּשְׁגָגָה׃

ונסלח Es sei vergeben der ganzen Gemeinde der Söhne Israels sowohl als dem Fremden, der sich unter ihr aufhält; denn bei dem ganzen Volke geschieht es aus Irrthum.

Vorb. סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר׃

סלח Vergieb, ich bitte, die Vergehungen dieses Volkes nach Deiner großen Gnade und gewohnten Nachsicht für diese Nation, seit dem sie in Aegypten war bis jetzt, und wie es dort heißt:

סקסל סומכים ג"פ בקול רם.

וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ׃

ויאמר Der Ewige sprach: Ich habe vergeben, wie du angetragen hast.

Wenn der Vorbeter שהחיינו sagt, soll jeder leise mitsprechen.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה׃ *)

ברוך Gebenedeiet seist Du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der Du uns am Leben und aufrecht erhalten und uns diese Zeit hast erreichen lassen.

---

*) Wenn das Fest an Freitag Abends fällt, werden nach שהחיינו diese zwei Psalmen gebetet.

צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃ טוֹב לְהֹדוֹת לַייָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃ עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃ כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃ מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃ אִישׁ־בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל ׀ לֹא־יָבִין אֶת־זֹאת׃ בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד׃

Ein Psalmlied für den Sabbath-Tag.

טוב Gut ist es danken dem Herrn, deinen Namen mit Sang und Saitenspiel zu rühmen, allerhöchster Gott! zu verkünden am Morgen deine Gnade und deine Treue in den Nächten — beim zehnsaitigen Psalter, beim Harfenklang und Lautenspiel. Denn du hast mich erfreuet, Gott, mit deinen Werken; ob der Schöpfungen deiner Hände jauchze ich. Wie groß sind deine Werke, Gott! wie unendlich tief sind deine Gedanken! Der Mensch in seinem Unverstand, der weiß das nicht, der Thor, der ahnet das Alles nicht. Wenn die Frevler sprossen wie das Gras, wenn sie geblühet wie die Blume, die das Unheil schaffen, werden sie vertilgt für immer; —

Während der Vorbeter ברכו sagt, sagt die Gemeinde das unter der Linie stehende „יתברך“,

Vorb. בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ׃

Gem. בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃

ברכו Lobet Gott den Allgelobten!

Gelobt sei Gott, der Allgelobte — in Ewigkeit.

---

*) יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים׃ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו׃ וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרָכָה וּתְהִלָּה׃ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

יתברך Gelobt und gepriesen und erhöhet und verherrlicht sei der erhabene Name des Königs aller Könige, des Heiligen — gelobt sei er! Der zuerst war, der zuletzt ist, und außer dem kein Gott ist. Macht Bahn vor ihm, der auf Wolken fährt; nennet seinen göttlichen Namen, und jauchzet auf vor ihm. Sein Name ist erhaben über alles Lob und allen Ruhm. Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit in Ewigkeit! Der Name Gottes sei gelobt, heute und immer in Ewigkeit.

Am Sabbath.

וְאַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם יְיָ׃ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃ וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃ צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃ שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃ עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃ לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ׃

צג יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ

und du, Gott, bist erhaben, in Ewigkeit derselbe! Denn schau', deine Feinde, Herr, schau, deine Feinde, sind verloren in sich zerfallen alle, die das Unheil schaffen. Und mir hebst du das Haupt empor wie des Waldstiers Horn, und salbest mich mit frischem Oel. Da schauet mein Auge seine Lust an meinen Neidern, wenn aufstehen wider mich die Böswilligen, hört es mein Ohr an ihnen. Der Gerechte blühet wie die Palme, wie die Ceder auf dem Libanon wächst er in die Höhe, die gepflanzt sind in Gottes Haus, die in den Höfen Gottes blühen, die sind im Wachsen bis ins graue Alter, und bleiben immer markig, kräftig, frisch; auf daß sie verkünden, daß Gott ist gerecht, mein Schutz und Hort, und an ihm kein Fehl und Falsch!

93 Gott ist der Welten Herr! Er kleidet sich in seine Pracht, es kleidet sich Gott in seine Macht und gürtet sich; — da steht fest die Welt und wanket nicht! Fest steht dein Thron von jeher, von Ewigkeit her bist du!

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת־הַזְּמַנִּים וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ כִּרְצוֹנוֹ בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי־חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה. וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים ׀ אוֹתָנוּ

ברוך **Gelobt** seist du Gott, unser Herr, Herr der Welt, der auf sein Wort läßt dämmern die Abenddämmerung, mit Weisheit öffnet die Himmelspforten, mit Verstand und Einsicht wechselt und wandelt die Zeiten, und ordnet die Gestirne, wie sie die Wache haben an der Himmelswölbung nach seinem Willen. Er schaffet den Tag und schaffet die Nacht, wälzt das Licht vor die Finsterniß und die Finsterniß vor das Licht, läßt wandeln den Tag, und bringt die Nacht, und macht die Scheidung zwischen Tag und Nacht — Gott Zebaoth, der Heerschaaren Gott, das ist sein Name. Er der Allmächtige, Ewiglebende und Beständige regieret unwandelbar über uns in Ewigkeit. Gelobt seist du, Gott, der dämmern läßt die Abenddämmerung.

אהבת Mit ewiger, unwandelbarer Liebe warst du deinem Volke, dem Hause Israels stets zugethan; Lehr und Gebot, Gesetz und Recht hast du

---

Am Sabbath.

נָהֲרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים ׀ מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים: קדיש יתום

Es erheben die Ströme ihr Rauschen, es erheben die Ströme ihren Wellenschlag. Mächtiger als das Rauschen der strömenden Fluth, ist die Brandung des Weltenmeeres. Mächtiger Gott in seiner Höhe! — dein Zeugniß ist immer wahrhaft treu; deines Hauses Schmuck — die Heiligkeit, Gott, für alle Zeiten!

uns geoffenbaret. Darum ist, unser Gott und Herr, wenn wir uns niederlegen und wenn wir aufstehen dein Gesetz unser tägliches Gespräch; wir erfreuen uns an dem Worte deiner Gotteslehre und an deinem Gebote ewiglich; denn sie sind unser Leben, in ihnen ist langes Leben, in ihnen sinnen wir und forschen wir bei Tag und Nacht; Laß nur deine Liebe nicht von uns weichen ewiglich. Gelobt seist du Gott der liebet sein Volk Israel!

אל Gott ist Herr in Wahrhaftigkeit!

שמע Höre Israel!

Gott unser Herr ist ein einiger, einziger Gott!

Gelobt sei sein Name, sein Reich und seine Herrlichkeit, in Ewigkeit!

ואהבת Du sollst lieben Gott, deinen Herrn, mit deinem ganzen Herzen, mit deiner ganzen Seele und mit allem deinem Vermögen. Diese Worte, die ich dir da gebiete, sollst du stets auf deinem Herzen haben. Du sollst sie einschärfen deinen Kindern, sollst davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, wenn du dich niederlegest und wenn du aufstehest. Du sollst sie knüpfen zum Zeichen am deine Hand, sie sollen sein ein Stirnband zwischen deinen Augen, du sollst

לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ. וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה. וְאַהֲבָתְךָ אַל־תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

(יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:)

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד:

בקול רם

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ:

וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ
וּבִשְׁעָרֶיךָ׃
וְהָיָה אִם שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ
אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה
אֶת־יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ
בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־
אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ
וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ
וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב
בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ
וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־
יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם
וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים
וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה ׀
אַף־יְהֹוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר
וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־
יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם ׀ מְהֵרָה
מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר
יְהֹוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם ׀
אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם
וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם ׀

sie schreiben an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore.

והיה So ihr gehorchet meinen Geboten, die ich euch heute gebiete, daß ihr liebet Gott, euern Herrn, und ihm dienet mit eurem ganzen Herzen, und mit eurer ganzen Seele, so werde ich Regen geben eurem Lande, Frühregen und Spätregen, jedes in der Zeit; du wirst sammeln dein Korn, deinen Most und dein Oel. Ich werde Kraut geben auf dem Felde deinem Viehe, und du wirst essen und wirst satt werden. Nehmet euch wohl in Acht, daß nicht sich bethöre euer Herz und ihr euch abwendet und dienet fremden Göttern und euch bücket vor ihnen. Da entbrennet der Zorn Gottes gegen euch, und er verschließet die Himmel, und es wird kein Regen sein, und die Erde wird nicht geben ihren Ertrag. Ihr werdet gar bald verloren sein in dem schönen Lande, das Gott euch gibt. Darum traget diese meine Worte auf euerem Herzen und auf eurer Seele; knüpfet sie zum Zeichen um eure Hand, und sie sollen sein ein Stirnband

zwischen eueren Augen. Lehret sie eure Kinder, daß sie davon reden, wenn du sitzest in deinem Hause, wenn du gehest auf der Straße, und wenn du dich niederlegest, und wenn du aufstehest. Schreibe sie an die Pfosten deines Hauses und an deine Thore. Damit ihr und euere Kinder lange lebet in dem Lande, das Gott hat zugeschworen euern Vätern es ihnen zu geben, so lange — als die Himmel sind über der Erde.

ויאמר Gott sprach zu Moses! er sprach: Rede zu den Kindern Israels, und sage ihnen: Sie sollen sich machen Schaufäden an den Ecken ihrer Gewänder für kommende Zeiten, und sie sollen darangeben an die Schaufäden in der Ecke eine himmelblaue Schnur. Die sollen euch sein als **Schaufäden**. Ihr sollet sie anschauen, und gedenken aller der Gebote Gottes, und sie thun und befolgen, und sollet nicht nachwallen euerem Herzen und eueren Augen, denen ihr nachbuhlet; sondern sollet gedenken und thun und **befolgen alle meine Gebote, und**

אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ
לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃
וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם ׀ אֶת־בְּנֵיכֶם
לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ
וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ
וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃
לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי
בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְהֹוָה לַאֲבֹתֵיכֶם
לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם
עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ
לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי
בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־
צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת׃
וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם
אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־
מִצְוֹת יְהֹוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם
זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ

sollet heilig sein vor euerem Gotte.

Ich bin Gott, euer Herr, der euch geführet aus dem Lande Egypten, um euch ein Gott zu sein. Ich bin Gott euer Herr!

אמת Das alles ist wahr und wahrhaftig, und steht fest bei uns; daß er ist Gott, unser Herr, und Keiner sonst, und wir sind Israel sein Volk; er hat uns erlöset aus der Hand der Könige, er, unser König, uns hat befreiet aus der Hand der Gewaltigen; er, der Allmächtige uns hat gerächet an unsern Drängern, und mit vollem Maße hat vergolten allen unsern Feinden, die uns ans Leben sind gegangen. Er ist es, der Großes thut bis ins Unerforschliche, und Wunder thut ohne Zahl; der uns ins Leben hat gestellt, und nicht ließ wanken unsern Fuß; der uns geleitet auf die Höhen unserer Feinde, daß wir das Haupt erheben über Alle die uns hassen und verachten; der Wunder that und Rache nahm für uns an Pharao, und Zeichen that und Wunder im Lande der Kinder Chams. Er schlug

וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי
וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם ׀ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל־זֹאת
וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ
יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד
מְלָכִים׃ מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ
מִכַּף כָּל־הֶעָרִיצִים. הָאֵל
הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ.
וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל־אֹיְבֵי
נַפְשֵׁנוּ. הָעוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת
עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד
אֵין מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ
בַּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמּוֹט
רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל־
בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ
עַל־כָּל־שׂוֹנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָּנוּ
נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה
אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת
בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ

in seinem Grimme alle die Erstgebornen Egyptens, und sein Volk Israel führte er heraus aus ihrer Mitte zur ewigen Freiheit! Er führte seine Kinder durch des Schilfmeeres Kluft, und ihre Verfolger und Verächter versenkte er in die Fluth. Da sahen seine Kinder seine Macht, verherrlichten und lobeten seinen Namen. Sein Reich und seine Herrschaft nahmen sie willig über sich. Moses und die Kinder Israel stimmten dir an das Siegeslied mit aller Freudigkeit, und sprachen einmüthig:

מי „Wer ist wie du unter den Göttern, Herr? Wer ist wie Du so mächtig in seiner Heiligkeit, so furchtbar in seinem Ruhme, der solche Wunder thut?"

מלכותך Dein Reich und Walten sahen deine Kinder, wie du gespalten das Meer vor Moses; „das ist mein Gott" riefen sie und sprachen:

יי „Gott regieret in Ewigkeit."

ונאמר Und so ward es uns verheißen durch deinen Profeten: Daß Gott erlöset Jakob und es befreiet aus einer Hand, die stärker ist als seine. Gelobt seist du Gott, der Israel erlöset.

השכיבנו Laß uns niederlegen, Gott unser Herr, in Frieden;

כל־בכורי מצרים. ויוצא את־עמו ישראל מתוכם לחרות עולם. המעביר בניו בין גזרי ים סוף. את־רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבע. וראו בניו גבורתו שבחו והודו לשמו. ומלכותו ברצון קבלו עליהם. משה ובני ישראל | לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם:

מי־כמכה באלים יי. מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא:

מלכותך ראו בניך בוקע ים לפני משה. זה אלי ענו. ואמרו:

יי ימלך לעלם ועד:

ונאמר כי פדה יי את־יעקב. וגאלו מיד חזק ממנו: ברוך אתה יי גאל ישראל:

השכיבנו יי אלהינו לשלום. והעמידנו מלכנו

לְחַיִּים. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת
שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה
טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ
לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ
וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר
וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן. וְהָסֵר
שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ
וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי
אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה.
כִּי אֵל מֶלֶךְ | חַנּוּן וְרַחוּם
אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם | מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם: וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת
שְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַפּוֹרֵשׂ | סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל
יְרוּשָׁלָיִם:

laß uns aufstehen wieder, Herr, zu einem heitern Leben. Breite du als Schirm und Decke deinen Gottesfrieden über uns; stütze uns und kräftige uns mit weisem Rathe, daß wir vor dir bestehen, und hilf uns um deines Namens willen. Sei du ein Schutz und Schirm um uns herum; halt ab von uns Feind und Pest und Schwert und Hunger, Noth und Kummer! Halt ab jedes Hemmniß und Verderbniß vor und hinter uns, und birg uns im Schatten deiner Flügel; denn du, Gott, bist unser Hüter und Erlöser; du, Gott, der allerbarmende Weltenherr. Wahre unsern Ausgang und unsern Eingang, und geleite uns zum Leben, Glück und Heil, heute und immer in Ewigkeit. —

ופרוש Breite deinen Gottesfrieden als Schirm und Decke über uns. Gelobt seist du, Gott, der seinen Gottesfrieden breitet über uns und über sein Volk Israel und über Jerusalem!

Am Sabbath wird auch dieses gesagt.

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת
לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית
עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת
הִיא לְעוֹלָם. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה
יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

ושמרו „Die Kinder Israels sollen beobachten den Sabbath, daß sie halten den Sabbath für alle Zeiten als einen ewigen Bund. Zwischen mir und den Kindern Israels ist er das Zeichen für die Ewigkeit, daß Gott in sechs Tagen hat geschaffen Himmel und Erde, und am siebenten Tage geruhet und gefeiert."

כִּי־בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר

כי Denn an dem Tage wird Gott euch versöhnen, euch rein

zu machen von allen euern Sünden, vor Gott sollet ihr rein sein!

אדני Herr, öffne du meine Lippen, daß mein Mund verkünde deinen Ruhm!

ברוך Gelobt seist du Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams und Isaks und Jakobs du, der große, mächtige und furchtbare Gott; du, der allerhöchste Gott, der in Güte und in Milde waltet, und Herr und Meister ist von Allem; der den Vätern ihre Frömmigkeit gedenket, und ihren Kindeskindern sendet den Erlöser um seines Namens willen in seiner Liebe.

זכרנו Gedenke unser zum Leben, Herr, der du am Leben hast Gefallen; schreib' uns ein ins Buch des Lebens, um deinetwillen, Gott, des Lebens Quell!

מלך Du, Herr, bist unser Helfer, Retter und Erlöser, du unser Schutz und Schild; Gelobt seist du, Gott, Abrahams Schutz und Schild.

אתה Du bist der Allmächtige, Herr, in Ewigkeit, der belebet die Todten, du unerschöpflich an Heil und Hilfe.

מכלכל Der verpfleget die Lebenden in seiner Milde, und belebet, die Todten in seiner unerschöpflichen Barmherzigkeit: der stützet, die da fallen, der heilet die Kranken, der löset die Gebundenen, der seine Treue bewahret und bewähret an denen, die da schlafen im Staube.' Wer ist wie du, Herr der Kräfte? wer dir gleich, Weltenherr, der tödtet, der belebet, der sprießen läßt das Heil?

מי Wer ist wie du ein allerbarmender Vater, der in seiner Barmherzigkeit alle seine Schöpfungen zum Leben bedenket?

עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם | מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃

הש"ץ אומר בלי קדיש.

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל | לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ | חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים׃

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ׃

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה׃

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים׃

ונאמן Du bist uns ein treuer Bürge für das Leben unserer Todten. Gelobt seist du, Gott, der belebt die Todten.

אתה Du bist heilig und heilig ist dein Name, und alle Tage preisen dich die Heiligen — Selah!

ובכן O daß die Furcht vor dir, Gott unserm Herrn, komme über alle deine Werke, und eine heilige Scheu ergreife Alles was du geschaffen; auf daß dich fürchten alle deine Werke, und das Knie vor dir beugen alle deine Schöpfungen, und sie alle bilden einen einigen Bund, deinen Willen zu vollziehen mit einem einmüthigen Herzen; so wie wir erkennen, Gott unser Herr, daß alle Herrschaft ist bei dir, die Macht in deiner Hand, die Kraft in deiner Rechten, und dein Name gefürchtet bei Allem was du hast geschaffen.

ובכן Und so gib die Ehre, Gott, deinem Volke, und den Ruhm denen, die dich verehren, und eine bleibende Hoffnung denen, die dich suchen, und das freie Wort Allen, die auf dich hoffen und vertrauen: auf daß Friede sei im ganzen Lande, und Fröhlichkeit in deiner Gottesstadt, und David dein Knecht, wieder auf und emporkomme, und dein Gesalbter, der Sprößling aus dem Stamme Jisajs, sein Licht wieder leuchten lasse bald und in unsern Tagen.

ובכן Und es mögen es schauen,

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים. וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ. תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן־יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ

die redlichen Herzens sind, ihre Lust daran haben und die Frommen jauchzen und jubeln, und das Laster — möge verstummen, und alle Sündenhaftigkeit wie ein Rauch vergehen, wo du bannest die Herrschaft der Sünde von der Erde.

וישמחו וישרים יעלזו. וחסידים ברנה יגילו. ועולתה תקפץ־פיה. וכל־הרשעה כלה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ:

ותמלוך Da regierest du allein über alle deine Werke auf Zion, dem heiligen Berge, wo einst deine Herrlichkeit gethronet und gewaltet; in Jerusalem, der heiligen Gottesstadt; wie geschrieben steht in deinem göttlichen Worte. „Gott regieret in Ewigkeit, dein Gott, Zion, durch alle Zeiten, Halleluja!"

ותמלוך | אתה יי לבדך על כל־מעשיך. בהר ציון משכן כבודך ובירושלים עיר קדשך. ככתוב בדברי קדשך: ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

קדוש Heilig bist du, und furchtbar ist dein Name, und kein Gott ist außer dir; wie geschrieben steht: „Der Gott Zebaoth ist erhaben im Gerichte, er, der heilige Gott, ist geheiliget in der Gerechtigkeit." Gelobt seist du Gott, heiliger Weltenherr.

קדוש אתה ונורא שמך. ואין אלוה מבלעדיך. ככתוב ויגבה יי צבאות במשפט. והאל הקדוש נקדש בצדקה. ברוך אתה יי המלך הקדוש:

אתה Du hast uns erwählet unter allen Völkern, hast uns geliebt und Gefallen gehabt an uns, hast uns erhöhet über alle Nationen, uns geheiliget durch deine Gebote, uns dir näher gebracht, Herr, zu

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו מלכנו

deinem Dienste, und deinen großen und heiligen Namen genannt über uns.

ותתן Du hast uns gegeben, Gott unser Herr, in Liebe (diesen Sabbathtag zur Heiligung und Ruhe und) diesen Versöhnungstag zur Vergebung, Verzeihung und Sühnung, alle unsere Sünden uns zu vergeben (in deiner Liebe), zur Verkündigung des Heiligen, zum Angedenken an den Auszug aus Egypten.

אלהינו Unser Gott und Gott unserer Väter! Möge unser Angedenken und Geschick, das Andenken unserer Väter, das Angedenken an den Messias den Sohn Davids, deines Knechtes, das Angedenken an Jerusalem, die heilige Gottesstadt, das Angedenken an dein ganzes Volk und Haus Israel — in einer gnadenreichen Stunde heute vor dir aufgehen, bei dir Eingang und Anschauung und Anerkennung finden; und eine solche Erinnerung in Gnade und Wohlwollen und Erbarmen uns zur Erlösung uns zu allem Guten, uns zum Heil und Glück des Lebens gereichen an diesem Tage der Versöhnung! Gedenke unser an diesem Tage, Gott und Herr, zum Guten! Bedenke uns an diesem Tage mit deinem Segen — mit deinem Heile für's ganze Leben!

לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:
וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (am Sabb.) הַשַּׁבָּת
הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת יוֹם)
הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. לִמְחִילָה
וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחוֹל
בּוֹ אֶת־כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה)
מִקְרָא־קֹדֶשׁ. זֵכֶר לִיצִיאַת
מִצְרָיִם:
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה
וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר
זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ. וְזִכְרוֹן
אֲבוֹתֵינוּ. וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן
דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם
עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ
בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה
לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם
בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. זָכְרֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ
בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ
לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה

Möge die Verheißung des Heiles und des Erbarmens walten über uns, deine Gnade Milde und Barmherzigkeit über uns, dein Heil und deine Hilfe über uns; denn zu dir schauet unser Aug' empor; denn du bist der Gott und Herr, der Gott und Herr der Gnade und des Erbarmens!

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter, vergib uns unsere Schuld (an diesem Sabbathtage und) an diesem Tage der Versöhnung! Lösch' aus und tilge unsere Sünden und Vergehungen, vor deinen Augen wie geschrieben steht: „Ich, ich lösche aus deine Schuld, um meiner selber willen, und deiner Sünden gedenke ich nimmermehr." Und heißt da: „Ich tilge wie eine Wolke deine Schuld, wie einen Nebel deine Sünden; kehre zurück zu mir, ich erlöse dich!" Und heißt da: „An dem Tage wird er euch versöhnen, daß er euch reinige und läutere von allen eueren Sünden, vor Gott sollt ihr rein sein! (Unser Gott, Gott unserer Väter! habe Gefallen an unserer Ruhe) heilige uns in deinen Geboten und gib uns unser volles Theil an deiner Gotteslehre; sättige uns mit deinen Gütern und erfreue uns mit deinem Heile! (Laß uns theilhaftig werden, Gott, unser Herr, in deiner Liebe und Freundlichkeit der heiligen Sabbathruhe, daß Israel und Alle, die da heiligen deinen Namen,

וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל לַעֲוֹנֹתֵינוּ בְּיוֹם (am Sabb. הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ. שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ. וְנֶאֱמַר. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: (am Sabb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ. וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ. וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ.

an ihm die Ruhe finden.) Läutere unser Herz, daß wir dir dienen in Freudigkeit und Wahrhaftigkeit. Denn du bist es, der da vergibt Israel, der Verzeihung und Gnade gewähret den Stämmen Jeschuruns zu jeder Zeit; außer dir ist Keiner Herr, der vergeben und verzeihen und Gnade gewähren könnte wie du! Gelobt seist du, Gott, Herr, der da vergibt und verzeihet unsere Sünden und die Sünden seines Volkes Israel, und tilget und löschet aus die Schuld von Jahr zu Jahr; Herr über die ganze Welt, der da heiliget (den Sabbath) Israel und den Tag der Versöhnung!

רצה Möge dein Volk Israel und sein Gebet dir, unserm Gott und Herrn, wohlgefallen. Stell' her den Gottesdienst in den Hallen deines Hauses, und die feurigen Opfer Israels und sein Gebet empfange du in Liebe und Gnaden, auf daß der Gottesdienst in deinem Volke Israel dir stets und immer wohlgefalle.

ותחזינה Mögen es unsere Augen schauen, wenn du wieder einziehest in Zion in Barmherzigkeit. Gelobt seist du Gott, der wieder einziehet in seiner vollen Herrlichkeit in Zion!

מודים Wir danken dir, und bekennen, daß du bist Gott, unser Herr, der Gott unserer Väter in Ewigkeit; der Schutz und Hort unseres Lebens, unser Schild und unser Heil — du Gott, durch alle Zeiten. Dir danken wir, und verkünden deinen Ruhm, für unser Leben, das wir vertrauen, Herr in

וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֶלָּא אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ. וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד. עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ

deiner Hand, für unser Seelenheil, das wir dir empfehlen, für die Wunder, die du Tag für Tag an uns gethan für die wundervolle Güte und Milde, die zu jeder Zeit, Abends, Morgens und Mittags sich an uns bewähret. Allgütiger! unendlich ist dein Erbarmen. Allerbarmender! unerschöpflich ist deine Gnade. **Auf dich hoffen wir in Ewigkeit.**

ועל Für Alles und Jegliches sei gelobt und erhöhet und verherrlichet dein Name, unser Herr, heute und immer in Ewigkeit.

וכתוב Schreibe ein zum Leben und zum Glücke des Lebens Alle, die deinem Bunde anhängen in Treue.

וכל Alles, was lebet, danket dir, Selah! Alles, was lebet, preiset deinen Namen in Wahrhaftigkeit, Gott, unser Heil und unsere Hilfe — Selah! Gelobt seist du, Gott, der Allgütige ist dein Name, dir gebühret Dank und Preis.

שלום Gib Frieden, Herr, in Fülle ewiglich deinem Volke Israel; denn du bist der Friedensherr und Fürst!

Möge es dir gefallen, zu segnen dein Volk Israel zu jeder Zeit und zu jeder Stunde mit deinem Gottesfrieden.

בספר Im Buche des Lebens, des Segens und des Friedens, der Ernährung und Verpflegung möge unser gedacht werden, unser Name eingeschrieben stehen vor dir; laß uns und dein ganzes Volk und Haus Israel zum Glück und Heil und Lebensfrieden bedacht sein! **Gelobt seiest du, der den Frieden schaffet.**

וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי־לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ. וְהַמְרַחֵם כִּי־לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם. קִוִּינוּ לָךְ׃

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter; Laß in Gnaden vor dich kommen unser Gebet, und unser Flehen und Bitten dir nicht entgehen. Wir sind nicht so übermüthig und hartnäckig, daß wir sagen sollten, Herr, wir sind gerecht und ohne Schuld und Sünde vor dir! Nein, **wir haben gesündiget!**

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ:

אשמנו Vieles haben wir verschuldet! Wir haben wissentlich gefrevelt; am heiligsten Gute uns vergriffen und lästerlich geredet. Wir haben aus Unwissenheit, Böswilligkeit, aus Uebermuth und Frevel gegen das Recht uns vergangen und gegen die Wahrheit! Wir haben Arges ersonnen, in Lug und Trug, Spott und Hohn, uns empöret gegen dein göttlich Wort; haben es verleugnet und verlästert, uns dagegen aufgelehnet, und sind darob der Schuld und Sünde verfallen. Wir haben Haß und Rache im Herzen geheget, hartnäckig und böswillig dem Verderbnisse, dem sündigen Gelüste, der Verirrung und Selbsttäuschung uns hingegeben.

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ:

סרנו Wir sind abgewichen von deinen Satzungen und deinen Rechten, die so wohlwollend und wohlthuend sind, und haben sie nicht beachtet.

וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

ואתה Du bist gerecht, was auch kommt über uns; denn was du thust, ist wahr und ist gerecht! wir — wir sind die Schuldigen;

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

מה Was könnten wir nun sagen oder reden vor dir, der du thronest in der Höhe? was dir noch erzählen, der du waltest in den Himmeln? Das Geheimste und Verborgenste, das weißt du wie das Offenbare.

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חָי.

אתה Du kennst alle Geheimnisse der Welt, und was sich birgt in der Seele alles Leben-

den. Du erforschest die geheimsten Winkel und Falten darin, und prüfest Herz und Nieren. Da ist Keines, das vor dir zu verheimlichen wäre, das verborgen wäre vor deinem Blicke.

ובכן Darum möge es dein Wille sein, Gott unser Herr, Gott unserer Väter, daß du versöhnest unsere Sünden, uns vergebest unsere Schuld, und uns verzeihest jegliches Vergehen.

על Die Sünden die wir begangen wissentlich und willig oder ohne unser Wissen und Willen.

Die Sünden, die wir begangen aus Herzenshärte;

— — aus Unverstand und Mißverstand;

— — dieweil wir leichtfertig das Wort gegeben.

— — offenbar oder im Stillen und Geheimen.

Die Sünden die wir begangen durch Unzüchtigkeit;

— — durch Worte und Reden;

אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן
וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב: אֵין דָּבָר
נֶעְלָם ׀ מִמֶּךָּ וְאֵין ׀ נִסְתָּר
מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל
חַטֹּאתֵינוּ וְתִמְחוֹל ׀ לָנוּ עַל
כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וּתְכַפֶּר לָנוּ
עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בִּבְלִי דָעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ
בְּדִבּוּר פֶּה:

— — in Trug und Tücke;	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
— — durch Gedanken.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב:
Die Sünden die wir begangen durch Beeinträchtigung des Nächsten;	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:
— — durch ein falsches Bekenntniß mit dem Munde;	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:
— — durch ein buhlerisches Wesen;	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת ׀ זְנוּת:
— — aus frevelndem Uebermuthe oder aus leichtfertiger Uebereilung.	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:
Die Sünden, die wir begangen durch Geringschätzung der Aeltern und Lehrer;	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
— — durch Gewaltthätigkeit;	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֹזֶק יָד:
— — durch Entweihung des göttlichen Namens;	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
— — durch irres und läppisches Reden;	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְשׁוּת פֶּה:
— — mit unzüchtigen Lippen;	וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם:
— — aus bösem Herzenstriebe;	עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:	— — wissentlich und vorsätzlich oder nicht.
וְעַל כֻּלָּם ׀ אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל ׀ לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ:	Das Alles vergib uns, Gott der Vergebung, verzeihe uns und versöhne uns!
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שֹׁחַד:	Die Sünden, die wir begangen durch Bestechung und Bestechlichkeit;
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב:	— — durch Lug und Trug;
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע:	— — durch Lästerung und Verleumdung;
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן:	— — durch Spott und Hohn.
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן:	Die Sünden, die wir begangen im Handel und Wandel;
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה:	— — im Essen und Trinken;
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית:	— — im Geldverkehr, im Zins und Wucher;
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן:	Die Sünden, die wir begangen mit übermüthig ausgestrecktem Halse;
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוּר עָיִן:	— — mit falschem blinzelndem Auge;
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ:	— — mit geschwätzigen Lippen;

— — mit stolz erhobenen Blicken;

— — mit frecher, harter Stirn.

Das Alles vergib uns, Gott der Vergebung, verzeihe es uns, und versöhne uns!

Die Sünden, die wir begangen durch Auflässigkeit und Zügellosigkeit;

— — durch falsches Urtheil und Vorurtheil;

— — indem wir dem Nächsten die Falle gelegt;

— — die wir begangen aus Mißgunst;

— — aus Leichtfertigkeit;

— — aus Eigensinn und Eigenwilligkeit;

— — aus Hang und Trieb zum Bösen;

— — durch Angeberei und Friedensstörung;

— — durch Meineid und falschen Eid;

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֶצַח:

וְעַל כֻּלָּם ׀ אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח לָנוּ. מְחַל ׀ לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עוֹל:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא:

— — durch unverschuldete Gehässigkeit;

— — durch Bevortheilung und Veruntreuung;

— — durch Verstocktheit des Herzens.

Das Alles vergib uns, Gott der Vergebung; verzeihe es uns, und versöhne uns.

ועל Die Sünden, darauf wir ein Brandopfer schuldig wären;

Die Sünden darauf wir ein Sündenopfer schuldig wären;

Die Sünden, darauf wir schuldig wären ein Opfer nach Stand und Vermögen;

Die Sünden, darauf wir schuldig wären ein Schuldopfer, sei es nun wegen eines gewissen oder ungewissen Vergehens;

Die Sünden, darauf wir schuldig wären körperlicher Züchtigung;

Die Sünden, darauf wir schuldig wären der vierzig Geiselstreiche!

Die Sünden, darauf wir schuldig wären des Todes durch Gottes Hand;

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב:

וְעַל כֻּלָּם | אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח לָנוּ מְחַל | לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם | מַכַּת מַרְדּוּת:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם | מַלְקוּת אַרְבָּעִים:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם | מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם:

Die Sünden, darauf wir schuldig wären Ausrottung und Kinderlosigkeit;

Die Sünden, darauf wir schuldig wären einer von den vier Todesstrafen des Gerichtes.

סקילה Steinigung, Verbrennung, Enthauptung und Erwürgung; sei es, daß wir ein Gebot oder Verbot übertreten hätten, — dabei ein thätiges Verhalten vorgeschrieben wäre oder nicht; — was uns ist offenbar und was uns nicht ist offenbar. Was uns ist offenbar, das haben wir vor dir schon ausgesprochen und bekannt, was uns nicht ist offenbar, das ist bekannt und offenbar vor dir; wie geschrieben steht: „Das Geheime und Verborgene ist Gott vorbehalten; was offenbar ist, das ist für uns und unsere Kinder bis in Ewigkeit, daß wir danach thun, und befolgen alle Worte dieser Gotteslehre.“ Denn du bist es, der vergibt Israel, und Gnade und Verzeihung gewähret allen Stämmen Jeschuruns zu jeder Zeit, und

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין:

סְקִילָה. שְׂרֵפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ: אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרוֹת לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין

außer dir ist Keiner Herr, der vergeben und verzeihen könnte wie du!

אלהי Mein Gott! Bevor ich bin erschaffen worden, war ich Nichts, und nun, da ich bin erschaffen, bin ich nicht mehr als wäre ich nicht geschaffen. Staub bin ich im Leben, geschweige denn im Tode. Ich bin vor dir wie ein Geräth, voll Scham nnd Schmach! Möge es dein Wille sein, Gott mein Herr, Gott meiner Väter, mich zu wahren und zu schirmen, daß ich nimmer sündige, und was ich bereits versündiget, das tilge und lösche aus, Herr, in deiner Barmherzigkeit; aber nicht durch Schmerz und Krankheit.

Herr Gott! Bewahre meine Zunge vor jedem bösen Worte, und meine Lippen vor trügerischen Reden. Gib mir Seelenruhe und Fassung, daß ich schweige vor meinen Lästerern, und mich beuge in den Staub vor meinen Drängern; gib mir ein großes, weites, offenes Herz für deine Gotteslehre, daß ich mit Innigkeit und Willigkeit deinen Geboten nachgehe, und die Böses sinnen wider mich, keine Gewalt und Macht je haben über mich. Zerstöre du, Herr, ihren Rathschluß, und verderbe du ihre Pläne und Entwürfe, — um deines heiligen Namens willen, um deiner starken Hand, um deines heiligen Glaubens und der heiligen Thora willen; — auf daß errettet werden Alle, die dir anhänglich sind in der Liebe und in Treue, hilf mir, Gott, und steh mir bei und erhöre mein Gebet.

Mögen die Worte meines Mun-

לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֶלָּא אָתָּה:)

אֱלֹהַי עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי. וְעַכְשָׁיו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי. קַל וָחוֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרֵינִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִימָה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה שֶּׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וָחֳלָיִם רָעִים:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי. וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי

des dir gefallen, und die Gedanken meines Herzens dir, Gott, meinem Hort und Erlöser.

Der den Frieden schaffet in seinen Höhen, der schaffet Frieden unter uns und Frieden über Israel! Amen.

פִּי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

יעלה Möge unser Beten, unser Bitten bei dir Eingang finden in der Abendstund, unser Klageruf in der Morgenstund; auf daß Freud und Jubel an uns sichtbar werde — wenn der Abend wieder kommt.

פיוט זה נבנה על סדר תשר״ק וסוף הפיוט יעלה ויבא ויראה.

יַעֲלֶה תַחֲנוּנֵנוּ מֵעֶרֶב.
וְיָבֹא שַׁוְעָתֵנוּ מִבֹּקֶר.
וְיֵרָאֶה רִנּוּנֵנוּ. עַד עָרֶב:

Am Sabbath wird vor יעלה תחנונינו dieses gebetet.

ויכלו „Es waren vollendet Himmel und Erde und ihr ganzes Heer. Gott hatte vollendet am siebenten Tage sein Werk, das er gemacht, und er ruhete am siebenten Tage von seinem Werke, das er gemacht und Gott segnete den siebenten Tag und heiligte ihn; denn an ihm ruhete er von all seinem Werke, das Gott geschaffen und gemacht.

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

ברוך **Gelobt seist du Gott, unser Herr, Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Gott Isaks und Gott**

Vorb. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי

Möge unsere Stimme bei dir Eingang finden in der Abendstund, unsere Rechtfertigung in der Morgenstund; auf daß die Erlösung an uns sichtbar werde — wenn der Abend wieder kommt.

יַעֲלֶה קוֹלֵנוּ מֵעֶרֶב. וְיָבֹא צִדְקָתֵנוּ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה פִּדְיוֹנֵנוּ. עַד עָרֶב:

Möge unsere Demüthigung bei dir Eingang finden in der Abendstund, das Bekenntniß unserer Sünden in der Mor-

יַעֲלֶה עִנּוּיֵנוּ מֵעֶרֶב. וְיָבֹא סְלִיחָתֵנוּ מִבֹּקֶר.

Am Sabbath.

Jakobs; du der große, mächtige und furchtbare Gott, du, der allerhöchste Gott, Herr und Meister im Himmel und auf Erden.

יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

מגן Ein Schild war den Vätern sein göttlich Wort, sein Gottesspruch belebet die Todten. Er ist der heilige Weltenherr, desgleichen Keiner ist; der seinem Volke die Ruhe gibt an seinem heiligen Sabbathtage! denn sie hat er begnadiget und ihnen die Ruhe gegeben. Vor ihm stehen wir im heiligen Dienste, in der Furcht, im Schauer der Andacht und loben und bekennen seinen Namen Tag für Tag und immerfort mit unsern innigsten und sinnigsten Lob- und Segensprüchen. Ihm gebühret Lob und Dank; er ist der Friedensherr, der den Sabbath heiliget, und den siebenten Tag der Woche segnet, und dem Volke in seiner Heiligkeit die Ruhe gibt, das er gesättiget hat mit seiner Lust zum Angedenken an das Werk der Schöpfung.

Gem. מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ | שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קָדְשׁוֹ כִּי בָם רָצָה לְהָנִיחַ לָהֶם לְפָנָיו נַעֲבוֹד בְּיִרְאָה וָפַחַד וְנוֹדֶה לִשְׁמוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מֵעֵין הַבְּרָכוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם | מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וּמְבָרֵךְ שְׁבִיעִי וּמֵנִיחַ בִּקְדֻשָּׁה לְעַם מְדֻשְּׁנֵי עֹנֶג זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

וְיֵרָאֶה נַאֲקָתֵֽנוּ.
עַד עָֽרֶב׃
יַעֲלֶה מְנוּסֵנוּ מֵעֶֽרֶב.
וְיָבֹא לְמַעֲנוּ מִבֹּֽקֶר.
וְיֵרָאֶה כִּפּוּרֵֽנוּ.
עַד עָֽרֶב׃
יַעֲלֶה יִשְׁעֵנוּ מֵעֶֽרֶב.
וְיָבֹא טַהֲרֵנוּ מִבֹּֽקֶר.
וְיֵרָאֶה חִנּוּנֵֽנוּ. עַד עָֽרֶב׃
יַעֲלֶה זִכְרוֹנֵנוּ מֵעֶֽרֶב.
וְיָבֹא וִיעוּדֵנוּ מִבֹּֽקֶר.
וְיֵרָאֶה הַדְרָתֵֽנוּ.
עַד עָֽרֶב׃
יַעֲלֶה דָפְקֵנוּ מֵעֶֽרֶב.
וְיָבֹא גִילֵנוּ מִבֹּֽקֶר.
וְיֵרָאֶה בַּקָּשָׁתֵֽנוּ.
עַד עָֽרֶב׃
יַעֲלֶה אֶנְקָתֵנוּ מֵעֶֽרֶב.
וְיָבֹא אֵלֶיךָ מִבֹּֽקֶר.
וְיֵרָאֶה אֵלֵינוּ עַד עָֽרֶב׃

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל בָּשָׂר יָבֹֽאוּ׃ יָבֹא כָל בָּשָׂר

genstund; daß, was wir sehnlichst wünschen, uns gewähret sei — wenn der Abend wieder kommt.

Möge unsere Zuversicht bei dir Eingang finden in der Abendstund, du um deiner selber willen uns erhören in der Morgenstund; auf daß die Versöhnung an uns sichtbar werde — wenn der Abend wieder kommt.

Möge unser Heil bei dir Eingang finden in der Abendstunde, unsere Läuterung in der Morgenstunde; auf daß die Begnadigung an uns sichtbar werde — wenn der Abend wieder kommt.

Möge unser Angedenken bei dir Eingang finden in der Abendstunde, unser Festgesang in der Morgenstunde; auf daß die Verherrlichung an uns sichtbar werde — wenn der Abend wieder kommt.

Möge unsere Annäherung bei dir Eingang finden in der Abendstunde, unsere Freudigkeit in der Morgenstunde; auf daß unser Bitten und Beten uns gewähret sei — wenn der Abend wieder kommt.

Möge unsere Klage bei dir Eingang finden in der Abendstunde, bei dir Erhörung finden in der Morgenstunde, und dein Segen uns gewähret sein — wenn der Abend wieder kommt.

שומע Der du hörest das Gebet, zu dir kommt alles Fleisch! Zu dir kommet alles

Fleisch, und betet dich an, den ewigen Weltengott!

Sie kommen und beten dich an, Herr, und geben deinem Namen stets die Ehre. Kommt, laßt uns ihn anbeten, vor ihm uns beugen, und in die Knie sinken vor Gott, der uns geschaffen. Kommt, gehet ein in seine Thore mit Dank, in seine Höfe mit Lob und Preis, danket ihm, lobet seinen Namen! Lobet Gott, ihr Knechte Gottes, die ihr stehet in Gottes Haus in schauerlichen Nächten! Erhebet eure Hände in Heiligkeit, und lobet Gott! Lasset uns eingehen in seine Wohnungen, uns beugen vor dem Schemel seiner Füße! Erhebet Gott den Herrn, beuget euch vor dem Schemel seiner Füße heilig ist nur er! Erhebet Gott den Herrn, beuget euch vor seinem heiligen Berge! den heilig ist nur Gott der Herr! Beuget euch vor Gott im heiligen Schmucke; zittert vor ihm, alle Welten! Im Vertrauen auf deine Huld und Milde, gehen wir ein, Herr, in dein Haus, und beugen uns vor dir in deinem heiligen Tempel in der Gottesfurcht. Wir beugen uns in deinem heiligen Tempel, und bekennen deinen Namen, deine Huld und Treue, denn du hast deinen Namen und dein göttlich Wort gar groß gemacht. Gott, Herr Zebaoth, wer ist wie du, ein

לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ יְיָ׃ יָבֹאוּ
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי
וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ׃ בֹּאוּ
נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה
לִפְנֵי יְיָ עֹשֵׂנוּ׃ בֹּאוּ שְׁעָרָיו
בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה
הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ׃ הִנֵּה
בָּרְכוּ אֶת יְיָ כָּל עַבְדֵי יְיָ
הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת׃
שְׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ
אֶת יְיָ׃ נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו
נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו׃
רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ
לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ׃ הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ
בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו
כָּל הָאָרֶץ׃ וַאֲנַחְנוּ בְּרוֹב
חַסְדְּךָ נָבוֹא בֵיתֶךָ נִשְׁתַּחֲוֶה
אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃
נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ
וְנוֹדֶה אֶת שְׁמֶךָ עַל חַסְדְּךָ
וְעַל אֲמִתֶּךָ כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל
כָּל שִׁמְךָ אִמְרָתֶךָ׃ יְיָ אֱלֹהֵי
צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חֲסִין יָהּ

mächtiger Gott? Rings um dich herum waltet deine Treue! Wer ist in den Himmeln dir gleich? Wer dir ähnlich Herr, unter den Gewaltigen? Groß bist du, und Wunder thust nur du allein! Ueber die Himmel reichet deine Gnade, bis in die Wolken deine Treue! Groß ist Gott und überall gepriesen, seine Größe unerforschlich. Groß ist Gott und überall gepriesen, furchtbar über alle Götter. Groß ist Gott, ein mächtiger Herr und König über alle Götter. Wo ist ein Gott im Himmel und auf Erden, der da schaffet solche Schöpfungen und solche Wunderwerke? Wer sollte dich nicht fürchten, dich den König aller Völker! dir gebührt es; den unter den Weisen aller Völker und unter allen ihren Königen ist Keiner deines Gleichen. Keiner deines Gleichen, Herr! Groß bist du, dein Name groß in seiner Kraft. Dein ist der Arm und die Kraft, stark die Hand, zum Kampf gehoben deine Rechte. Dein ist der Tag, und auch die Nacht ist dein, du hast bereitet Licht und Sonne. In seiner Hand sind die Fernen

וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ: כִּי מִי
בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַיָי יִדְמֶה לַיָי
בִּבְנֵי אֵלִים: כִּי גָדוֹל אַתָּה
וְעוֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה
אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: כִּי־גָדוֹל
מֵעַל שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ וְעַד
שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ: גָּדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין
חֵקֶר: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל
מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל
אֱלֹהִים: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ
גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲשֶׁר
מִי אֵל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְמַעֲשֶׂיךָ
וְכִגְבוּרֹתֶיךָ: מִי לֹא יִרָאֲךָ
מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאָתָה
כִּי בְכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל
מַלְכוּתָם מֵאֵין כָּמוֹךָ: מֵאֵין
כָּמוֹךָ יְיָ גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל
שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה: לְךָ זְרוֹעַ
עִם גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם
יְמִינֶךָ: לְךָ יוֹם אַף לְךָ
לָיְלָה אַתָּה הֲכִינוֹתָ מָאוֹר
וָשָׁמֶשׁ: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי

der Erde und die himmelstrebenden Gebirge. Wer spricht aus Gottes Macht, wer verkündet all sein Lob? Dein ist die Größe, die Stärke und die Pracht, und der Sieg und die Herrlichkeit, Alles im Himmel und auf Erden; dein Herr, ist das Reich und die Erhabenheit, du über jegliches das Haupt! Dein ist der Himmel und die Erde, die Welt und was sie füllet — hast du auf ihren Grund gestellt. Du hast die Grenzen der Erde festgestellt. Sommer und Winter hast du geschaffen. Du zerschmetterst dem Leviathan sein Haupt, und gibst ihn hin zur Speise dem Volke in den Wüsten. Du brichst dem Quell und Bach den Weg und trocknest aus den ewig rinnenden Strom. Du spaltest in deiner Kraft das Meer, und brichst dem Drachen das Haupt auf den Wassern. Du beherrschest das Meer in seinem Trotze, und wo sich thürmen seine Wellen, da stillst du sie. Groß ist Gott, und gepriesen in der Gottesstadt, auf seinem heiligen Berge! Gott Zebaoth! Israels Gott, der da thronet zwischen Cherubim, du allein bist Gott. Gefürchtet ist Gott

אֶרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: מִי
יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְיָ יַשְׁמִיעַ כָּל
תְּהִלָּתוֹ: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה
וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח
וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה
וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: לְךָ
שָׁמַיִם אַף לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל
וּמְלוֹאָהּ אַתָּה יְסַדְתָּם: אַתָּה
הִצַּבְתָּ כָּל גְּבוּלוֹת אָרֶץ
קַיִץ וָחֹרֶף אַתָּה יְצַרְתָּם:
אַתָּה רִצַּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן
תִּתְּנֶנּוּ מַאֲכָל לְעָם לְצִיִּים:
אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן וָנָחַל
אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ נַהֲרוֹת אֵיתָן:
אַתָּה פוֹרַרְתָּ בְעָזְּךָ יָם
שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל
הַמָּיִם: אַתָּה מוֹשֵׁל בְּגֵאוּת
הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה
תְשַׁבְּחֵם: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל
מְאוֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר
קָדְשׁוֹ: יְיָ צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים
אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדֶּךָ:

im großen Rathe der Heiligen, furchtbar unter allen seinen Umgebungen. Es bekennen die Himmel deine Wunderkraft, und deine Treue rühmen sie in der Versammlung der Heiligen. Kommt, lasset uns jauchzen vor Gott, jubeln vor unserem Hort und Heile, lasset uns ihm entgegenziehen mit Dank, mit Sang und Klang jubeln vor ihm. Recht und Gerechtigkeit sind die Grundfeste deines Thrones. Liebe und Wahrheit ziehen dir voran. Laßt uns in traulichem Rathe zusammengehen einziehen in Gottes Haus in wallenden Schaaren. Sein ist das Meer, er hat es gemacht, und das trockene Land haben seine Hände gebildet. In seiner Hand ist die Seele alles Lebens und der Geist alles Fleisches im Menschen. Die Seele ist dein, und dein Werk der Leib, darum schone, was du mit Meisterschaft geschaffen. Die Seele ist dein, und dein der Leib, Gott, thue damit nach deinem Namen! Um deines Namens willen kommen wir zu dir, Gott, thue nach deinem Namen! Nach deines Namens Herrlichkeit; denn Gott der gnädige, der allerbarmende — das ist dein Name! Um deines Namens willen vergib uns unsere Schuld, so groß sie ist.

דרכך Das ist deine Sinnesweise, Herr, daß du Langmuth

אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו: וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְיָ אַף אֱמוּנָתְךָ בִּקְהַל קְדוֹשִׁים: לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִירוֹת נָרִיעַ לוֹ: צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ: אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ: אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חָי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ: הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף פָּעֳלָךְ חוּסָה עַל עֲמָלָךְ: הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף שֶׁלָּךְ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: אָתָאנוּ עַל שִׁמְךָ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ כִּי אֵל חַנּוּן וְרַחוּם שְׁמֶךָ: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא:

Vorb. u. Gem. דַּרְכְּךָ אֱלֹהֵינוּ לְהַאֲרִיךְ

אַפֶּךָ. לָרָעִים וְלַטּוֹבִים. וְהִיא תְהִלָּתֶךָ:
לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ. עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ. רְאֵה עֲמִידָתֵנוּ. דַּלִּים וְרֵקִים: Vorbeter und Gem.

übest gegen die Bösen wie gegen die Guten; daß ist dein Ruhm.

למענך Um deinetwillen, Herr, thue es — nicht um uns! Schau, wie wir da stehen vor dir, arm und bloß;

In den Gemeinden, wo hier אמנם gesagt wird, siehe unter der Linie.

תַּעֲלֶה אֲרוּכָה לְעָלֶה נִדָּף. תְּנַחֵם עַל עָפָר וָאֵפֶר: תַּשְׁלִיךְ חֲטָאֵינוּ וְתָחוֹן

תעלה Laß sprießen, Herr, das Heil dem welken Blatte; hab' Erbarmen mit dem, was Staub und Asche ist. Verwirf unsere Schuld, und gedenke in Gnaden, daß wir dein Werk

---

In den meisten Gemeinden wird אמנם nicht gesagt.

מיוסד ע"ס א"ב מכופל בכל מלה (עד סוף יו"ד).

אָמְנָם אֲשָׁמֵנוּ עָצְמוּ מִסַּפֵּר. אַנְחוֹת הוֹרֵנוּ רַבּוּ מִלְּדַבֵּר. אֲשֶׁר לֹא הִקְשַׁבְנוּ גְּעָרָה כְּמֵבִין. אֲפָפוּנוּ מַכּוֹת כִּכְסִיל הַזֵּדוֹנוּ: דרכך בְּדַרְכְּךָ לָנוּ שׁוּבָה. פָּנֵינוּ הִסְתַּרְנוּ. בְּמִרְמָה בִּקַּשְׁנוּךָ. וְאֵלֶיךָ לֹא שַׁבְנוּ. בְּטוּב לֹא דְרַשְׁנוּךָ. בְּרָב־כֹּל שְׁכַחְנוּךָ. בְּעֵת הַצַּר לָנוּ אֵיךְ תִּמָּצֵא: למענך גְּבוּרוֹת אֵין בָּנוּ אֲשֶׁר בָּם נָבֹא. גְּדוּעֵי זְרוֹעַ כְּפוֹעֵל בְּתֵת שָׂכָר בּוֹשְׁנוּ. גָּמַרְנוּ וְאָכַלְנוּ צִדְקַת אֲבוֹתֵינוּ. גַּם קֶרֶן גַּם פְּרִי לֹא מָלְאוּ סִפֵּק: דרכך דָּכְאוּ מֶנּוּ שְׂכִיּוֹת הַחֶמְדָּה. דּוֹפְקֵי דְלָתֶיךָ בְּכֹחַ וּגְבוּרָה. דּוֹבְרֵי בְגַאֲוָה בַּעֲשִׂינוּ עֲשֵׂה לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ. דְּחֵה מִשְׁפַּט חֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת: למענך הוּרַקְנוּ וְהֻצַּגְנוּ כְּקַשׁ מִדָּגָן. הָיִינוּ כַּמּוֹץ וְאֵין דּוֹרֵשׁ לְאָסְפוֹ. הֲלֹא כְּהִלָּקַח דָּגָן בְּעִתּוֹ. הֲצַת לְשׁוֹן אֵשׁ כְּקַשׁ הַיָּבֵשׁ: דרכך וּמַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק. וּמַה נֹּאמַר וְיוּצַק חֵן בְּשִׂפְתוֹתֵינוּ. וּמִי בַּעַל דְּבָרִים יְדַבֵּר צָחוֹת. וּבְפִתְחוֹן פִּיו לֹא יִכָּלֵם: למענך זֶה דַּרְכֵּנוּ כֶּסֶל נַחֲלָתֵנוּ אִוֶּלֶת. זֵדִים חוֹטְאִים זוֹלְלִים וְסוֹבְאִים. זָכִיתִי לִבִּי מִי יוּכַל שִׂיחַ. זֶרַע קְבוּרַת רַחַם. בָּא וְהוֹלֵךְ בְּהֶבֶל: דרכך חֲזוֹת וּמוֹפֵת הִתְוִינוּ בָּאָרֶץ. חֲתוּמֵי כְּאוֹת בְּרִית וְחֻקִּים יְשָׁרִים. חֻשַּׁבְנוּ זֶרַע קֹדֶשׁ בָּנִים לְאֵל חָי. חִלַּלְנוּ וְנִקְרָאנוּ אוֹם טְמֵאַת הַשֵּׁם: למענך טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת בְּרָע. טֶרֶם לֹא רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל. טֶרֶף לֹא לָנוּ בְּכִסְפָּה נַפְשֵׁנוּ. טִבַּחְנוּ רַב וְצָעִיר כְּבְלִיעַת דָּגִים: דרכך יָהּ בְּדַלּוּתֵנוּ צְדָקָה חוֹנַנְתָּנוּ. יַד בָּנוּ הֶחֱזַקְתָּ בְּעֵת מָטָה יָדֵינוּ. יְדַעְתָּנוּ זֹאת עָשׂוּ וְחָיוּ. יָדַיִם לֹא חָלוּ בָנוּ כְּתַהְפּוּכַת רָגַע: למענך

und deine Schöpfung sind. Schau, es ist Keiner da, der uns vertritt, darum habe du Gnade mit uns!

אל Gott und Herr der Welten, der da sitzet auf dem Throne der Barmherzigkeit, und in Huld und Milde waltet, und seinem Volke die Schuld vergibt, Eines nach dem Andern läßt hingehen und vorübergehen, gar viel vergibt dem Sündigen und gar viel verzeiht dem Schuldigen! Du übest Gnade mit allem Fleisch und Geist, vergiltst ihnen nicht nach ihrer Schlechtigkeit. Gott, du hast uns selbst gelehret, wie wir dich erkennen und benennen nach deinen (dreizehn) Eigenschaften; gedenke uns heute den Bund, den du geschlossen, wie du sie verkündiget hast (Moses) dem Demüthigen in alter Zeit, wie geschrieben steht: „Und Gott ließ sich herab in einer Wolke, und er stand da bei ihm, und rief aus den Namen Gottes."

ויעבור Und es zog vorüber Gott vor seinem Angesichte und rief: „Gott ist der Ewige und Unendliche, allmächtig, allerbarmend und gnädig, langmüthig, voller Huld und Wahrheit. Er bewahret seine Huld den Tausenden, vergibt und macht rein und frei von Schuld und Sünde und Vergehen.

Vergib uns unsere Schuld und Sünde, und nimm uns in Gnaden auf! Vergib uns

מַעֲשֶׂיךָ. תֵּרָא כִּי אֵין אִישׁ.
עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה: דרכך

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא
רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת
מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר
רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה
מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה
לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת
עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא
כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ
לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה.
זְכָר־לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ
עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו
מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד
יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם
וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ. יְיָ. אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ
אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת:
נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא
עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה.
וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ
וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח־לָנוּ אָבִינוּ
כִּי חָטָאנוּ מְחַל־לָנוּ מַלְכֵּנוּ

Vater, was wir gesündiget, verzeihe uns, Herr, was wir verschuldet; denn du bist gütig Herr, nachsichtig und versöhnlich voller Huld und Milde gegen Alle, die dich anrufen!

האזינה Vernimm, Herr, unser Gebet, horch auf unser flehentliches Rufen auf jeden Schrei der Angst und Noth; zu dir, Herr, beten wir! Laß dein Ohr und Aug stets offen sein für das Beten und das Bitten deines Knechtes, deines Volkes Israel; höre vom Himmel, von deinem festen Himmelssitze aus ihr Gebet und ihr Verlangen, und thue ihnen stets ihr Recht, und vergib deinem Volke, was sie gesündiget gegen dich.

Wie ein Vater sich erbarmet seiner Kinder, erbarme dich unser, Herr!

Bei Gott ist Heil und Hilfe, auf deinem Volke, dein Segen, Selah! Gott Zebaoth mit uns! Jakobs Gott unsere Zuversicht, Selah! Gott Zebaoth! wohl dem, der dir vertrauet; Gott, hilf uns; Herr erhöre uns so oft wir dich anrufen.

סלח Vergib dem Volke seine Schuld in deiner grenzenlosen Huld, wie du verziehen hast dem Volke von Egypten und bis hieher!

Und Gott sprach: „ich habe verziehen, wie du gesprochen."

Neige uns zu das Ohr und horch, mach' auf das Aug und schau die

כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:

הַאֲזִינָה יְיָ תְּפִלָּתֵנוּ וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעֵנוּ מַלְכֵּנוּ וֵאלֹהֵינוּ כִּי אֵלֶיךָ נִתְפַּלֵּל: תְּהִי נָא אָזְנְךָ קַשֶּׁבֶת וְעֵינֶיךָ פְּתוּחוֹת אֶל תְּפִלַּת עֲבָדֶיךָ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַעְתָּ מִן הַשָּׁמַיִם מִמְּכוֹן שִׁבְתְּךָ אֶת תְּפִלָּתָם וְאֶת תְּחִנָּתָם וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם וְסָלַחְתָּ לְעַמְּךָ אֲשֶׁר חָטְאוּ לָךְ: רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנוּ: אַל תָּבוֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָל־חָי: כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

Vorb. סְלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הֵנָּה. וְשָׁם נֶאֱמַר:

Gem. וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ:

הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע. פְּקַח

Verwüstung und Zerstörung unter uns und in der Stadt, auf die dein Name ward genannt. Nicht auf unsere Gerechtigkeit, auf deine grenzenlose Barmherzigkeit stützen wir unser Gebet und unsere Bitte. Herr, erhöre uns; Herr vergib uns; Herr, gewähre uns unsere Bitte; thue es und säume nicht um deinetwillen! denn nach deinem Namen ward die Stadt und ward das Volk genannt.

עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ. כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

Unser und unserer Väter Gott!

ע״ס א״ב אלהינו ואלהי אבותינו

סלח O, vergieb das Verschulden und Vergehen Deines Volkes!

סְלַח נָא אֲשָׁמוֹת וּפְשָׁעֵי לְאֻמֶּךָ.

Laß ob der Sünden Deiner Kinder Deinen Zorn nicht entbrennen.

לַעֲוֹן בָּנֶיךָ בַּל יֶחֱרֶה זַעֲמֶךָ:

Vergieb ihre Missethat, und erhalte sie von dem Lebensquell, der bei Dir ist.

סְלַח נָא גְּעוּלָם. וְיִחְיוּ מִמְּקוֹר עִמֶּךָ.

Verzeihe die Sünden derer, die unter Deiner Fahne stehen, und laß Dich versöhnen, wie Du verheißen.

לַעֲוֹן דְּגָלֶיךָ שָׂא. וְתִנָּחֵם כִּנְאֻמֶּךָ:

O vergieb denen, die alle ihre Sünden bekennen, und davon lassen, wie Du verordnet hast.

סְלַח נָא הַכֹּל מוֹדִים וְעוֹזְבִים כִּרְשׁוּמֶךָ.

Sünde und Missethat verzeihe, um Deines Namens Willen.

לַעֲוֹן וָפֶשַׁע מְחַל. לְמַעַן שְׁמֶךָ:

O vergieb die Sünden, die mit Absicht oder aus Unwissenheit begangen von denen, die zu Deinem Preis geschaffen.

סְלַח נָא זְדוֹנוֹת וּשְׁגָגוֹת לִבְרוּאֵי לִשְׁמֶךָ.

Reinige ihren Sündenpfuhl mit dem Regen Deiner Milde.

לַעֲוֹן חֲטָאֵימוֹ חַטֵּא בִּנְדִיבַת גִּשְׁמֶךָ.

O vergieb die Thorheiten und Irrthümer der Gottlosen Deines Volkes.

סְלַח נָא טֶפֶשׁ טִפְלוּת רִשְׁעֵי עַמֶּךָ.

Deiner Lieblinge Vergehen werde gesucht, aber nicht gefunden, wie Du verheißen.

O vergieb die Heuchelei derer, die vor Dich hinkommen und anbeten.

Deiner Erwählten Schuld sühne, nach Deiner freundlichen Weise.

O vergieb den Ungehorsam derer, die auf Dich hoffen und Deine Einheit verbreiten in Deiner Welt.

Lösche die Schuld Deiner Verstoßenen und baue Deinen Tempel wieder.

O vergieb ihr Verkehrtsein, und schütze sie in der Hütte Deines Friedens.

Deiner Knechte Schuld verhehle und unterdrücke in Deiner Unbegreiflichkeit.

O vergieb, daß sie nicht die Strafe treffe aus Deinen Höhen.

Deiner Heerde Schuld vergiß; dieß sei Dein Preis und Ruhm.

O vergieb ihre Schandthaten und erbarme Dich ihrer aus Deinen Höhen.

Befreie Deine Schützlinge von ihren Sünden, daß sie nicht verstrickt werden in den Netzen.

O vergieb die garstigen Flecken, die Deine Lieblinge entstellen.

לַעֲוֹן יְדִידֶיךָ יְבֻקַּשׁ וְאֵינֶנּוּ. כִּנְאוּמֶךָ:

סְלַח נָא כַּחַשׁ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְעֻמָּךְ.

לַעֲוֹן לְקוּחֶיךָ כַּפֵּר בְּטוּב טַעֲמָךְ:

סְלַח נָא מְרִי מְיַחֲלֶיךָ וּמְיַחֲדֶיךָ בְּעוֹלָמָךְ.

לַעֲוֹן נִדָּחִים מְחֵה. וּבְנֵה אוּלָמָךְ:

סְלַח נָא סִלּוּפָם וְגוֹנְנֵם בְּסֻכַּת שְׁלוֹמָךְ.

לַעֲוֹן עֲבָדֶיךָ עַלֵּם. וּכְבוֹשׁ בְּעִלּוּמָךְ:

סְלַח נָא פֶּן יֵעָנְשׁוּ מִמְּרוֹמָךְ.

לַעֲוֹן צֹאנְךָ שַׁכַּח. וְהִיא תְהִלָּתֶךָ וְרוֹמְמָךְ:

סְלַח נָא קְלוֹנָם וַחֲמוֹל עָלֵימוֹ מִמְּרוֹמָךְ.

לַעֲוֹן רְחוּמֶיךָ תִּשָּׂא מִלְּצוֹדָם בְּחֶרְמָךְ:

סְלַח נָא שֶׁמֶץ תַּעֲתוּעַ תִּעוּב רְחוּמָךְ.

Deiner Frommen Vergehen laß schwinden nach der Größe Deines Erbarmens.

לְעֵת תְּמִימֶיךָ הַעֲבֵר כְּגֹדֶל רַחֲמֶיךָ:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר׀ רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ׀ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל׀ לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:

אַל תָּבֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חָי: מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק: אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וְנִכְלַמְנוּ בַּעֲוֹנֵנוּ: אֱלֹהֵינוּ בֹּשְׁנוּ וְנִכְלַמְנוּ לְהָרִים אֱלֹהֵינוּ פָּנֵינוּ אֵלֶיךָ: יָדַעְנוּ כִּי חָטָאנוּ וְאֵין מִי יַעֲמוֹד בַּעֲדֵנוּ: שִׁמְךָ הַגָּדוֹל יַעֲמָד לָנוּ בְּעֵת צָרָה: רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנוּ: אַל תָּבוֹא בְּמִשְׁפָּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חָי:

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: כִּי לֹא עַל צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי. כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

מיוסד ע״פ א״ב

Vorb. אלהינו ואלהי אבותינו

Unser und unserer Väter Gott!

אָמְנָם כֵּן. יֵצֶר סוֹכֵן. בָּנוּ. בְּךָ לְהַצְדִּיק. רַב צֶדֶק. וַעֲנֵנוּ סָלַחְתִּי:

אמנם Fürwahr! wir sind voll leidentschaftlicher Triebe.

Doch Du bist voll Huld, kannst uns freisprechen und zurufen: ich vergebe!

געל Verachte jede Anklage, und verwirf sein Schmähen.

Der Herr, der im Donner spricht, er wolle uns freundlich zurufen: ich vergebe!

הס Laß verstummen jeden Ankläger, und nimm den Fürsprecher an seiner Statt.

Sei, o Gott, ihm Beistand und sprich, ihn unterstützend: ich vergebe!

זכות Das Verdienst des Erzvaters erblühe neu der Rose.

Laß schwinden die Schuld, und vom Himmel ertönen: ich vergebe!

טוב Allgütiger und Versöhnender, vergieb und verzeihe den Schuldigen.

Ewiger, erhöre und erwiedere aus den Höhen; ich vergebe:

כאב Heile die Wunde, und senke in den Grund, den Schmerz der Sünde.

Zu Deinem Ruhme, sprich aus das Wort: ich vergebe!

מחה Verwische jede Schuld und Missethat Deiner Bundeskinder.

Laß Deine Güte vorwalten, zu Deinem Ruhme, sprich zur kleinen Schaar: ich vergebe!

גְּעוֹל מְרַגֵּל. וְגַם פִּגֵּל. סִפְּרוֹ.
דּוֹד שׁוֹאֵג בְּקוֹל. יִתֵּן קוֹל דְּבָרוֹ סָלַחְתִּי:

הַס מְקַטְרֵג. וְקַח סַנֵּגוֹר. מְקוֹמוֹ.
וִיהִי יְיָ. לְמִשְׁעָן לוֹ. לְמַעַן נוֹאֲמוֹ סָלַחְתִּי:

זְכוּת אֶזְרָח. גַּם יִפְרַח. לְשׁוֹשַׁנָּה.
חֵטְא הַעֲבֵר. וְקוֹל הַגְבֵּר. מִמְּעוֹנָה סָלַחְתִּי:

טוֹב וְסַלָּח. מְחַל וּסְלַח אֲשֵׁמִים.
יָהּ הַקְשֵׁב. וְגַם הָשֵׁב. מִמְּרוֹמִים. סָלַחְתִּי:

כְּאֵב תַּחֲבוֹשׁ. וּבְצוּל תִּכְבּוֹשׁ. עֲוֹנִי.
לְךָ תְּהִלָּה. אֱמוֹר מִלָּה. לְמַעֲנִי סָלַחְתִּי:

מְחֵה פֶּשַׁע. וְגַם רֶשַׁע. בְּנֵי בְּרִית.
נְהוֹג חַסְדְּךָ. כְּבֵן הוֹדְךָ. לִשְׁאֵרִית סָלַחְתִּי:

סְכוּת רַחְשִׁי. וְגַם לַחֲשִׁי. תִּרְצֶה.
עָוֹן ׀ נוֹשֵׂא. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה. וְתִפְצֶה סָלַחְתִּי:
פְּנֵה לְעֶלְבּוֹן. מְקוֹם עָוֹן. לְהָשִׂים.
צַחַן הָסֵר. וְגַם תְּבַשֵּׂר. לְבָךְ חוֹסִים. סָלַחְתִּי:
קוֹלִי שְׁמַע. וּרְאֵה דֶּמַע. עֵינָי.
רִיב רִיבִי. שְׁעֵה נִיבִי. וַהֲשִׁיבֵנִי סָלַחְתִּי:
שֶׁמֶץ טַהֵר. כְּעָב מַהֵר. כְּנֶאֱמַר.
תִּמְחֶה פֶּשַׁע. לְעַם נוֹשַׁע. וְתֹאמַר סָלַחְתִּי:

סכות Nimm auf mein Flehen, und auch meinem Gebet sei wohlgefällig.

Habe Nachsicht mit der Schuld um Deinetwillen und sprich; ich vergebe!

פנה Nimm unsere Beschämung für Strafe an.

Streife ab den Sündenfleck, und verkünde, die Dir vertrauen: ich vergebe!

קולי Höre auf meine Stimme und siehe auf meine Thräne.

Kämpfe für mich, erhöre mich und sprich: ich vergebe.

שמץ Laß jeden Flecken verschwinden, wie die Wolken schnell und Du verheißen.

Unterdrücke die Missethaten, daß dem Volke geholfen werde, und sprich: ich vergebe!

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר ׀ רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ ׀ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ

וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ [לְךָ]
כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארון

פזמון

כִּי הִנֵּה כַּחֹמֶר. בְּיַד הַיּוֹצֵר. בִּרְצוֹתוֹ מַרְחִיב וּבִרְצוֹתוֹ מְקַצֵּר. כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ. חֶסֶד נוֹצֵר. לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר: כי הנה

כִּי הִנֵּה כָּאֶבֶן. בְּיַד הַמְסַתֵּת. בִּרְצוֹתוֹ אוֹחֵז וּבִרְצוֹתוֹ מְכַתֵּת. כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ. מְחַיֶּה וּמְמוֹתֵת. לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר: כי הנה

כִּי הִנֵּה כַּגַּרְזֶן בְּיַד הֶחָרָשׁ. בִּרְצוֹתוֹ דִּבֵּק לָאוֹר. וּבִרְצוֹתוֹ פֵּרַשׁ. כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ. תּוֹמֵךְ עָנִי וָרָשׁ. לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר: כי הנה

כִּי הִנֵּה כְּהֶגֶה בְּיַד הַמַּלָּח. בִּרְצוֹתוֹ אוֹחֵז. וּבִרְצוֹתוֹ שִׁלַּח. כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ. אֵל טוֹב וְסַלָּח. לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר: כי הנה

כי הנה Gleich wie Thon in Bildners Hand, den er nach Gefallen dehnt und kürzt, so auch sind wir in Deiner Hand, die in Gnaden schafft: so betrachte den Bund, der ohne eigenen Willen ist. (Betrachte den Menschen als ein todtes Bildwerk, dem der Wille abgeht, Widerstand zu leisten.)

Gleich wie der Stein in Bildhauers Hand, den er nach Gefallen fügt oder bricht: so auch sind wir in deiner Hand, Du belebst und tödtest. So betrachte den Bund, der ohne eignen Willen fortlebt.

Gleich wie das Eisen in Schmiedes Hand, das er im Feuer fugt und spaltet: so auch sind wir in Deiner Hand, die die Armuth stützt. So betrachte den Bund, der ohne eignen Willen wird was er ist.

Gleich wie der Anker in des Schiffers Hand, den er nach Gefallen einzieht oder auswirft: so auch sind wir in Deiner Hand, Allgütiger und versöhnlicher Gott. So betrachte den Bund, der durch Deine Güte besteht.

כִּי הִנֵּה כְּזְכוּכִית. בְּיַד הַמְּזַגֵּג. בִּרְצוֹתוֹ חוֹגֵג. וּבִרְצוֹתוֹ מְמוֹגֵג. כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ. מַעֲבִיר זָדוֹן וְשׁוֹגֵג. לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר: כי הנה

Gleich wie Glas in Schmelzers Hand, das er nach Gefallen formt und schmelzt: so auch sind wir in Deiner Hand, der Vorsatz wie Irrthum vergiebt. So betrachte den Bund, der ohne Willen handelt.

כִּי הִנֵּה כַּיְרִיעָה. בְּיַד הָרוֹקֵם. בִּרְצוֹתוֹ מְיַשֵּׁר. וּבִרְצוֹתוֹ מְעַקֵּם. כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ. אֵל קַנָּא וְנוֹקֵם. לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר: כי הנה

Gleich wie der Teppich in des Webers Hand, denn er nach Gefallen in verschiedene Formen wirkt: so auch sind wir in Deiner Hand, Gott der Alles rächt. So betrachte den Bund, der ohne Willen lebt und webt.

כִּי הִנֵּה כַּכֶּסֶף. בְּיַד הַצּוֹרֵף. בִּרְצוֹתוֹ מְסַגְסֵג וּבִרְצוֹתוֹ מְצָרֵף. כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ. מַמְצִיא לְמָזוֹר תֶּרֶף. לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר:

Gleich wie Silber, in des Läuterers Hand, das er nach Gefallen verschlackt und läutert: so auch sind wir in Deiner Hand, der für die Wunde den Balsam bereitet. So betrachte den Bund, der ohne Selbstwillen fortbesteht.

כִּי הִנֵּה כַּחוֹמֶר. בְּיַד הַיּוֹצֵר. בִּרְצוֹתוֹ מַרְחִיב. וּבִרְצוֹתוֹ מְקַצֵּר. כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ. חֶסֶד נוֹצֵר. לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר:

Man schließt die heil. Lade. — סוגרין הארון

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר | רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם

בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:
וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ | יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד
לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ
וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל | לָנוּ מַלְכֵּנוּ
כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל־קֹרְאֶיךָ:

זְכוֹר | רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים | מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ: זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ: זְכוֹר יְיָ חִבַּת יְרוּשָׁלָיִם אַהֲבַת צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵיהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם. וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ:

זכור Gedenke, Gott, deiner Barmherzigkeit und deiner Gnade, die da waltet von Ewigkeit her. Gedenke uns nicht die Sünden der Vergangenheit, komm uns zuvor mit deiner Barmherzigkeit; wir sind gar arm und schwach. Gedenke unser, Herr, in Freundlichkeit, wie du deines Volkes stets gedacht, und suche uns heim mit deinem Heile. Gedenke der heiligen Gemeinde, die du gestiftet hast in alter Zeit; des Stammes, den du erlöset hast und zu deinem Erbe erkoren; der Zionshöhe, darauf du einst gethronet. Gedenke, Gott, in Liebe an Jerusalem, in Freundlichkeit an Zion, und vergiß es nie und nimmer. Gedenke, Herr, den Söhnen Edoms den Tag von Jerusalem, wie sie gesprochen: „wühlet auf, wühlet auf bis auf den Grund!“ Steh auf und erbarme dich Zions, da die Zeit ist gekommen der Gnade, und die Frist vorüber ist. Gedenk an Abraham, Isak und Israel deinen Knecht, und wie du ihnen hast zugeschworen, und zu ihnen hast gesprochen: „Ich werde euch Kinder geben so viel als Sterne am Himmel sind, und das ganze Land, davon ich habe gesprochen, das will ich euren Kindern geben, und sie sollen es besitzen als ihr Erbe in Ewigkeit.“ Gedenke an deine Knechte, an Abraham, Isak und Jakob, achte nicht auf die Hartnäckigkeit im Volke, auf seine Verschuldung und Versündigung.

Vorbeter u. Gem. אַל נָא תָּשֵׁת עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נוֹאַלְנוּ וַאֲשֶׁר חָטָאנוּ:

אל Rechne uns nicht an die Schuld, was wir aus Unverstand verschuldet!

Vorbeter u. Gem. חָטָאנוּ צוּרֵנוּ. סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

חטאנו Wir haben gesündiget gegen dich, unser Schutz und Hort, vergib uns unser Schöpfer:

In den Gemeinden wo אותך אדרוש gesagt wird, siehe unter der Linie.

Vorbeter und Gem. הֵן יַעֲבִיר זָדוֹן לִמְשׁוּגָה. כִּי לְכָל הָעָם בִּשְׁגָגָה:

הן Er sieht den Frevel nach als wäre er Versehen, denn bei dem gesammten Volke herrscht Irrthum nur.

Vorbeter und Gem. חָטָאנוּ צוּרֵנוּ. סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

חטאנו Wir haben gesündiget gegen dich, unser Schutz und Hort, vergib uns unser Schöpfer!

In den meisten Gemeinden wird dieses nicht gesagt.

אוֹתְךָ אֶדְרוֹשׁ וְאֵלֶיךָ אֶתְוַדֶּע. גָּדוֹל בִּיהוּדָה וּבְיִשְׂרָאֵל נוֹדָע. הֵן אַתָּה חֲקַרְתָּנוּ וַתֵּדָע. כִּי פְשָׁעַי אֲנִי אֵדָע: אֵדָע אֲבָל אֲשֵׁמִים אֲנַחְנוּ. וּמֵהָמוֹן רַחֲמֶיךָ לֹא זֻנַּחְנוּ. הֵן אֵלָיו כַּפַּיִם שִׁטַּחְנוּ. כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: חטאנו בָּטַחְנוּ בְשִׁמְךָ לְנֶפֶשׁ תַּאֲוָה. וְהִפַּקְנוּ מָגֵן בְּלִי גַאֲוָה. הֵן בְּמָעֻזְּךָ לַדַּל תִּקְוָה. כִּי הִשְׁפִּילוּ וַתֹּאמֶר גֵּוָה: גֵּוָה גֵּאִים עָלַי מַגְדִּילִים. בְּרוֹגֶז וּשְׁבָעִים לֹא נֶחְדָּלִים. הֵן גְּלַל הַמֵּצִיק מִתְדַּלְדְּלִים. כִּי רָצַץ עָזַב דַּלִּים: חטאנו דַּלִּים דִּינְךָ פְּחָדוּ וְרָהוּ. בָּאִים כְּמוֹדֶה וְעוֹזֵב לְרַחֲמָהוּ. הֵן דָּמִים הַיּוֹם תְּכַפְּרֵהוּ. כִּי יוֹם כִּפֻּרִים הוּא: הוּא הוֹד וְהָדָר יִלְבָּשׁ. יָשׁוּב יְרַחֵם וְעָוֹן יִכְבֹּשׁ. הֵן הַמְתַּק כְּפִי כִּדְבָשׁ. כִּי הוּא יַכְאִיב וְיֶחְבָּשׁ: חטאנו וְיֶחְבָּשׁ וְלִשְׁמוֹ כֹּל יוֹדוּ. כִּי יָסִיר מַשְׂאוֹת כָּבֵדוּ. הֵן וַעֲמוֹ לְפָנָיו יִתְוַדּוּ. כִּי כַדָּבָר אֲשֶׁר זָדוּ: זָדוּ זְדוֹנוֹת וּשְׁגָגוֹת שְׁגוּיִם. סְלַח נָא בְּפִימוֹ הֲגוּיִם. הֵן זַכֵּם לְתָחִי נְחוּיִם. כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים: חטאנו חַיִּים חוֹן לְעַם וּמְנַטְּלֵךְ. לְבַב עִקֵּשׁ מֵהֶם בְּבַטְּלֶךָ. הֵן חֲשְׁרַת מֵי טוֹהַר בְּרַטְּלֶךָ. כִּי טַל אוֹרוֹת טַלֶּךָ: טַלֶּךָ מַלְאָךְ בּוֹ לְהִתְכַּפֵּר. הָעֵת תַּמְצִיאֵם סְלִיחָה וְכֹפֶר. הֵן טַהֲרֵם כָּאָמוּר בַּסֵּפֶר. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר: חטאנו יְכַפֵּר יִרְצֶה כְּאָז בְּהַעֲלִיּוֹתַי. בִּהְיוֹת אֲרִיאֵל בְּבַחַן עֲלִיּוֹתַי. הֵן יָדַעְתָּ פִּקּוּק חֲלִיּוֹתַי. כִּי אַתָּה קָנִיתָ כִלְיוֹתָי: כִּלְיוֹתַי כְּמוֹתִי אָכִין לְעָבְדוֹ. וְתֶעֱרַב לְפָנָיו תְּחִנַּת עַבְדּוֹ. הֵן כַּבֵּד יְכַבֵּד מְכַבְּדוֹ. כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ: חטאנו לְבַדּוֹ לוֹ לְהִתְחוֹלֵל כָּל אֱנוֹשׁ. אָוֶן לֹא יִתְבּוֹנֵן

זכור Gedenke uns den Bund mit unſern Vätern, wie du geſprochen haſt: Ich werde gedenken an meinen Bund mit Jakob, und an meinen Bund mit Iſak, und an meinen Bund mit Abraham werde ich gedenken, und das Land bedenken.

זכור Gedenke uns den Bund der alten Zeit, wie du geſprochen haſt: „Ich werde ihnen ſtets gedenken den Bund der alten Zeit, wie ich ſie geführet habe aus dem Lande Egypten vor den Augen aller Völker, daß ich ihnen ſei ein Gott, ich der Herr!“ Thue an uns, wie du es verheißen und verſichert haſt: „Auch dann noch, wenn ſie ſind in dem Lande ihrer Feinde, werde ich ſie nicht verachten und verwerfen, daß ich ſie untergehen ließe, und meinen Bund mit ihnen brech; denn ich bin und bleib●

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם ׀ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם: רַחֵם עָלֵינוּ

לֶאֱנוֹשׁ. הֵן לֹא טוֹב לַצַּדִּיק לַעֲנוֹשׁ. כִּי יִרְבֶּה אֱלוֹהַּ מֵאֱנוֹשׁ: מֵאֱנוֹשׁ מִמַּעֲשָׂיו נִרְתִּי וְאֵימָתִי. פֶּן אֶכָּשֵׁל כַּאֲשֶׁר אָשַׁמְתִּי. הֵן מְחַל שׁוּיָתִי וְדוֹמַמְתִּי. כִּי אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי: חטאנו נִחַכְתִּי נֶפֶשׁ נַעֲנָה לְהָשֵׁם. הִתְוַדּוּת הַיּוֹם נִסְתָּר וּמְפֻרְסָם. הֵן ׀ נֶצַח לְכַפֵּר הוּשָׂם. כִּי בְּרִית עוֹלָם שָׂם: שָׂם סְלִיחָה לְהוֹעִיל ׀ לְלַמְּדִי. תְּשׁוּבָה מְכַפֶּרֶת כְּזִבְחֵי תְמִידִי. הֵן סִימָה בְּצִלּוֹ לְהַעֲמִידִי. כִּי יָדַע דֶּרֶךְ עָמְדִי: חטאנו עָמְדִי עֲשׂוֹת חֶסֶד בְּהַפְלִיאֶךָ. כִּי חִבֵּק צֹאנְךָ וּטְלָאֶיךָ. הֵן עָלֶיךָ יַעֲזוֹב חֵילֶךָ. כִּי אֶזְכְּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאֶךָ: פִּלְאֲךָ פְּעוֹל יְרֵאֶיךָ לְנָצְרָם. הֱיוֹת יִרְאַת יְיָ אוֹצָרָם. הֵן פִּלְלֵינוּ לֵידַע בְּהִתְבַּצְּרָם. כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ צוּרָם: חטאנו צוּרָם צוּר יִשְׂרָאֵל וּקְדוֹשׁוֹ. יֹאמְרוּ בָעַמִּים לְעֵינֵיהֶם בְּהִתְקַדְּשׁוֹ. הֵן צָמְחָה יְשׁוּעָתָהּ לִמְקַדִּישׁוֹ. כִּי הִשְׁקִיף מִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ: קָדְשׁוֹ קוֹמֵם קָדְשׁוֹ ׀ לְהַקְרִיבָם. לְהַצִּיב הוֹד שְׁכִינָתוֹ בְּקִרְבָּם. הֵן קוֹמוּ יֵחַתּוּ מְרִיבָם. כִּי יְיָ יָרִיב רִיבָם: חטאנו רִיבָם רִיב שׂוֹטְנֵיהֶם לְבָלוֹם. יִדְּמוּ פֶּה קַטֵּגוֹרִים לְאָלוֹם. הֵן רַעְיָתְךָ תְּהַלֶּלְךָ לְעוֹלָם. כִּי אַחֲרִית לְאִישׁ ׀ שָׁלוֹם: שָׁלוֹם שְׂפוֹת לְהַזְרִיחַ נְהָרָה. הֲגִיגֵנוּ בִּין כְּמִנְחָה טְהוֹרָה. הֵן שִׁכְנְךָ תַּגִּיהַּ בְּאוֹרָה. כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה: חטאנו תּוֹרָה שִׁמְעוֹ נְאָמָנֶיךָ בְּסִינַי. רְצוּיָה יְצוּרָה חֲקוּרָה לְעֵינָי. הֵן הַיּוֹם יְכַפֵּר לַאֲמוּנַי. כִּי אֵל רַחוּם יְיָ: יְיָ יְנַהֲלֵנוּ עַלְמוּת לְנַהֲגָה. וְיָסִיר מִמֶּנּוּ אַף וְתוּגָה. הֵן יַשְׁבִּיר זָדוֹן לִמְשׁוּגָה. כִּי לְכָל הָעָם בִּשְׁגָגָה: חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו. זכור לנו ברית אבות ס. 4 .

Gott ihr Herr!" **Erbarme dich unser, und laß uns nicht zu Grunde gehen,** wie geschrieben steht: „denn Gott, der Herr ist ein erbarmungsvoller Gott, er wird dich nicht verstoßen, nicht zu Grunde gehen lassen, nicht vergessen den Bund mit deinen Vätern, den er ihnen hat geschworen." **Bezwinge du das Herz,** daß wir lieben, ehren und fürchten deinen Namen, wie geschrieben steht: „Und Gott wird dir das Herz bezwingen, dir und deinen Kindern, daß du liebest Gott den Herrn mit ganzem Herzen und ganzer Seele, auf daß du am Leben bleibest."

Führe zurück unsere Verbannten, und erbarme dich unser, wie geschrieben steht: „Und Gott der Herr wird zurückführen deine Verbannten, und deiner sich erbarmen, und dich zusammenbringen von allen Völkern, dahin er dich zerstreuet hat." **Sammle** unsere Zerstreuten, wie geschrieben steht: „Und wärest du zerstreut bis an des Himmels Enden, so würde Gott der Herr von dort dich sammeln, und von dort euch nehmen!" **Laß dich finden, wo wir dich suchen,** wie geschrieben steht: „Ihr werdet von dort aus suchen Gott deinen Herrn, und du wirst ihn finden, wo du nach ihm forschest mit ganzem Herzen und mit ganzer Seele." **Lösch aus unsere Schuld um deiner selber willen,** wie du gesprochen: „Ich, ich lösche aus deine Schuld um meiner selber willen, und gedenke deiner Sünden nicht." **Lösch aus unsere Schuld wie Wolke und Nebel,** wie du gesprochen: „Ich lösche aus wie die Wolke deine Schuld und wie Nebel deine Sünden; — kehre zu mir zurück, und ich erlöse dich." **Mach uns rein von unseren Sünden,** weiß wie Schnee und Wolle, wie geschrieben steht: „Kommt und laßt uns rechten, spricht Gott; wo

וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי
אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ
וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת
בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם:
וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה
אֶת שְׁמֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וּמָל יְיָ
אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ
לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל | לְבָבְךָ
וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: הָשֵׁב
שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב.
וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ
וְרִחֲמֶךָ. וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים
אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה:
קַבֵּץ נִדָּחֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. אִם |
יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם | מִשָּׁם
יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ:
הִמָּצֵא לָנוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ כְּמָה
שֶׁכָּתוּב. וּבִקַּשְׁתֶּם | מִשָּׁם אֶת יְיָ
אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל |
לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ
לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אָנֹכִי אָנֹכִי
הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ
לֹא אֶזְכֹּר: מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב
וְכֶעָנָן כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. מָחִיתִי כָעָב
פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה
אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: הַלְבֵּן חֲטָאֵינוּ
כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמָה שֶׁכָּתוּב. לְכוּ
נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְיָ אִם יִהְיוּ

euere Sünden wären wie der Purpur, sie sollen weiß werden wie der Schnee, und so sie roth wären wie der Scharlach, sie sollen werden wie die Wolke!" Besprenge uns mit reinem Wasser und läutere uns, wie geschrieben steht: „Ich sprenge über euch die reinen Wasser, und ihr sollt rein werden, von allen eueren Unreinlichkeiten, von allen eueren Abscheulichkeiten mache ich euch rein und frei."

Versöhne heute unsere Sünden, und mach uns rein und frei, wie geschrieben steht: „Denn an dem Tage wird er euch versöhnen, euch rein machen von allen eueren Sünden, vor Gott sollt ihr rein sein."

Führe uns ein auf deinen heiligen Berg; erfreue uns in dem Hause der Andacht, wie geschrieben steht: „Ich bringe sie hin auf meinen heiligen Berg, und erfreue sie in meinem Hause, im Hause der Andacht, ihre Brand- und Freudenopfer nehme ich in Gnaden an auf meinem Altare; denn mein Haus soll genannt werden — ein Haus der Andacht für alle Völker."

שמע Erhöre unsere Stimme Gott unser Herr, sei mild und schonend, und erbarme dich über uns, und nimm in Gnaden und Erbarmen unsere Bitten an.

Führe du uns, Gott, zu dir zurück, auf daß wir zu dir wiederkehren, erneue uns wie ehedem!

אמרינו Horch, Herr, auf unser Wort, und achte wohl auf unser Flehen! Laß das Wort aus unserem Munde und der Gedanke unseres Herzens in Gnaden, Herr, vor dich gelangen, unser Hort und Erlöser. Verwirf uns nicht, nimm deinen heiligen Geist nicht ab von uns! Verwirf uns nicht, wenn wir sind alt geworden, und wenn die Kraft

חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ. אִם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ: זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים. וּטְהַרְתֶּם ׀ מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

כַּפֵּר חֲטָאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם ׀ מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: תְּבִיאֵנוּ אֶל הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים:

Vorb. שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם ׀ עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

Gem. אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגֵנוּ. יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ. וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגֹאֲלֵנוּ: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ

uns ausgeht — verlaß nur du uns nicht. Verlaß uns nicht, Gott unser Herr, entferne du dich nicht von uns! Gib uns ein Zeichen, Herr, zum Guten, daß unsere Feinde es schauen und sich schämen, wie du uns hilfst und uns tröstest, denn auf dich, Herr, hoffen wir, du wirst uns erheben, Gott unser Herr!

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter!

Verlaß uns nicht, verstoß uns nicht, beschäm' uns nicht, brich nicht den Bund mit uns! Laß uns immer tiefer eindringen in deine Gotteslehre; belehre und unterweise uns in deinen heiligen Geboten; mache geneigt unser Herz, daß wir ehren und fürchten deinen Namen; bezwinge uns das Herz, daß wir dich lieben, zu dir wiederkehren in Wahrhaftigkeit mit ganzem ungetheiltem Herzen. Um deines großen Namens willen, vergib und verzeihe uns unsere Schuld wie geschrieben steht in deinem heiligen Worte: „Um deines Namens willen, Herr, vergib mir meine Schuld, wie groß sie auch immer ist."

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter!

Verzeih uns, vergib uns, versöhne uns;

Denn wir sind dein Volk, und du bist unser Gott.

Wir sind die Kinder, und du bist der Vater.

Wir sind die Knechte, und du bist der Herr.

Wir sind die Gemeinde und du bist das Gemeindegut.

Wir sind die Erben, und du bist unser ganzes Loos.

אַל תַּעַזְבֵנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ: כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

אַל תַּעַזְבֵנוּ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ. וְאַל תַּכְלִימֵנוּ. וְאַל תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. קָרְבֵנוּ לְתוֹרָתֶךָ. לַמְּדֵנוּ מִצְוֹתֶיךָ. הוֹרֵנוּ דְרָכֶיךָ. הַט לִבֵּנוּ לְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָתֶךָ. וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם. וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל תִּמְחוֹל וְתִסְלַח לַעֲוֹנֵנוּ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא:

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

סְלַח לָנוּ. מְחַל ׀ לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ:

כִּי אָנוּ עַמֶּךָ. וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ:

אָנוּ בָנֶיךָ. וְאַתָּה אָבִינוּ:

אָנוּ עֲבָדֶיךָ. וְאַתָּה אֲדוֹנֵינוּ:

אָנוּ קְהָלֶךָ. וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ:

אָנוּ נַחֲלָתֶךָ. וְאַתָּה גוֹרָלֵנוּ:

אָנוּ צֹאנֶךָ. וְאַתָּה רוֹעֵנוּ :
אָנוּ כַרְמֶךָ. וְאַתָּה נוֹטְרֵנוּ :
אָנוּ פְעֻלָּתֶךָ. וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ :
אָנוּ רַעְיָתֶךָ. וְאַתָּה דוֹדֵנוּ :
אָנוּ סְגֻלָּתֶךָ. וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ :
אָנוּ עַמֶּךָ. וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ :
אָנוּ מַאֲמִירֶךָ. וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ :

Wir sind die Heerde, und du bist der Hirte.
Wir sind der Weinberg, und du bist der Hüther.
Wir sind das Werk, und du bist der Schöpfer.
Wir sind die Geliebte, und du bist er Freund.
Wir sind die Erkornen, du bist es, der uns hat erkoren.
Wir sind das Volk, du bist der König.
Wir sind die Verlobten, du bist es, der sich uns verlobet.

Gemeinde u. Vorb. אָנוּ עַזֵּי פָנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן. אָנוּ קְשֵׁי עֹרֶף וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם: אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים. אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ:

Sind wir halsstarrig, du bist voller Huld und Barmherzigkeit; sind wir hartnäckig, du bist voller Langmuth; sind wir voll Schuld und Sünde, du bist voll Erbarmen; gehen unsere Tage wie ein Schatten hin, du bist und bleibst derselbe und deine Jahre gehen nie zu Ende.

אָנָּא תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ תִּעְתָּעְנוּ:

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב

In Schuld und Frevel sind wir verfallen, darum ist uns das Heil nicht worden. Gib

דֶּרֶךְ רֶשַׁע וְחִישׁ לָנוּ יֶשַׁע: כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

Vorb. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מְחַל וּסְלַח לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפּוּרִים הַזֶּה. וְהֵעָתֵר לָנוּ בִּתְפִלָּתֵנוּ. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד לָךְ. וְהַכְנַע עָרְפֵּנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ: וְחַדֵּשׁ כִּלְיוֹתֵינוּ לִשְׁמוֹר פִּקּוּדֶיךָ. וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ:

הַזְּדוֹנוֹת וְהַשְּׁגָגוֹת אַתָּה מַכִּיר. הָרָצוֹן וְהָאוֹנֶס. הַגְּלוּיִם וְהַנִּסְתָּרִים. לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. מָה אָנוּ. מֶה חַיֵּינוּ. מֶה חַסְדֵּנוּ. מַה צִּדְקוֹתֵינוּ. מַה יְּשׁוּעָתֵנוּ. מַה כֹּחֵנוּ.

uns ins Herz den Willen und die Kraft, daß wir verlassen den Weg der Sünde, und fördere du, Herr, uns das Heil, wie geschrieben steht bei deinen Propheten: „Es verlasse der Sünder seinen Weg und Wandel, und der Gottlose seine sündigen Gedanken, und kehre zurück zu Gott, daß er seiner sich erbarme, zurück zu unserem Herrn, der so Vieles uns vergibt."

אלהינו Unser Gott, Gott unserer Väter!

Verzeih und vergib uns unsere Schuld an diesem Tage der Versöhnung; gewähre uns was wir bitten und was wir beten; tilge und lösche aus unsere Sünden und Vergehungen; bezwinge jeden bösen Trieb in uns, daß wir uns dir unterwerfen; beuge du den starren Sinn in uns, daß wir zu dir wiederkehren; erneue Geist und Herz in uns, daß wir wahren dein Gebot, und bezwinge uns das Herz, daß wir lieben, ehren, fürchten deinen Namen, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Und Gott wird dir das Herz bezwingen, dir und deinen Kindern, daß du liebest Gott den Herrn von ganzem Herzen, von ganzer Seele, und dabei am Leben bleibest."

Die wissentlichen und geflissentlichen wie die unwissentlichen Sünden kennst du, den freien Willen und den Zwang und Drang; die offenbaren wie die geheimen Sünden sind dir bekannt und offenbar. **Was sind wir, was ist unser Leben, unsere Liebe, unsere Frömmig-**

מה גבורתנו. מה נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. הלא כל הגבורים כאין לפניך. ואנשי השם כלא היו. וחכמים כבלי מדע. ונבונים כבלי השכל. כי רוב מעשיהם תהו. וימי חייהם הבל לפניך. ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל:

keit, unser Heil und unsere Kraft und Stärke? Was sollen wir sagen, was sollen wir reden, Gott und Herr, vor dir? die namhaftesten Männer, als wären sie nie gewesen, die Weisen ohne Erkenntniß, die Verständigen ohne Einsicht? All ihr Thun ist nichtig, alle ihre Lebenstage gehen flüchtig wie ein Schatten hin. Der Vorzug, den der Mensch hat vor dem Vieh, der ist nichtig, dieweil Alles — eitel ist und vergänglich.

מה נאמר לפניך יושב מרום. ומה נספר לפניך שוכן שחקים. הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע:

In den Gemeinden, wo hier אתה מבין gesagt wird, siehe unter der Linie.

Gem. u. Vorbeter שמך מעולם עובר על פשע. שועתנו תאזין בעמדנו לפניך בתפלה: תעבור על פשע לעם שבי פשע. תמחה פשעינו מנגד עיניך:

שמך Das ist dein Name von ewig her — daß du hinweg gehest über unsere Schuld, darum höre heute unser Flehen, wo wir in Andacht vor dir stehen.

Vergib die Schuld dem Volke, das abläßt von seiner Schuld, lösch aus die Schuld vor deinem Auge.

In vielen Gemeinden wird dieses nicht gesagt.

מיוסד ע"פ א"ב כפול.

אתה מבין תעלומות לב. אפס לך נגלות וגם נסתרות: באנו בדברים לפתותך בם. ברשענו אל תפן ולא במעללנו: גשתנו ביום זה כירא וחרד. גאה ברחום למענך עשה חסד: דין אל תמתח מול עפר ואפר. דע אחריתנו רמה ותולעה: האם שגגנו ונעלם ממנו. הלא אתה לבד מבין שגיאות. ואל תחשוב לנו כעושה בזדון. וידוי שפתינו שעה בעת רצון: זה כפר לנו הודע ולא הודע. זדון ונעלם עשה ולא תעשה: חלצנו מענש כרת ומיתה. חמול על חמר מעשה ידיך: טפשנו ברוע יצר אשר השענו. טמון בקרבנו כרשת

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת | סִתְרֵי כָּל חָי: אַתָּה
חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב: אֵין דָּבָר נֶעְלָם | מִמֶּךָּ
וְאֵין | נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתִּסְלַח
לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחָל־לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וּתְכַפֶּר
לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֹנֶס וּבְרָצוֹן
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה

לִפְעָמֵינוּ: יוֹצְרֵנוּ וְעוֹשֵׂנוּ יוֹדֵעַ יִצְרֵנוּ. יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ: כִּי מִלְּפָנֶיךָ
מִי יִסָּתֵר. כֹּל גָּלוּי לְךָ כָּאוֹר וְכַצָּהֳרָיִם: לְבֵית דִּין הוֹרֵיתָ אַרְבַּע מִיתוֹת. לְמַעַן
עֲשֵׂה וּמֵהֶם חַלְּצֵנוּ: מֵאָז יְצַרְתָּנוּ חֲקַרְתָּנוּ וַתֵּדַע. מַעֲשֵׂינוּ כִּי הֵמָּה עָמָל וָאָוֶן
בִּצְרוֹר נַפְשׁוֹתֵינוּ כִּי בְיָדְךָ כָּל נָפֶשׁ. נָא תְּיַקֵּר נֶפֶשׁ מִמַּעֲנֵי לְךָ נָפֶשׁ: סְקִילָה
שְׂרֵפָה הֶרֶג וָחֶנֶק. סוֹדָם גִּלִּיתָה לְיוֹדְעֵי אֲמִתֶּךָ: עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ אֱלוֹהַּ כַּפֵּר
לָנוּ. עַל יָדוּעַ לָנוּ וְעַל נֶעְלָם | מִמֶּנּוּ: פְּשָׁעֵינוּ הוֹדִינוּ לְךָ חוֹקֵר לֵב. פְּדֵנוּ
מֵחֵטְא נַקֵּנוּ מֵעָוֹן: צוּר אַל תֵּפֶן בֶּאֱנוֹשׁ חָצִיר. צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּעֹשֶׂה
עִם כָּל חָי: קִדַּמְנוּ בַנֶּשֶׁף קְרַבְנוּ בְּשַׁוְעַ. קָרְבֵנוּ אֵלֶיךָ קָשׁוּב קְרִיאָתֵנוּ
בְּחֶמְלָתְךָ אַל תֵּפֶן לְרִשְׁעֵנוּ וּנְצַטְדָּקָה. בְרַחֲמֶיךָ יְבוֹאוּנוּ רַחוּם וְחַנּוּן:

---

*) Uebersetzung siehe Seite 34.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחֽוֹזֶק יָד:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְשׁוּת פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:
וְעַל־כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת שׁוֹחַד:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּסִקּוּר עָיִן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֶצַח:
וְעַל־כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת עוֹל:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת רֵעַ:

וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת שָׁוְא:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב:

וְעַל־כֻּלָּם אֱלוֹהַ סְלִיחוֹת. סְלַח־לָנוּ. מְחַל | לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין:

סְקִילָה. שְׂרֵפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם

לוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרוֹת
יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל
דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:

וְאַתָּה רַחוּם | מְקַבֵּל
שָׁבִים וְעַל הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ
הִבְטַחְתָּנוּ וְעַל הַתְּשׁוּבָה
עֵינֵינוּ מְיַחֲלוֹת לָךְ:

וְדָוִד עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ
שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת
נַקֵּנִי. נַקֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל
פְּשָׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל
טֻמְאוֹתֵינוּ וּזְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם
טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ. כַּכָּתוּב עַל
יַד נְבִיאֶךָ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם |
מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם |
מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל
גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

מִיכָה עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ.
מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן
וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית
נַחֲלָתוֹ. לֹא הֶחֱזִיק לָעַד
אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא:
יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ
עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת

ואתה Du **bist** barmherzig, nimmst gern die Reuigen auf, hast uns von Anfang den Weg zur Rückkehr zugesichert, und auf diese Reue gestützt, sehen wir vertraut zu Dir.

ודוד So hat auch Dein Knecht David zu Dir gebetet: „Wer bemerkt Irrthümer? halte mich rein von heimlichen Sünden." Halte mich rein, Gott, unser Herr, von allen Missethaten, reinige uns von unsern unreinen Thaten, sprenge auf uns reine Wasser, und erkläre uns rein; wie geschrieben ist: „Und ich werde auf euch sprengen reine Wasser, daß ihr rein werdet von allen euren unreinen Thaten, auch von allen euren Scheußlichkeiten werde ich euch frei sprechen."

מיכה Dein Knecht Micha hat zu Dir gebetet: „Wer ist, Allmächtiger wie Du, der Sünden vergibt, Missethaten übergehet den Nachkommen seines Erbeigenthums? Sein Zürnen ist nicht von Dauer, sondern hat Gefallen am Begnadigen, wiederholt läßt er uns sein Erbarmen werden, unterdrückt unsere Sünden, und versenkt, wie in Meerestiefen

hr Verschulden. So wollest Du all das Verschulden Deines Volkes, des Hauses Israel, versenken an einen Ort, daß sein nicht mehr gedacht und erwähnt werde und niemal mehr zur Erwähnung komme. Belohne Treue an Jakob, Gnade an Abraham, wie Du es zugeschworen unsern Urvätern in den Tagen der Vorzeit.

דניאל Daniel, der Ehrenmann, flehete also zu Dir: „Neige, mein Gott Dein Ohr, und höre, öffne Deine Augen und siehe unsere Zerstörung, und die Stadt, allwo Dein Name verherrlicht wurde. Denn nicht im Vertrauen auf unsere gerechte Sache schütten wir unser Gebet vor Dir aus, sondern im Vertrauen auf Deine Allbarmherzigkeit. O Herr, erhöre, vergib, verzeihe, aber bald, um Deinetwillen, mein Gott, daß Dein Name verherrlicht werde, durch Deine Stadt und dein Volk.

עזרא Esra, der Gelehrte betete also zu Dir: „Mein Gott! ich bin beschämt und erröthe, zu Dir, mein Gott, mein Antlitz zu erheben; denn unsere Sünden wachsen uns über unser Haupt, und unser

יָם כָּל חַטֹּאתָם. וְכָל חַטֹּאת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּשְׁלִיךְ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזָּכְרוּ וְלֹא יִפָּקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל ׀ לֵב לְעוֹלָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

דָּנִיֵּאל אִישׁ חֲמוּדוֹת שִׁוַּע לְפָנֶיךָ. הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ. וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ. כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר. לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

עֶזְרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ אֱלֹהַי בֹּשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהַי פָּנַי אֵלֶיךָ. כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רָבוּ לְמַעְלָה

Verschulden bis in den Himmel." — „Und Du, Gott der Gnade, bist gütig und erbarmend, langmüthig und von unendlicher Huld, und verläßest sie nicht." Verlaß uns nicht unser Vater, verstoß uns nicht, unser Schöpfer, und überlaß uns nicht uns selbst, laß uns nicht verderben, wie wir es um unsere Sünden verdient, und laß uns in Erfüllung gehen jene Verheißung, die Du uns durch Ueberlieferung Deines Sehers Jeremias zusichern ließest; wie es heißt: „In jenen Tagen und zu jener Zeit, ist eine Verheißung Gottes, wird man suchen die Sünden Israels aber vergebens, und die Vergehungen Jehudas, du wirst sie nicht finden; denn ich werde vergeben der Nachkommenschaft." Dein Dir eigenthümlich Volk schmachtet nach Deiner Güte, dürstet nach Deiner Gnade, sehnt sich nach Deiner Hülfe: o laß es erkennen und inne werden, daß nur beim Ewigen unserem Gott allein ist Barmherzigkeit und Vergebung.

אל Erbarmungsvoller Gott ist dein Name. Allgnädiger Gott ist dein Name. Auch uns

רֹאשׁ וְאַשְׁמָתֵנוּ גָּדְלָה עַד לַשָּׁמָיִם: וְאַתָּה אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְלֹא עֲזַבְתָּם: אַל תַּעַזְבֵנוּ אָבִינוּ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ. וְאַל תַּזְנִיחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ. וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה כְּחַטֹּאתֵינוּ. וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּקַבָּלָה עַל יְדֵי יִרְמְיָהוּ חוֹזָךְ. כָּאָמוּר בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם יְיָ יְבֻקַּשׁ אֶת עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְאֶת חַטֹּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאינָה. כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר: עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ. רְעֵבֵי טוּבְךָ. צְמֵאֵי חַסְדֶּךָ. תְּאֵבֵי יִשְׁעֶךָ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כִּי לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת:

*) אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ: אֵל חַנּוּן שְׁמֶךָ: בָּנוּ נִקְרָא

Die Gemeinde betet dieses leise vor אל רחום.

*) מְיוּחָד בְּאֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה. הוּא הָיָה הוּא הֹוֶה וְהוּא יִהְיֶה. הוּא מֵמִית וּמְחַיֶּה. לְפָנָיו לֹא נוֹצַר אֵל וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ

שְׁמֶךָ: יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתֶּךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן גָּדְלֶךָ וְתִפְאַרְתֶּךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן וִיעוּדֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן זִכְרֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן חַסְדֶּךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן טוּבֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן יִחוּדֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן לִמּוּדֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן עֻזֶּךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאֵרֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן

nanntest du nach deinem Namen. So willfahre uns, Ewiger, deines Namens willen. Willfahre deiner Treue willen. Willfahre deines Bundes willen. Willfahre deiner Größe, und deiner Hoheit willen. Willfahre deines Gesetzes willen. Willfahre deiner Herrlichkeit willen. Willfahre deiner Verheißung willen. Willfahre deines Andenkens willen. Willfahre deiner Milde willen. Willfahre deiner Güte willen. Willfahre deiner Einheit willen. Willfahre deiner Ehre willen. Willfahre deiner Lehre willen. Willfahre deines Reich's willen. Willfahre deiner Unendlichkeit willen. Willfahre deines Rathschlußes willen. Willfahre deines Sieg's willen. Willfahre deines Ruhmes willen. Will-

---

הָעוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ פַּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הָעוֹנֶה בְּעֵת רַחֲמִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ מָגֵן דָּוִד עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי הַמֶּרְכָּבָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ: אֲדֹנָי חָנֵּנוּ וַהֲקִימֵנוּ. וּבְסֵפֶר חַיִּים זָכְרֵנוּ וְכָתְבֵנוּ וְחָתְמֵנוּ: אֲדֹנָי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ וְחוּסָה עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ בְּרָצוֹן. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר צַדִּיקִים. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפַרְנָסָה טוֹבָה. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל טַפֵּינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם צַדְּקֵנוּ בְּמִשְׁפָּטֶךָ הַיּוֹם הַזֶּה. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם שִׂים שָׁלוֹם בֵּינֵינוּ. אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם תִּכּוֹן תְּפִלָּתֵנוּ קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ:

fahre deiner Gerechtigkeit willen. Willfahre deiner Heiligkeit willen. Willfahre deiner großen Barmherzigkeit willen. Willfahre deiner Majestät willen. Willfahre um deines Preises willen. Willfahre um deiner Lieblinge willen, die in der Erde ruhen. Willfahre um Abraham, Jizchak, Jakob's willen. Willfahre um Moses und Ahron willen. Willfahre um David und Salomon's willen. Willfahre um willen Jerusalem's, die Stadt deiner Heiligkeit. Willfahre um willen Zijon's, der Residenz deiner Herrlichkeit. Willfahre um deines verheerten Tempels willen. Willfahre um deines verfallenen Altars willen. Willfahre um des vergoßenen Blutes deiner Knechte willen. Willfahre der Märtyrer deines heiligen Namens willen. Willfahre der Umgekommenen deiner Einheit willen. Willfahre jenerhalben, die der Folter von Feuer und Wasser entgegen eilten zur Verheiligung deines Namens. Willfahre der frommen Knaben halber, in ihrer Lehrstube. Willfahre der unschuldigen Säuglinge halber. Willfahre der sündlosen entwöhnten Knaben halber. Willfahre der Waisen und Witwen halber. Willfahr

צִדְקָתֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן
קְדֻשָּׁתֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן
רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: עֲשֵׂה לְמַעַן
שְׁכִינָתֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן
תְּהִלָּתֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן
אוֹהֲבֶיךָ שׁוֹכְנֵי עָפָר: עֲשֵׂה
לְמַעַן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב:
עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:
עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה:
עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר
קָדְשֶׁךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן
שׁוֹמְמוֹת הֵיכָלֶךָ: עֲשֵׂה
לְמַעַן הֲרִיסוּת מִזְבְּחֶךָ:
עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם
קָדְשֶׁךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים
עַל יִחוּדֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי
בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ |
שְׁמֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי
שָׁדַיִם שֶׁלֹּא חָטְאוּ: עֲשֵׂה
לְמַעַן גְּמוּלֵי חָלָב שֶׁלֹּא
פָּשְׁעוּ: עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוֹקוֹת
שֶׁל בֵּית רַבָּן: עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ

uns deinethalben, wenn nicht unserthalben. Willfahre uns deinetwegen und errette uns:

עננו Erhöre uns, Gott, erhöre uns! Erhöre uns, Herr, erhöre uns! Erhöre uns, Vater, erhöre uns! Erhöre uns, Schöpfer, erhöre uns! Erhöre uns, Erlöser, erhöre uns! Erhöre uns, Herzensprüfer, erhöre uns! Erhöre uns, Gott der Treue und Wahrheit, erhöre uns! Erhöre uns! Gott der Macht und Milde, Gott des Lichtes und des Rechtes — erhöre uns! Ewiglebender, Allbeständiger, erhöre uns! Erhöre uns! Gütiger und Wohlthätiger! Der du kennst jeden Herzenstrieb! Der du den Zorn bezwingest, dich in Huld und Gnade hüllest — erhöre uns! König aller Könige — erhöre uns! Erhöre uns! Furchtbarer und erhabener Gott! Der vergibt und versöhnet! Der erhöret zur Gnadenzeit! Der erlöset und errettet! Der gerade ist und gerecht ist — erhöre uns! Erhöre uns! Der du nahe bist Allen, die dich rufen! Gnädiger, Allerbarmender! Der da höret auf den Armen! Der da stützet all die Frommen — erhöre uns! Er-

אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ: עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ דּוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הָאֵל הַנֶּאֱמָן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ וָתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ זַךְ וְיָשָׁר עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ חַי וְקַיָּם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ טוֹב וּמֵטִיב עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יֵצֶר עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׂגָּב עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ צַדִּיק וְיָשָׁר עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי

hōre uns, Gott der Väter, erhöre uns! Gott Abrahams, erhöre uns! Isaks Furcht, erhöre uns! Jakobs Macht und Stärke — erhöre uns! Du der Stämme Schutz und Hort! Du der Mutter Zuversicht — erhöre uns! Der du so schwer bist zu erzürnen! Und so leicht ist zu versöhnen — erhöre uns! Der du Jeden hörst in Zeit der Noth — erhöre uns! Erhöre uns! Vater der Waisen und Unmündigen! Der Witwen Hort und Richter — erhöre uns!

מִי Der unsern Stammvater Abraham auf dem Berge Moriah erhört hat — erhöre uns!

Der seinen Sohn Jizchak erhört hat, als er auf dem Altar gebunden lag — erhöre uns!

Der Jakob erhört hat zu Bethel — erhöre uns!

Der Joseph erhört hat im Gefängnisse — erhöre uns!

Der unsere Vorfahren beim Schilfmeer erhört hat — erhöre uns!

Der Moscheh auf dem Berge Choreb erhört hat — erhöre uns!

Der Aharon bei der Rauchpfanne erhört hat — erhöre uns!

Der Pinchas erhört hat, als er aus der Gemeinde sich erhob — erhöre uns!

אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ פַּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ עֶזְרַת הַשְּׁבָטִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ מִשְׂגַּב אִמָּהוֹת עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ קָשֶׁה לִכְעוֹס עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ רַךְ לִרְצוֹת עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֲבִי יְתוֹמִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ דַּיַּן אַלְמָנוֹת עֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ כְּשֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לַאֲבוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְמשֶׁה בְּחוֹרֵב. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְאַהֲרֹן בַּמַּחְתָּה. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְפִינְחָס בְּקוּמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה. הוּא יַעֲנֵנוּ:

Der Jehoschua erhört hat zu Gilgal — erhöre uns!

Der Schemuel erhört hat zu Mizpah — erhöre uns!

Der David und Schelomoh erhört hat zu Jeruschalajim — erhöre uns!

Der Elijahu auf dem Berge Karmel erhört hat — erhöre uns!

Der Elischah erhört hat zu Jericho — erhöre uns!

Der Jonah erhört hat im Bauch vom Fische — erhöre uns!

Der Chiskijahu erhört hat in seiner Krankheit — erhöre uns!

Der Chananjah, Mischael und Asarjah erhört hat im Feuerofen — erhöre uns!

Der Daniel erhört hat in der Löwengrube — erhöre uns!

Der Mordechai und Ester erhört hat in der Residenz Schuschan — erhöre uns!

Der Esra erhört hat in seiner Gefangenschaft — erhöre uns!

Der alle Frommen, Gottesfürchtigen, Tugendhaften und Rechtschaffenen erhört hat — erhöre uns!

מִי שֶׁעָנָה לִיהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לִשְׁמוּאֵל בַּמִּצְפָּה הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְדָוִד וּשְׁלֹמֹה בְנוֹ בִּירוּשָׁלָיִם. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְאֵלִיָּהוּ בְּהַר הַכַּרְמֶל. הוּא יַעֲנֵנוּ.

מִי שֶׁעָנָה לֶאֱלִישָׁע בִּירִיחוֹ. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְיוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּגָה. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְחִזְקִיָּהוּ בְּחָלְיוֹ. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לַחֲנַנְיָה מִישָׁאֵל וַעֲזַרְיָה בְּתוֹךְ כִּבְשַׁן הָאֵשׁ. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְדָנִיֵּאל בְּגוֹב הָאֲרָיוֹת. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְמָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְעֶזְרָא בַּגּוֹלָה. הוּא יַעֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְכָל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיְשָׁרִים. הוּא יַעֲנֵנוּ:

רַחֲמָנָא דְעָנֵי לַעֲנִיֵּי עֲנֵינָא. רַחֲמָנָא דְעָנֵי לִתְבִירֵי לִבָּא עֲנֵינָא. רַחֲמָנָא דְעָנֵי לְמַכִּיכֵי רוּחָא עֲנֵינָא. רַחֲמָנָא עֲנֵינָא. רַחֲמָנָא חוּס. רַחֲמָנָא פְּרוֹק. רַחֲמָנָא שְׁזִיב. רַחֲמָנָא רְחַם עֲלָן. הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב:

Erbarmungsvoller, der du die Bedrängten erhörst — erhöre uns! Erbarmungsvoller, der du die zerknirschten Herzen erhörest — erhöre uns! Erbarmungsvoller, der du die niedergedrückten Gemüther erhörst — erhöre uns! Erbarmungsvoller, erhöre uns! Erbarmungsvoller, schone uns! Erbarmungsvoller, erlöse uns! Erbarmungsvoller, errette uns! Erbarmungsvoller, erbarme dich unser, jetzt — bald — schleunig!

Am Sabbath wird אבינו מלכנו nicht gesagt.

Man öffnet die heil. Lade. — פותחין הארן

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ:

Unser Herr und Vater, wir haben gesündiget vor dir!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה:

Vater, wir haben keinen Herrn über uns, als dich allein.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

Vater, laß deine Macht und Milde walten über uns um deines heiligen Namens willen.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

Vater, erneue uns das Jahr zum Glück und Heil.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:

Vater, halte ab von uns jedes böse Geschick und jedes schwere Verhängniß.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ:

— halte ab von uns des Feindes Haß;

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

Vater halte ab des Gegners Grimm und Tücke;

— den Dränger und den Lästerer, Herr, halte ab von uns, und zerstöre seine Pläne.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ׃

Vater, schließe du dem Lästerer und dem Kläger den Mund.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם פִּיּוֹת מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרִיגֵנוּ׃

Vater, halte ab von uns Pest und Schwert und Hunger; vor schwerer Haft, Verderbniß und Versündigung wahre uns und Alle, die treu sind deinem Bunde.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וָפֶשַׁע מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ׃

— halte jede Plage ab von deinem Erb' und Eigenthume.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ׃

Vater, vergib uns und verzeihe uns unsere Schuld;

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל־עֲוֹנוֹתֵינוּ׃

— lösche aus jedes Vergehen, lösche aus alle unsere Sünden daß sie dir nimmer vor Augen kommen.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר חַטֹּאתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ׃

— tilge in deiner Barmherzigkeit den Schuldbrief, der da zeuget wider uns;

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל־שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ׃

Vater nimm uns in Gnaden auf, wo wir mit vollkommener Sinnesänderung uns zu dir bekehren.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ׃

Vater, sende Heilung und Genesung unsern Kranken!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ׃

Vater, zerreiße den bösen Urtheilsspruch, der über uns verhängt ist;

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ׃

Vater, gedenke unser in Freundlichkeit, auf daß wir zu allem Guten bedacht sein mögen.

Vater, schreibe uns ein in das Buch des Lebens und des heiteren Lebens!

Vater, schreibe uns ein in das Buch des Heiles und der Erlösung!

Vater, schreibe uns ein in das Buch der Ernährung und Verpflegung!

Vater, schreibe uns ein in das Buch der Unschuld und des Verdienstes!

Vater, schreibe uns ein in das Buch der Vergebung und der Versöhnung!

Vater laß sprießen, Herr, das Heil für uns, bald und in unseren Tagen.

Herr, erhebe deinem Volke Israel das Haupt!

— erhebe deinem Gesalbten, Herr, das Haupt!

— fülle uns die Hand mit deinen Segnungen!

— fülle unsere Vorrathskammern an mit Fülle und mit Ueberfluß!

— erhöre unsere Stimme, sei schonend, mild und barmherzig gegen uns!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ׃

Unser Herr und Vater, nimm in Wohlwollen und Erbarmen unsere Bitten an;

— öffne du die Pforten deines Himmelreiches vor unserem Gebete!

— bedenke, daß wir Staub und Asche sind.

Vater, laß uns nicht leer weggehen von deinem Angesichte.

— laß diese Stunde eine gnadenreicheStunde, eineStunde des Erbarmens sein vor dir;

— hab Erbarmen mit uns, Erbarmen mit unsern unmündigen Kindern!

— um der Erschlagenen willen, die in den Tod sind gegangen für das Bekenntniß deines heiligen Namens;

— um der Geopferten willen, die sich für deine Anerkennung deiner Einheit hingeopfert;

— um der Gläubigen willen, die ins Feuer und ins Wasser sind gegangen, auf daß dein Name geheiliget werde;

Unser Herr und Vater um deiner selber willen, wo nicht um unsertwillen;

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים
וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח שַׁעֲרֵי
שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זְכוֹר כִּי עָפָר
אֲנָחְנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ
רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תְּהֵא הַשָּׁעָה
הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעֵת
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חֲמוֹל עָלֵינוּ
וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
טְבוּחִים עַל יִחוּדֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן
בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל
קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נְקוֹם לְעֵינֵינוּ
נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ
אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ׃

— um deiner selber willen — hilf uns, und steh uns bei!

— um deiner unendlichen Barmherzigkeit willen!

— um deines großen, wunderthätigen und furchtbaren Namens willen, der über uns genannt ward!

Vater, sei uns gnädig und erhöre uns; denn an uns ist kein Verdienst; darum hab' Erbarmen und übe Gnad' an uns; hilf uns mit deinem Heile!

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃

חזן אומר קדיש שלם.

עלינו Uns liegt es ob, zu huldigen dem Herrn des Weltalls, daß wir die Größe und die Ehre geben dem, der die Welt geschaffen in ihrem ersten Entstehen, daß er uns nicht gemacht wie die Völker der Welt, uns nicht hat gleichgestellt den Stämmen und Geschlechtern der Erde; uns nicht den gleichen Theil, uns nicht das gleiche Loos hat beschieden wie den Völkerschaaren. — Wir beugen das Knie, wir bücken uns und bekennen unsern Glauben vor dem Könige der Könige, dem Heiligen — gelobt sei er — der die Himmel hat ausgespannt, und die Erde hat gegründet auf ihren Grundfesten; seine Herrlichkeit thronet in den Himmeln oben, und seine Macht waltet in den höchsten Höhen! Er ist unser Gott, und Keiner sonst; in Wahrhaftigkeit — er unser Herr und König, und Keiner außer ihm. So steht es geschrieben in seiner Lehre: „erkenne es heute, nimm es dir zu Herzen, Gott ist der Herr

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל. לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה. שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל־הֲמוֹנָם׃ וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד׃ אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל־לְבָבֶךָ. כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים

im Himmel oben, auf der Erde unten und Keiner sonst.“

על Darum hoffen wir, Gott unser Herr, auf dich, daß wir dich ehestens schauen werden in deiner ganzen Macht und Herrlichkeit, wie du bannest allen Gräuel von der Erde weg, und aller Götzendienst ist getilget; wie du vervollkommnest die Welt und sie verklärest im Reiche der Allmacht, daß Alle, die leben im Fleische, dich rufen bei deinem Namen, alle Sünder auf Erden sich zu dir bekehren, alle Weltenbewohner es wissen und erkennen, daß vor dir sich beuget jedes Knie, zu dir schwöret jede Zunge!

Vor dir, unserm Gott und Herrn, beugen sie das Knie, und fallen sie nieder; deinem Namen geben sie die Ehre und den Ruhm und nehmen über sich einstimmig und einmüthig das Gesetz und die Herrschaft deines Reiches, dann regierest du über sie — ehestens und für die Ewigkeit. Denn dein ist das Reich und bis in Ewigkeit regierest du in Ehren, wie geschrieben steht in deiner Gotteslehre: „Gott regieret in Ewigkeit!“ Und gesprochen ward von deinem Propheten: „Gott wird Herr sein über die ganze Erde; an dem Tage ist Gott der Einige und sein Name — der Einige!“

בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

עַל־כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן. לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי. וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל־רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל־בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

קדיש יתום. אדון עולם.

יש נוהגין ללון בב"הכ כל הלילה ואומרים שיר היחוד, ותהלים. ואחרים נוהגין לומר פיוט ותחנות כמו כתר מלכות לר"ש בן גבירול הנדפס בסוף המחזור.

שיר היחוד ליום ראשון בשבוע

חז אשירה ואזמרה לאלהי בעודי. האלהים הרועה אותי מעודי:
קהל עד היום הזה החזקת בידי. חיים וחסד עשית עמדי:
חז ברוך יי וברוך שם כבודו. כי על עבדו הפליא חסדו:
קהל לאלהי מרום במה אקדם. ובמה אכף לאלהי קדם:
חז אלו הרים למערכה. וכל עצי לבנון בכל ערוכה:
קהל ואם כל בהמות וחיות קרוצים. נתחים ערוכים על העצים:
חז אף זויות מזבח מבוסים. דם כמים לים ׀ מכסים:
קהל וכחול סלת דשן ושמן. בלול ברבבות נחלי שמן:
חז ולאזכרה לבונה וסמים. ולקטרת כל ראשי בשמים:
קהל ואלו נרות על המנורות. יהיו מאירות כשני המאורות:
חז וכהררי אל ׀ לחם הפנים. על שלחנות ערוכים בפנים:
קהל ויין כמטר השמים. ושכר לנסך כעינות מים:
חז ואלו כל בני אדם כהנים. ולוים ׀ משררים בכנף רננים:
קהל וכל עצי עדן וכל עצי יערים. כנורות ונבלים ושירים:
חז וכל בני אלהים בקול תרועתם. והכוכבים ממסלותם:
קהל וכל הלבנון וחיה כלה. אין די בער ואין די עולה:

Lieder an die Einheit Gottes.

Erster Tag.

Singen, spielen will ich meinem Gotte immerdar, dem Gotte, der, seit ich bin, mich gepflegt und bis heute meine Hand gestützt, Leben, Huld mir zugetheilt.

Gebenedeit sei Gott, gebenedeit der Name seiner Majestät, denn wunderbar gnädig ist er seinem Knechte. O! womit mich vorbereiten vor dem Allerhabensten, womit mich unterwerfen dem Gotte, von der Vorzeit her?

Denn, könnten die Berge Opferstätten, Libanons Bäume alle zugerichtet werden; würde alles Vieh, Gewild zerhauet auf dem Holzstoß hingereihet;

Und der Altäre Winkel, bluttriefend wie Meeresfluthen überströmen; wie Sand so viel, das feinste Mehl, saftvoll und fett, mit Myriaden Oelbächen angeknetet;

Und Weihrauch, Spezereien, duftend aufsteigen, zum Rauchwerk alle edlen Gewürze dienen; und die Lichter auf den Leuchtern wie Sonne und Mond Helle verbreiten;

Wie die höchsten Gebirge, das Schaubrod im Heiligthum auf den Tischen emporragen; Wein, dem Regen des Himmels gleich, hinfließen, Wein zum Trankopfer wie Wasserquellen;

Und wären alle Menschenkinder Priester, Leviten, singend der Hymnen Höchsten, und alle Bäume Edens, und aller Wälder, Gehölze, Harfen, Cymbeln und Saitenspiel;

Und wenn alle Engel jubelnd Stimmen erheben, alle Sterne aus ihren Bahnen; der ganze Libanon hoch auflodere, weil nicht genug des Feuers, des Opfers wäre —;

חזן הֵן בְּכָל אֵלֶּה אֵין דֵּי לַעֲבוֹד. וְאֵין דֵּי לְקַדֵּם לְאֵל הַכָּבוֹד:

קהל כִּי נִכְבַּדְתָּ מְאֹד מַלְכֵּנוּ. וּבַמֶּה נְכַף לַאֲדוֹנֵנוּ:

חזן אָמְנָם לֹא יוּכְלוּ כַּבְּדֶךָ. כָּל חַי. אַף כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ:

קהל וַאֲנִי נִבְזֶה וַחֲדַל אִישִׁים. נִמְאָס בְּעֵינַי וּשְׁפַל אֲנָשִׁים:

חזן וְאֵין לְעַבְדְּךָ כֹּל לְכַבְּדֶךָ. לְהָשִׁיב לְךָ גְּמוּל עַל חֲסָדֶיךָ:

קהל כִּי הִרְבֵּיתָ טוֹבוֹת אֵלָי. כִּי הִגְדַּלְתָּ חַסְדְּךָ עָלָי:

חזן וְרַב שִׁלּוּמִים לְךָ חִיַּבְתִּי. כִּי עָשִׂיתָ טוֹבוֹת אִתִּי:

קהל וְלֹא חִיַּבְתָּ לִי גְּמוּלֶיךָ. כָּל טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ:

חזן עַל הַטּוֹבוֹת לֹא עֲבַדְתִּיךָ. אַחַת לְרִבּוֹא לֹא גְמַלְתִּיךָ:

קהל אִם אָמַרְתִּי אֲסַפְּרָה נָּא כְמוֹ. לֹא יָדַעְתִּי סְפוֹרוֹת לָמוֹ:

חזן וּמָה אָשִׁיב לְךָ וְהַכֹּל שֶׁלָּךְ. לְךָ שָׁמַיִם אַף אֶרֶץ לָךְ:

קהל יַמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּם בְּיָדֶךָ. וְכֻלָּם יִשְׂבְּעוּן מִיָּדֶךָ:

חזן וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאנֶךָ. וַחֲפֵצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:

קהל וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין לְאֵל יָדֵינוּ. וְלִשְׂרֵפַת אֵשׁ בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ:

חזן וְאֵיךְ נַעֲבוֹד וְאֵין זֶבַח וּמִנְחָה. כִּי לֹא בָנוּ אֶל הַמְּנוּחָה:

קהל וּמַיִם אֵין לְהַעֲבִיר טֻמְאָה. וַאֲנַחְנוּ עַל אֲדָמָה טְמֵאָה:

חזן שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אֲמָרֶיךָ. וַאֲנִי בָאתִי בִּדְבָרֶיךָ:

Siehe, alles dieses reicht' nicht hin zu dienen, nicht hin zu erscheinen vor dem Got' der Ehre! denn du, unser König! bist ja sehr (über jeden Begriff) verehrt, womit könnten wir ehrerbietig vor unsrem Herrn erscheinen?

Wahrlich! nicht vermag zu ehren dich alles Lebende, um wie weniger ich, dein Knecht! der ich, verächtlich und von Edlen fern — mir selbst verworfen und der Menschen Niedrigster bin.

Nichts denn hat dein Knecht, um dich zu ehren, Vergeltung dir zu bieten ob deiner Gnade; den du häuftest die Wohlthaten über mich, ließest groß sein deine Gnadenbezeugungen;

Der Vergeltungen viele bin ich dir verpflichtet, denn du erwiesest mir Wohlthaten; nicht du warst mir Vergeltung schuldig, was Gutes mir geschah, war nicht Pflicht von dir.

Für jene Wohlthaten reichen meine Dienste nicht hin, nicht eine von den vielen Tausenden vermag ich zu vergüten; Ja! versucht' ichs blos, sie aufzuzählen — ich würde keine Zahlen dafür wissen.

Was könnt' ich aber geben dir, da Alles dein ist? dein sind die Himmel, dein ist die Erde! die Meer' und was in ihnen, deiner Hand gehören sie! Sie Alle werden aus deiner Hand gesättigt. — —

Wir sind dein Volk, deine Schaafe, verlangen zu thun nach deinem Wohlgefallen; aber, ach! wie dir dienen? wir haben die Macht nicht, nachdem das Haus unsers Heiligthums dem Feuer hingegeben;

Wie sollen wir dienen? es gibt keine Schlacht- kein Speiseopfer, wir sind zu jener Ruhe nicht gelangt; auch ist das Reinigungswasser nicht vorhanden, denn wir sind auf ungeweihten Boden.

Doch! wir freuen uns deiner Verheißung — und ich komme mit deinem Spruch:

שִׁיר הַיִּחוּד לְיוֹם רִאשׁוֹן

קהל כִּי כָתוּב לֹא עַל זְבָחֶיךָ. וְעוֹלוֹתֶיךָ אוֹכִיחֶךָ:
חזן עַל דְּבַר זֶבַח וְעוֹלוֹתֵיכֶם. לֹא צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם:
קהל מָה שְּׁאֶלְתִּי וּמָה דָּרַשְׁתִּי מִמְּךָ. כִּי אִם לְיִרְאָה אוֹתִי:
חזן לַעֲבוֹד בְּשִׂמְחָה וּבְלֵבָב טוֹב. הִנֵּה שְׁמוֹעַ מִזֶּבַח טוֹב:
קהל וְלֵב נִשְׁבָּר מִמִּנְחָה טְהוֹרָה. זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה:
חזן זֶבַח וּמִנְחָה לֹא חָפַצְתָּ. חַטָּאת וְעוֹלָה לֹא שָׁאָלְתָּ:
קהל מִזְבֵּחַ אֶבְנֶה בְּשִׁבְרוֹן לִבִּי. וַאֲשַׁבְּרָה אַף רוּחִי בְּקִרְבִּי:
חזן רוּם לֵב אַשְׁפִּיל וְאֶת רוּם עֵינָי. וְאֶקְרַע לְבָבִי לְמַעַן אֲדֹנָי:
קהל שִׁבְרֵי רוּחִי הֵם זְבָחֶיךָ. יַעֲלוּ לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחֶךָ:
חזן וְאַשְׁמִיעַ בְּקוֹל הוֹדָיוֹתֶיךָ. וַאֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ:
קהל אֲשֶׁר יָדְעָה נַפְשִׁי אַחְבִּירָה. אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹת וַאֲדַבֵּרָה:
חזן וּמָה אֶעֱרוֹךְ וְלֹא יָדַעְתִּי מָה. הֲיָכוֹל אוֹכַל דַּבֵּר מְאוּמָה:
קהל כִּי אֵין חֵקֶר לִגְדֻלָּתוֹ. וְגַם אֵין מִסְפָּר לִתְבוּנָתוֹ:
חזן חֲכַם לֵבָב הוּא מִי כָמוֹהוּ. שַׂגִּיא כֹחַ לֹא מְצָאנוּהוּ:
קהל עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת וְרַב נוֹרָאוֹת. גָּדוֹל אַתָּה וְעוֹשֵׂה נִפְלָאוֹת:
חזן עַד אֵין מִסְפָּר וְעַד אֵין חֵקֶר. וְלֹא נוֹדַע כִּי לֹא יֵחָקֵר:
קהל אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִידֶךָ. וְאֵיזוֹ פֶּה אֲשֶׁר יַגִּידֶךָ:
חזן חַי לֹא רָאֲךָ וְלֵב לֹא יְדָעֲךָ. וְאֵיזוֹ שֶׁבַח אֲשֶׁר יַצִּיעֲךָ:
קהל גַּם ׀ מְשָׁרְתֶיךָ לֹא רָאוּךָ. וְכָל חַכְמֵי לֵב לֹא מְצָאוּךָ:

denn es heißt: „Nicht ob deiner Schlachtopfer, deiner Brandopfer will ich strafen dich! wegen der Schlacht- und Brandopfer gab ich nie Befehle euren Aeltern; was habe ich verlangt? was habe ich gefordert von dir? Daß du mich ehrfürchten sollst!" „Dienen mit Freude, mit frohem Herzen! Siehe! gehorchen ist besser denn Schlachtopfer, zerknirschtes Herz besser als reines Speisopfer, gottgefälliges Opfer ist gebrochener Sinn."

Schlacht- und Speisopfer begehrtest du nicht, Sünd- und Brandopfer fordertest du nicht —: d'rum erbaue ich einen Altar in meinem zerknirschten Herzen, breche auch meinen Sinn in meinem Innern.

Senke das stolze Herz, meinen trotzigen Blick, zerreiße mein Herz um Willen Gottes; mein zerbrochenes Gemüth sei das Opfer dir, das wohlgefällig auf deinen Altar komme;

Laut will ich Dank dir ertönen, will erzählen deine Wunder alle: was meine Seele fühlt, will ich zusammen tragen, von deiner Allmacht reden, sprechen,

Doch, was soll ich vortragen, da ichs nicht verstehe? vermag ich's denn etwas zu reden? Ist ja unbegreiflich die Größe Gottes, unberechenbar seine Weisheit?

Allweise, wie er ist, wer gleichet ihm? Allmächtig er, unerreichbar! Wunderthäter, unendlich furchtbar — ja groß bist du, übest Wunder aus,

Unaussprechlich, unerforschlich, darum auch unbekannt, unbegriffen. Welch' Aug' könnte zeugen von dir? welcher Mund von dir Kunde geben?

Kein lebendes Wesen schauet dich, kein Herz begreifet dich —, wie kann ein Lob dich

שִׁיר הַיִּחוּד לְיוֹם רִאשׁוֹן

ש״ץ אַתָּה לְבַדְּךָ מַכִּיר שִׁבְחָךְ. וְאֵין אֱלוֹהַּ יוֹדֵעַ כֹּחָךְ:
קהל וְאֵין יוֹדֵעַ בִּלְעָדֶיךָ. שְׁבָחוֹת רְאוּיוֹת לִכְבוֹדֶךָ:
ש״ץ עַל כֵּן תְּבוֹרַךְ כָּרָאוּי לָךְ. כְּפִי קָדְשְׁךָ כְּבוֹדְךָ וְגָדְלָךְ:
קהל וּמִפִּי הַכֹּל בְּכָל אֱיָלוּתָם. כְּפִי מַדָּע אֲשֶׁר אַתָּה חֲנַנְתָּם:
ש״ץ יוֹדוּ פִלְאֲךָ הַשָּׁמַיִם. וְיַאְדִּירוּךָ קוֹלוֹת מַיִם:
קהל וְיָרִיעוּ לְךָ כָּל הָאָרֶץ. יוֹדוּךָ כָּל מַלְכֵי אָרֶץ:
ש״ץ אַף יוֹדוּךָ כָּל הָעַמִּים. וִישַׁבְּחוּךָ כָּל הָאֻמִּים:
קהל כָּל זֶרַע יַעֲקֹב עֲבָדֶיךָ. כִּי עֲלֵיהֶם גָּבְרוּ חֲסָדֶיךָ:
ש״ץ אֶת שֵׁם יְיָ יְהַלְלוּ כֻלָּם. אֵל אֱלֹהִים אֱמֶת וּמֶלֶךְ עוֹלָם:

שיר היחוד ליום שני בשבוע

ש״ץ וַאֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ. אֲדַבֵּר אֲמַלֵּל גְּבוּרוֹתֶךָ:
קהל דַּרְכֵי שִׁבְחֲךָ קְצָתָם אֲסַפְּרָה. מַעֲשֶׂיךָ מַה נּוֹרָא אֹמְרָה:
ש״ץ אֵין אֵלֶיךָ עֲרוֹךְ בְּבַשֵּׂר. אַגִּידָה עָצְמוּ מִסַּפֵּר:
קהל חֵקֶר אֱלוֹהַּ לֹא יִמָּצֵא. וְתַכְלִית שַׁדַּי לֹא תִקָּצֶה:
ש״ץ וְלִתְבוּנָה הֲלֹא אֵין חֵקֶר. וּמִסְפַּר שָׁנָיו לֹא יֵחָקֵר:
קהל וְגַם אֵין מִסְפָּר לִגְדוּדֶיךָ. בְּצִבְאוֹתֶיךָ אוֹת כְּבוֹדֶךָ:

---

darstellen? Selbst deine Engel schauen dich nicht, die weisesten Herzen finden dich nicht.

Du allein erkennest dein Lob, Niemand außer dir erfasset deine Kraft, Eigenschaften d Verehrung würdig, keiner außer dir kennet sie.

Drum sei gebenedeit, wie es dir ziemt, deiner Heiligkeit, Majestät und Größe, von dem Munde Aller, je nach ihrer Kraft, nach der Erkenntniß, deren du sie begnadigtest.

Es preisen deine Wunder die Himmel, es verherrlichen der Fluthen Stimmen dich. Es jauchzen dir alle Lande, es huldigen dir alle Könige der Erde.

Auch die Völker alle huldigen dir, es rühmen dich alle Nationen; Jakob's Nachkommen, deine Knechte, alle, über die deine Güte mächtig waltet,

Des Ewigen Namen loben sie alle der Götter Gott ist wahrhaft, König des Weltalls.

Zweiter Tag.

ואני Ich, dein Knecht, Sohn deiner Magd, will reden und sprechen von deiner Allmacht; Nur einige deiner gepriesenen Eigenschaften, deiner furchtbaren Thaten will ich erzählen

Nichts ist dir gleichgestellt im Buche der Weltgeschichte; verkünden nur kann ich deine Eigenschaften, nicht erzählen. Das Sinnen Gottes kann nicht aufgefunden, des Allmächtigen Zweck nicht beschränkt werden.

Seine Weisheit kann nicht ergründet, seiner Jahre Zahl nicht erforscht werden. Ja! deine Engelschaaren selbst sind ohne Zahl, diese Heere, das Zeichen deiner Herrlichkeit!

שיר היחוד ליום שני

חז אֵיזוֹ עַיִן אֲשֶׁר תְּעִידֶךָּ. וְחַי לֹא רָאָה פְּנֵי כְבוֹדֶךָ:

קהל נָבוֹן וְחָכָם הֵן לֹא יָדָע. וְאֵיךְ אֶעֱרוֹךְ עַל אֲשֶׁר לֹא אֵדָע:

חז וְאִם יֹאמַר אִישׁ עַד תַּכְלִיתוֹ. אֶעֱרוֹךְ אֵלָיו וּבְמַתְכֻּנְתּוֹ:

קהל אָבֹא וְאֶמְצָא תַּכְלִית שִׁבְחוֹ. לֹא נֶאֶמְנָה אֶת אֵל רוּחוֹ:

חז יְבֻלָּע כִּי לֹא יֵדַע עֶרְכּוֹ. אַחֲרִית פִּיהוּ רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ:

קהל וְעָמְדִי לֹא כֵן אָנֹכִי. וּפִי לֹא אֶתֵּן לַחֲטוֹא וְחִכִּי:

חז אֲסַפְּרָה לְאַחַי קְצוֹת דַּרְכֵי אֵל. וּלְיִשְׂרָאֵל מַה פָּעַל אֵל:

קהל כַּכָּתוּב אִמְרוּ לֵאלֹהִים. מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ אֱלֹהִים:

חז וְאָמַרְתָּ עַם זוּ יָצַרְתָּ לִי. יְסַפְּרוּ שְׁמִי וּתְהִלָּתִי:

קהל בְּמִצְרַיִם שַׂמְתִּי עֲלִילוֹתַי. לְמַעַן תְּסַפֵּר אֶת אוֹתוֹתַי:

חז וַאֲנִי עַבְדְּךָ עַל כֵּן אֲסַפֵּר. כַּאֲשֶׁר אֶדְרוֹשׁ מֵעַל סֵפֶר:

קהל תְּהַלֵּל נַפְשִׁי כֹּחַ מַעֲשֶׂיךָ. וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ:

חז וַאֲבָרֶכְךָ בְּכָל עִנְיָנַי. וּבְכָל לִבִּי אוֹדֶה אֶת אֲדֹנָי:

קהל גַּם בִּגְרוֹנִי רוֹמְמוֹתֶיךָ. וְאֶת פִּי אֲמַלֵּא תְּהִלָּתֶךָ:

חז כִּי פִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ. כָּל הַיּוֹם אֶת תִּפְאַרְתֶּךָ:

קהל וְאֹמְרָה נָא עֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ. וְאָשִׂיחָה דִּבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ:

חז וְאַזְכִּיר טוּבְךָ וְצִדְקוֹתֶיךָ. חֲסָדֶיךָ וּגְבוּרוֹתֶיךָ:

Wo ist das Auge, das von dir zeugen könnte? Kein lebendes Wesen hat je geschaut' deine Majestät. Der Verständige? der Weise? er weiß nichts! — wie könnte ich demnach schließen auf das, was ich nicht kenne?

Spräche Einer bis an sein Ende: „ich will hin zu ihm mich wagen, und zuverlässig komm' und find' ich das Ziel seines Ruhmes;" treulos gegen Gott wäre dieser Sinn;

Er muß zu Grunde gehen, denn er kennt sich selbst nicht, seiner Rede Folge, seines Wegs Beginn. Ich bin nicht so vermessen, lasse meinem Munde nicht solch' Sünd entfahren;

Meinen Brüdern will ich von den Wegen Gottes Einiges erzählen, an Israel, was Gott gewirkt. So heißt es: „Sprechet zu Gott: Wie furchtbar sind deine Werke, Gott!"

Und du sprachst: „Dieses Volk schuf ich mir, daß sie erzählen meinen Namen, meinen Ruhm, in Mizrajim übte ich meine Thaten, auf daß du meine Wunder erzählest."

So will ich denn, ich dein Knecht, erzählen wie ich's erfahre aus deinem Buche. Es rühmte meine Seele deiner Thaten Kraft, mein Inneres den Namen deiner Heiligkeit.

Ich preise dich in all meinem Thun, mit ganzem Herzen danke ich Gott; meine Kehle sei deines Ruhmes, mein Mund deines Lobes voll.

Ja, mein Mund verkünde dein Lob, den ganzen Tag deinen Ruhm; sprechen will ich von deinen gewaltigen Thaten, unterhalten will ich von deinen Wunderdingen.

Bedenken deiner Güte und Gerechtigkeit, deiner Gnad' und deiner Allmacht. Ich weiß es, daß du groß bist, über alle Götter hoch erhaben.

שיר היחוד ליום שני

קהל יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל אַתָּה. עַל כָּל אֱלֹהִים מְאֹד גָּדַלְתָּ:

חזן כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים הֵם. אֱלִילִים אִלְּמִים רוּחַ אֵין בָּהֶם:

קהל הֵן לְעוֹבְדֵיהֶם גְּמוּל אֵין מְשִׁיבִים. וְלָמָּה לָהֶם הֵמָּה מְטִיבִים:

חזן וּבְעֵת צָרָה אָז יִתְפַּלָּלוּ. וְלֹא יַעֲנוּם כִּי לֹא יוֹעִילוּ:

קהל דּוֹרְשִׁים בְּכָל לֵב לְרוּחַ אֵין בּוֹ. וְקָרוֹב יְיָ אֶל עַם קְרוֹבוֹ:

חזן הַיּוֹצֵר כֹּל הוּא אֱלֹהֵינוּ. הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ לְבַד אֲנָחְנוּ:

קהל עַם ו מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ. נְבָרֵךְ שְׁמוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

חזן בַּצַּר לָנוּ מְאֹד נִמְצֵאתָ. כִּי דוֹרְשֶׁיךָ לֹא עָזַבְתָּ:

קהל וְתָמִיד בְּפִינוּ תְּהִלָּתֶךָ. וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:

חזן עֵד אַתָּה בְּךָ וּבִכְבוֹדֶךָ. וּמְשָׁרְתֶיךָ אַף עֲבָדֶיךָ:

קהל אֲשֶׁר כְּבוֹדְךָ מְלֹא כָל הָאָרֶץ. וּכְבוֹדְךָ עַל כָּל הָאָרֶץ:

חזן וַאֲבוֹתֵינוּ בָּחֲרוּ אוֹתָךְ. לְבַדְּךָ לַעֲבוֹד וְאֵין לְזָר אִתָּךְ:

קהל גַּם אֲנַחְנוּ אוֹתְךָ לְבַדֶּךָ. נַעֲבוֹד כְּבֵן אָב וּנְכַבְּדֶךָ:

חזן וְהִנְנוּ עַל יִחוּדֶךָ. יוֹמָם וָלַיְלָה עֵדֶיךָ:

קהל בְּפִי כֻלָּנוּ וּבִלְבָבֵנוּ. שֶׁאַתָּה לְבַדְּךָ אֱלֹהֵינוּ:

חזן אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עַל יִחוּדֶךָ. עֵדִים אֲנַחְנוּ וַעֲבָדֶיךָ:

קהל אֵין תְּחִלָּה אֶל רֵאשִׁיתֶךָ. וְאֵין קֵץ וְתִכְלָה לְאַחֲרִיתֶךָ:

Der Völker Götzen alle aber nichtig, stumm sind, in denen kein Geist ist. Thun doch sie in ihren Dienern nichts vergelten, warum thun diese ihnen Gutes beilegen?

Warum in Nöthen sie anbeten, sie hören ja nicht, können nicht nützen? — Suchen andächtig nach geistlosen Wesen — der Ewige aber nah ist dem Volke, das ihm naht.

Der das All' schuf, ist unser Gott, er schuf uns, ihm allein gehören wir an — ein Volk seiner Weide, Schafe seiner Macht — seinen Namen preisen wir, ewig ist seine Güte.

Wenn wir in Noth sind, läßt du dich finden, die dich suchen, hast du nie verlassen.
Drum ist stets dein Lob in unserem Munde, rühmend deiner Herrlichkeit Namen.

Du bist Zeuge dir und deiner Ehre und deiner Diener, deine Knechte; deiner Majestät die ganze Erde voll. Deine Majestät verbreitet überall.

Darum wählten unsere Ahnen dich, dir allein sie dienten, keinem Fremden neben dir
So auch wir, nur dich allein wir beten an, gleich wie der Sohn den Vater ehrt

Wir berufen: deiner Einzigkeit Zeugen Tag und Nacht mit Mund und Herz zu sein:
Du allein bist unser Gott!

Du unser Gott deiner Einzigkeit sind wir Zeugen, deine Knechte. Ohne Anfang ist dein Erstsein, ohne End' und Ziel dein Letztsein.

Erster du und letzter, ohne Anfang und Ende, unerfaßlich dem Verstande. Deine Höh' hat keine Grenze, deiner Tiefe Maß keine Ende.

חזן רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מִבְּלִי רֵאשִׁית. וּמִבְּלִי אַחֲרִית וְאֵין לֵב לְחַשִּׁית:

קהל אֵין קָצֶה אֶל גַּבְהוּתֶךָ. וְאֵין סוֹף לְעוֹמֶק מִדּוֹתֶיךָ:

חזן אֵין לְךָ סוֹבֵב וְאֵין לְךָ פֵּאָה. עַל כֵּן אוֹתְךָ חַי לֹא רָאָה:

קהל אֵין צַד וְצֶלַע יַצְלִיעוּךָ. וְרֹחַב וְאֹרֶךְ לֹא יַמְצִיעוּךָ:

חזן אֵין פֵּאָה לִסְבִיבוֹתֶךָ. וְאֵין תּוֹךְ מַבְדִּיל בֵּינוֹתֶךָ:

קהל אֵין חָכְמָה אֲשֶׁר תֵּדָעֶךָ. וְאֵין מַדָּע אֲשֶׁר יַגִּיעֶךָ:

חזן וְלֹא יַשִּׂיג אוֹתְךָ כָּל מַדָּע. וְאֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יָבִין וְיֵדַע:

קהל מִמְּךָ מְאוּמָה וְאֵיכָה אַתָּה. וְאֵיךְ בְּלִי מְאוּמָה כֹּל בָּרָאתָ:

לְיוֹם שְׁלִישִׁי בְּשָׁבוּעַ

חזן אָמְנָם יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה. אֱלֹהֵי יַעֲקֹב כֹּל יָצַרְתָּ:

קהל אַתָּה בּוֹרֵא וְלֹא נִבְרֵאתָ. אַתָּה יוֹצֵר וְלֹא נוֹצַרְתָּ:

חזן אַתָּה מֵמִית וְאֶת כֹּל תְּבַלֶּה. אַתָּה מוֹרִיד שְׁאוֹל וְאַף תַּעֲלֶה:

קהל וְנֶאֱמָן לְהַחֲיוֹת מֵתִים אַתָּה. וְעַל יְדֵי נְבִיאֶךָ כֵּן הוֹדַעְתָּ:

חזן וְלֹא תָמוּת אֵל חַי וְלֹא מֵתָה. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אָתָּה:

קהל מַשְׁבִּיר וּמוֹלִיד וְלֹא נוֹלַדְתָּ. מוֹחֵץ וְרוֹפֵא וְלֹא חָלִיתָ:

חזן מָוֶת וּמַדְוֶה אֵין לְפָנֶיךָ. תְּנוּמָה וְשֵׁנָה אֵין לְעֵינֶיךָ:

קהל הֲלֹא מִקֶּדֶם אֵל חַי אָתָּה. מֵאֲשֶׁר בְּךָ לֹא נִשְׁתַּנֵּיתָ:

Kein Umfang, kein Winkel findet statt bei dir, d'rum was lebt, nie schaut es dich, keine Seite, keine Glieder dich beschränken, keine Breite, Länge, Tiefe dich umfassen.

Es trennet nichts dein Wesen nach Außen, nichts scheidet von Innen dich in Theile. Keine Weisheit kann dich kennen kein Erkenntniß dich erreichen.

Kein Wissen kann begreifen dich, kein Verstand, der da einsähe etwas nur von dir, und wie du seist, und wie du ohne Etwas das All' erschufst.

Dritter Tag.

Fürwahr! ich, ich weiß es, daß du, Gott Jakobs! das All' erschufst! daß du Schöpfer seist, selbst nicht erschaffen, du Former bist, selbst nicht geformt.

Daß du tödtest, Alles verwesen läßt, du in die Gruft senkst — du wieder emporhebst, gewiß die Todten einst erweckst, wie durch deine Profeten du verkündet.

Unsterblich du, lebendiger Gott, nie sterblich! von Ewigkeit zu Ewigkeiten du! Entbindest, lässest gebären, selbst ungeboren, verwundest, heilest, selbst nie erkrankt.

Tod und Siechheit treffen dich nie, Schlummer und Schlaf sind deinen Augen fremd. Bist du ja von jeher lebend'ger Gott! was an dir ist ward nie verändert.

חז וְעַד הָעוֹלָם לֹא תִשְׁתַּנֶּה. וּמֵאֱלָהוּתְךָ לֹא תִתְגַּנֶּה:

קהל חָדָשׁ וְנוֹשָׁן לֹא נִמְצֵאתָ. חִדַּשְׁתָּ כֹּל וְלֹא חֻדַּשְׁתָּ:

חז לֹא יָחוּלוּ זִקְנָה וּבַחֲרוּת. עָלֶיךָ גַּם שֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:

קהל וְלֹא חָלוּ בְךָ שִׂמְחָה וָעֶצֶב. וְדִמְיוֹן ׀ נוֹצָר וְכָל דְּבַר קֶצֶב:

חז כִּי לֹא יְסוֹבֵב אוֹתְךָ גֶּשֶׁם. אַף לֹא תִדְמֶה אֶל כָּל נֶשֶׁם:

קהל כָּל הַיְצוּרִים גְּבוּל סִבַּבְתָּם. אֶל רֵאשִׁיתָם וּלְאַחֲרִיתָם:

חז כִּי הַבְּרוּאִים בִּגְבוּל שַׂמְתָּם. וְלִימֵי צְבָאָם גְּבוּל הִקַּפְתָּם:

קהל וּלְךָ אֵין גְּבוּל וּלְיָמֶיךָ. וְלִשְׁנוֹתֶיךָ וּלְעָצְמֶךָ:

חז עַל כֵּן אֵינְךָ צָרִיךְ לַכֹּל. וּלְיָדְךָ וּלְחַסְדְּךָ צְרִיכִים הַכֹּל:

קהל הַכֹּל צְרִיכִים לְצִדְקוֹתֶיךָ. וְאֵינְךָ צָרִיךְ לִבְרִיּוֹתֶךָ:

חז כִּי טֶרֶם כָּל יְצִיר הָיִיתָ. לְבַדְּךָ מְאוּמָה לֹא נִצְרַכְתָּ:

קהל רֵאשִׁית וְאַחֲרִית בְּיָדְךָ עֲרוּכִים. אַתָּה בָם וְהֵם בְּרוּחֲךָ שְׂרוּכִים:

חז כָּל אֲשֶׁר הָיָה בָרִאשׁוֹנָה. וַאֲשֶׁר יִהְיֶה בָּאַחֲרוֹנָה:

קהל כָּל הַיְצוּרִים וְכָל מַעֲשֵׂיהֶם. וְכָל דִּבְרֵיהֶם וּמַחְשְׁבוֹתֵיהֶם:

חז מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף תֵּדַע כֻּלָּם. וְלֹא תִשְׁכַּח כִּי אַתָּה אֶצְלָם:

קהל אַתָּה בְרָאתָם וּלְבַדְּךָ עֲרַכְתָּם. לְבַדְּךָ תֵּדַע מְקוֹמָם וְדַרְכָּם:

חז הֵן אֵין דָּבָר מִמְּךָ נֶעְלָם. כִּי לְפָנֶיךָ נְכוֹנִים כֻּלָּם:

קהל אֵין חֹשֶׁךְ וְאֵין מָנוֹס וְסֵתֶר. לָנוּס שָׁמָּה וּלְהִסָּתֵר:

Und in Ewigkeit bleibst du unverändert, von deiner Göttlichkeit unverringert. Neu und alternd war und ist dein Dasein nicht, du das All' erneutest — doch du nicht neu.

Nicht angethan sind Alter oder Jugend dir, noch Greisesnam' und Jünglingszeit; nicht kann bewegen dich Freud und Schmerz, Geschaffnen gleich, dem Endlichen gleich.

Denn dich umgibt kein Leib, gleichst beseelten Wesen nie. Den Geschaffnen Allen stelltest du die Grenze ihres Anfangs, ihres Endes.

Ja! Erschaffnen machtest Grenzen du, ihrer Lebenszeit hast Schranken du gezogen; für dich gibt's keine Grenze, deine Tage, deine Jahre, deine Allkraft. —

Darum bedarfst du gar Keines, deiner Hand und deiner Gnad' bedarf Jedes; alle sie bedürfen deiner Milde, du bedarfst nicht deiner Schöpfungen

Eh' noch war ein Wesen, warst du allein — du bedurftest Nichts. Erst und Letzt in deiner Hand gereihet, du in ihnen, sie in deinem Geist verschlungen.

Alles was zuerst vorhanden war, und was zuletzt sein wird, alle Wesen, ihre Thaten alle, ihre Reden all' und Dichten —

Vom Anfang bis End' ist dir bekannt, nichts vergißest du — da du bei ihnen bist. Hast du sie ja geschaffen, eingerichtet sie nach deinem Sinn, d'rum ist dir allein ihr Gang und Thun bekannt.

Sieh', kein Ding ist, das vor dir verhohlen wäre, denn vor dir liegt alles da; nicht Finsterniß, nicht Zuflucht, noch Versteck, kann Flucht gewähren, kann verbergen.

חזן אֶת אֲשֶׁר תְּבַקֵּשׁ אַתָּה מוֹצֵא. בְּלִי נְטוֹת אֲלֵיהֶם בְּעֵת שֶׁתִּרְצֶה:

קהל כִּי אֶת הַכֹּל כְּאַחַת תִּרְאֶה. לְבַדְּךָ תַּעֲשֶׂה וְאֵינְךָ נִלְאֶה:

חזן כִּי עַל גּוֹי וְעַל אָדָם יָחַד. עַל כֹּל תְּדַבֵּר בְּרֶגַע אֶחָד:

קהל תִּשְׁמַע בְּרֶגַע כָּל הַקּוֹלוֹת. זַעַק וְלַחַשׁ וְכָל הַתְּפִלּוֹת:

חזן אַף תָּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם. בְּרֶגַע תַּחְקוֹר כָּל ׀ לְבָבֵיהֶם:

קהל וְלֹא תַאֲרִיךְ עַל מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְלֹא תִתְמַהְמַהּ עַל־עֲצָתֶךָ:

חזן אֵצֶל עֲצָתְךָ גְּזֵרָתֶךָ. לְקֵץ וּלְמוֹעֵד קְרִיאָתֶךָ:

קהל וְכֻלָּם בֶּאֱמֶת בְּתֹם וּבְיוֹשֶׁר. מִבְּלִי עֹדֶף וּמִבְּלִי חֹסֶר:

חזן מִמְּךָ דָּבָר לֹא יֵאָבֵד. וְדָבָר מִמְּךָ לֹא יִכָּבֵד:

קהל כָּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תּוּכַל ׀ לַעֲשׂוֹת. וְאֵין מִי מוֹחֶה בְּיָדְךָ מֵעֲשׂוֹת:

חזן יְכֹלֶת יְיָ בְּחֶפְצוֹ קְשׁוּרָה. וּבִרְצוֹת יְיָ לֹא אִחֲרָה:

קהל אֵין דָּבָר סֵתֶר מִמְּךָ נִכְחָד. עֲתִידוֹת וְעוֹבְרוֹת לְךָ הֵם יַחַד:

חזן אֲשֶׁר מֵעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. הֵם כֻּלָּם בְּךָ וְאַתָּה בְּכֻלָּם:

קהל חֲדָשׁוֹת תַּגִּיד וְסוֹד דְּרָכֶיךָ. אֶל עֲבָדֶיךָ וּמַלְאָכֶיךָ:

חזן וְאֵינְךָ צָרִיךְ לְהַשְׁמִיעֲךָ. דְּבַר סוֹד וְסֵתֶר לְהוֹדִיעֲךָ:

קהל כִּי מִמְּךָ כָּל סוֹד יִגָּלֶה. בְּטֶרֶם עַל ׀ לֵב כָּל יְצִיר יַעֲלֶה:

חזן בְּלֵב כָּל נִבְרָא לֹא תִמָּצֵא. מִפִּינוּ עָתָק לֹא יֵצֵא:

קהל בְּאֵין לוֹ קָצֶה וְלֹא יֵחָצֶה. לֵב לֹא יָתוּר וְאֵין פֶּה פּוֹצֶה:

חזן בְּאֵין לוֹ רוּחוֹת וְלֹא רְוָחוֹת. אֵין לוֹ שִׁיחוֹת בּוֹ מוֹכִיחוֹת:

Was du suchst, das find'st du gleich ohn' hinzuwenden dich nach ihnen, so du's willst; denn du siehst wie Eins das All', thuest Alles ganz allein, ermüdest nicht.

Ueber Völker, über Menschen insgesammt — über Alles sprichst du aus in einem Augenblick; hörst im Augenblick die Stimmen Aller, Geschrei, Geflüster, alle die Gebete.

All' ihr Thun bemerkest du, erforsch'st im Augenblick die Herzen Aller. Nicht lange währt dein Sinnen, nicht lange weilt dein Rath;

Bei deinem Rath ist auch dein Urtheil, das auf bestimmte Zeit du kund machst, nach Wahrheit, voll und recht, nicht mehr, nicht minder.

Dir kann Nichts verloren gehen, kein Ding zu schwer sein dir, was du willst, vermagst du auszuüben, Niemand wehrt Vollbringen dir.

Des Ewigen Macht ist eng vereint mit seinem Willen, indem er will, ist jene ohn' Verzug; Geheimes dir nicht unentzogen ist, was kommt, was war — sie sind vereinet dir.

Denn von Ewigkeit bis Ewigkeit sie sind sammt in dir, in ihnen du; Neues kündigst du, vertrauend deinen Thaten, deinen Dienern, deinen Engeln.

Du bedarfst nicht erst zu hören, was geheim ist, was verborgen, um es zu erfahren; denn dir ist offenbaret, was geheim, eh' dem Sinn' geschaffner Wesen sie entsteigen.

In des Erschaffnen Sinn bist du unerreichbar, drum entfahre unsrem Munde keine Frechheit. Wo nicht Endlichkeit, nicht Theilbarkeit — da erspäht kein Sinn, vermag die Rede nichts.

קהל לְמֵרָחוֹק מִי יִשָּׂא דֵעוֹ. לְלֹא תְחִלָּה וְלֹא סוֹף לְהַגִּיעוֹ:
חזן אֲגוּדִים אֲחוּדִים תּוֹךְ וְסוֹף וְרֹאשׁ. פֶּה וְלֵב אֲבַלֵּם מִדְּרוֹשׁ וּמֵחֲרוֹשׁ:
קהל גֹּבַהּ וְעֹמֶק נְעוּצִים כְּסוֹבֵב. חֲכַם לֵב וְנָבוֹן לֹא יְלֻבָּב:
חזן סוֹבֵב אֶת הַכֹּל וּמְלֵא אֶת כֹּל. וּבִהְיוֹת הַכֹּל אַתָּה בַכֹּל:
קהל אֵין עָלֶיךָ וְאֵין תַּחְתֶּיךָ. אֵין חוּץ לְךָ וְאֵין בֵּינוֹתֶיךָ:
חזן אֵין מַרְאֶה וְגַב לְיִחוּדְךָ. וְאֵין גּוּף לְעֶצֶם יְחוּדְךָ:
קהל וְאֵין בְּתוֹכְךָ מִמְּךָ נִבְדָּל. וְאֵין מָקוֹם רֵק מִמְּךָ נֶחְדָּל:
חזן וְאֵינְךָ נֶאֱצַל מִכֹּל וְנִבְדָּל. וְאֵין מָקוֹם רֵק מִמְּךָ וְנֶחְדָּל:
קהל מִקְרֶה וְשִׁנּוּי אֵין בְּךָ נִמְצָא. וְלֹא זְמַן וְצַעַר וְלֹא כָל שִׁמְצָה:
חזן כָּל זְמַן וְכָל עֵת אַתָּה מְכִינָם. אַתָּה עוֹרְכָם וְאַתָּה מְשַׁנָּם:
קהל כָּל מַדָּע לֹא יַשִּׂיג אוֹתְךָ. אֵין שֵׂכֶל אֲשֶׁר יִמְצָא אוֹתְךָ:
חזן בְּמִדָּתְךָ חָכְמָתֶךָ. בִּגְדֻלָּתְךָ תְּבוּנָתֶךָ:
קהל חָכָם אַתָּה מֵאֵלֶיךָ. חַי מֵעַצְמְךָ וְאֵין כְּגִילֶךָ:
חזן זוּלַת חָכְמָתְךָ אֵין חָכְמָה. בִּלְתִּי בִינָתְךָ אֵין בִּינָה וּמְזִמָּה:
קהל חָלַקְתָּ בְּלֵב חֲכָמִים שֵׂכֶל. וְרוּחֲךָ תְּמַלְּאֵם וְדַעְתָּם תַּשְׂכֵּל:
חזן מִבַּלְעֲדֵי כֹחֲךָ אֵין גְּבוּרָה. וּמִבַּלְעֲדֵי עֻזְּךָ אֵין עֶזְרָה:
קהל אֵין | נִכְבָּד כִּי אִם כִּבַּדְתּוֹ. וְאֵין גָּדוֹל כִּי אִם גִּדַּלְתּוֹ:
חזן כָּל יְקָר וְכָל טוּב מִיָּדְךָ. לַאֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ עֲשׂוֹת חֲסָדֶיךָ:
קהל אֵין חֵקֶר לִגְדֻלָּתֶךָ. וְאֵין מִסְפָּר לִתְבוּנָתֶךָ:

Wo nicht Seiten, wo nicht Räume sind: wagt die Sprache keine Kunde. Jene Ferne
wessen Sinn nimmt's auf zu erreichen, was kein Anfang, keine Ende hat?
Fest vereint sind: Mitte, Ende, Anfang — drum zähm' ich Mund und Herz, zu forschen,
grübeln. Höhe, Tiefe, kreisen, fest gewunden, der Weisen Größe kann's nicht fassen.
Das All' umgibst du All' erfüllt, im Sein des All' — bist selbst im All'. Nichts ist
über dir, nichts ist unter dir, nichts ist außer dir, nichts ist zwischen dir.
Keine Licht- und keine Rückenseite deinem Ein-, kein Körper deinem Einheitswesen
Nichts in deinem Innern trennbar, nicht eine Stelle schwach und lösbar;
Von nichts entfernt und getrennt, keine Stelle leer, die du nicht fülltest. Weder Zu-
fall noch Veränderung treffen dich, nicht Zeit, Zerstörung, Mangel.
Zeit und Schicksal — du bestimmst sie, ordnest und veränderst; kein Wissen fasset dich,
begreifen dich kann kein Verstand.
Angemessen dir ist deine Weisheit, deiner Würde dein Verstand; deine Weisheit,
stammt aus dir, dein Leben bist du selbst, es gleicht dir nichts.
Ohne deine Weisheit gibts keine Weisheit, ohne dein Verstand nicht Verstand noch
Klugheit. Du hast zugetheilt Verstand dem Herz der Weisen, mit deinem Geist
erhältst du sie, verständigst ihre Einsicht.
Ohne deine Kraft ist keine Stärke, ohne deine Macht ist keine Hülfe. Ehrenwerth ist
keiner, nur wenn du ihn ehrst; keiner groß, nur wenn du ihn groß machst;
Jede Würde, jedes Gute kommt aus deiner Hand, dem Gnade du erzeugen willst —
Unergründlich deine Größe, unaussprechlich dein Verstand. —

חזן אֵין עוֹד זוּלַת הֲוָיָתְךָ. חַי וְכֹל תּוּכַל וְאֵין בִּלְתְּךָ:
קהל וְלִפְנֵי הַכֹּל כֹּל הָיִיתָ. וּבִהְיוֹת הַכֹּל כֹּל מִלֵּאתָ:
חזן לֹא לְהַצּוּךְ וְלֹא הִסּוּךְ. יְצוּרֶיךָ אַף לֹא מְעַטּוּךְ:
קהל בַּעֲשׂוֹתְךָ כֹּל ׀ לֹא נִבְדַּלְתָּ. מִתּוֹךְ מְלַאכְתְּךָ לֹא נֶחְדַּלְתָּ:
חזן בַּעֲשׂוֹתְךָ אֶת הַשָּׁמַיִם. וְאֶת הָאָרֶץ וְאֶת הַמָּיִם:
קהל לֹא קֵרְבוּךְ וְלֹא רִחֲקוּךְ. כִּי כָּל קִירוֹת לֹא יְחַלְּקוּךְ:
חזן זֶרֶם ׀ מַיִם לֹא יִשְׁטְפֶךָּ. וְרוּחַ כַּבִּיר לֹא יֶהְדְּפֶךָּ:
קהל אַף כָּל טִנֹּפֶת לֹא תְטַנְּפֶךָּ. אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ לֹא תִשְׂרְפֶךָּ:
חזן לַהֲוָיָתְךָ אֵין חֶסְרוֹן. וּלְיִחוּדְךָ אֵין יִתְרוֹן:
קהל כְּמוֹ הָיִיתָ לְעוֹלָם תִּהְיֶה. חֶסֶר וְעֹדֶף בְּךָ לֹא יִהְיֶה:
חזן וְשִׁמְךָ מְעִידְךָ כִּי הָיִיתָ. וְהֹוֶה וְתִהְיֶה וּבַכֹּל אָתָּה:
קהל הֹוֶה לְעוֹלָם וְכֵן ׀ נוֹדַעְתָּ. נְעִידְךָ וְכֵן בְּךָ הַעִידוֹתָ:
חזן שֶׁאַתָּה הוּא וְהֹוֶה בַּכֹּל. שֶׁלְּךָ הַכֹּל וּמִמְּךָ הַכֹּל:
קהל שְׁמוֹת יְקָרְךָ יַעֲנוּ וְיָעִידוּ. בְּתָקְף יְקָרְךָ בְּךָ יַסְהִידוּ:

ליום רביעי בשבוע

חזן אֲרוֹמֵם אֱלֹהֵי אָבִי וְאֵלִי. אֲנַוֶּה אֱלֹהֵי צוּרִי וְגוֹאֲלִי:
קהל אֲיַחֵד אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ. בְּכָל יוֹם פַּעֲמָיִם:

Keine Dauer, denn dein Dasein ewiglebend! allvermögend! nichts ist außer dir. Vor dem All bist du das All gewesen, und als das All entstand, erfülltest du das Ganze.

Nicht konnten drängen dich, bestimmen dich deine Weltgeschöpfe, noch entkräften dich. Indem du Alles schufst, nicht wardst du abgeschieden, aus deiner Werke Mitte wardst du nicht ausgeschlossen.

Indem du schufst die Himmel, die Erd' und das Wasser — konnten sie nicht nähern dich, noch ferner dich, ja, alle Scheidewände theilen dich nicht ab.

Wasserströme überschwemmen dich nicht; starke Winde stoßen dich nicht; auch der Erde Schlämme schlämmen dich nicht; verzehrend Feuer! Feuer versehrt dich nicht.

An deinem Dasein find't kein Mangel statt, an deiner Einheit kein Ueberfluß; wie du warest, wirst du ewig bleiben, Mangel, Ueberfluß in dir nie sein werden.

Dein Name zeuge dir: du warst, du bist, wirst sein! im All' du ewig währest! So wardst du anerkannt, wir bezeugen dir, und so hast selbst gelehret du:

Daß du es selbst, im All', du seist, daß dein das All' von dir das All'! Die Namen deiner Majestät — sie sagens laut und zeugen deiner mächt'gen Majestät, für dich sie zeugen.

Vierter Tag.

Preisen will ich mein und meiner Väter Gott, rühmen hoch meinen Gott und Hort, Erlöser! Verkünden Gottes Einheit, des Himmels und der Erde Gott, an jedem Tage zweimal.

שִׁיר הַיִּחוּד לְיוֹם רְבִיעִי

חז אֵל חַי אֶחָד הוּא בְרָאָנוּ. אֲבִיר יַעֲקֹב אָב לְכֻלָּנוּ:
קהל אֲדוֹנֵנוּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:
חז אֵין כָּאֵל אֵשׁ אוֹכְלָה וְקַנָּא. לְעוֹלָם יְיָ אֱמֶת אֵל אֱמוּנָה:
קהל אוֹרִי וְיִשְׁעִי מָעוֹז חַיָּי. עָלָיו תְּלוּיִם כָּל מַאֲוַיָּי:
חז אֱלֹהִים אֱמֶת הוּא אֱלֹהִים חַיִּים. לֹא יָכִילוּ זַעְמוֹ גּוֹיִם וְאִיִּים:
קהל אַדִּיר וְאַמִּיץ כֹּחַ וְרַב אוֹנִים. אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:
חז אֱלוֹהַּ עוֹשִׂי אִישִׁי וּבוֹעֲלִי. אַלּוּף נְעוּרַי שׁוֹמְרִי וְצִלִּי:
קהל בּוֹרֵא כֹל וְיִשְׂרָאֵל גּוֹאֵל. בָּרוּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
חז בּוֹרֵא רוּחַ הָרִים יוֹצֵר. מִמְּךָ מְזִמָּה לֹא יִבָּצֵר:
קהל גֵּאֶה מֵשִׁיב גְּמוּל עַל גֵּאִים. עַל הָרָמִים וְעַל הַנִּשָּׂאִים:
חז גִּבּוֹר בְּקוּמוֹ לַעֲרוֹץ בְּעֶבְרָה. מֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ מִי לֹא יִירָא:
קהל גָּבֹהַּ כָּל אֲשֶׁר תַּחְתָּיו נוֹשֵׂא. וּגְדָל כֹּחַ גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה:
חז גָּדוֹל הוּא וּשְׁמוֹ בִּגְבוּרָה. אַרְיֵה שָׁאַג מִי לֹא יִירָא:
קהל דּוֹדִי דָּגוּל הוּא מֵרְבָבָה. אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים רַבָּה:
חז דַּיָּן יָתִיב כְּעַתִּיק יוֹמִין. וּצְבָאוֹ עַל שְׂמֹאל וְעַל יָמִין:
קהל הֲדָרוֹ וְהוֹדוֹ עַל בְּנֵי עֲבָדָיו. הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו:
חז הוּא אֵל אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה מִכֹּל:
קהל וַדַּאי וָתִיק יוֹדֵעַ וָעֵד. יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
חז וַאֲשֶׁר חֶרֶב גַּאֲוָתֵנוּ. לְהִלָּחֵם ׀ מִלְחַמְתֵּנוּ:

---

der Starke Jakobs, unser Aller
Er, der Eine, Gott der ewig lebt, hat uns geschaffen, der ganzen Erde!
Vater! unser und des Weltalls Herr! wie mächtig dein Name auf der ganzen Erde!
Nichts ist wie Gott! Er, verzehrend Feuer, Eifrer, denn ewig wahr ist Gott, ein
treuer Gott; mein Licht, mein Heil, die Veste meines Lebens, alle meine Wünsche
sind an ihn gerichtet.
Der Treue Gott, des Lebens Gott ist er — nicht können Heiden, ferne Völker,
seinen Zorn besiegen — ; mächtig, allgewaltig, allvermögend, der Götter Gott, der
Herren Herr!
Gott, mein Schöpfer, Herr, Gemal, Führer meiner Jugend, meine Huth, mein Schutz;
Schöpfer aller Dinge, Israels Erlöser; Gepriesen Gott! Israels Gott!
Der die Winde schuf, die Berge hat gebildet — kein Beschluß mißlinget dir —;
der Hocherhabene übt Vergeltungsrecht den Stolzen, den Hohen, Aufgeblähten;
Wenn mächtig er erhebet sich gewalt'gen Zorns wer fürchtet seine hohe Herrlichkeit
denn nicht? der Hohe! was unter ihm ist trägt er; groß an Macht übt er große Wunder.
Erhaben er, erhaben ist sein Nam' in Allgewalt — ein Löwe brüllend — wer
fürchtet nicht? Mein Freund! geschmückt von Myriaden, — tritt mächtig auf im
großen Rath der Heil'gen;
Als Richter sitzend, Alters her, sein Heer zur Rechten, auch zur Linken; Ruhm und
Glanz verbreitend über seine Diener, ruhmvoll zeigt er seinen Frommen sich.
Er, der Geister, alles Fleisches Gott, hört an das Flehen Aller, zuverläßig, allwißend,
Zeuge, Ewiger! regiert in Ewigkeit.

קהל זוֹכֵר לְעוֹלָם בְּרִית רִאשׁוֹנִים. כְּיוֹם אֶתְמוֹל ׀ לוֹ אֶלֶף שָׁנִים:

חזן זֶה אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קִוִּינוּ. וְזִמְרַת יָהּ הוּא יְשׁוּעָתֵנוּ:

קהל חֵלֶק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַכֹּל. הַנּוֹן יְיָ וְחָסִיד בַּכֹּל:

חזן חַי לְעוֹלָם יְיָ חֶלְקִי. חֲכַם הָרָזִים יְיָ חִזְקִי:

קהל טוֹב וּמֵטִיב הַמְלַמֵּד ׀ דֵּעָה. טְהוֹר עֵינַיִם ׀ מֵרְאוֹת בְּרָעָה:

חזן יָשָׁר יְיָ וְיָשָׁר דְּבָרוֹ. יְדִידֵי יְדִידוּת מִשְׁכְּנוֹת דְּבִירוֹ:

קהל יוֹעֵץ וְגוֹזֵר וּמִי יְפִירֶנָּה. וְיַחְתֹּף וְיִפְעַל וּמִי יְשִׁיבֶנָּה:

חזן יָפֶה דוֹדִי יָפְיוֹ וְטוּבוֹ. יִרְאוּ וְיֶחֱזוּ צִיּוֹן בְּשׁוּבוֹ:

קהל כְּגִבּוֹר יֵצֵא כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת. יָעִיר קִנְאָה לַעֲשׂוֹת נְקָמוֹת:

חזן כְּנֶשֶׁר עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים. נָשָׂא עֲבָדָיו ׀ וַיַּשֵּׁר הֲדוּרִים:

קהל כַּבִּיר כֹּחַ לֵב כְּמוֹ שַׁחַל. כְּלָבִיא וְכַאֲרִי וְרוּחוֹ כְּנַחַל:

חזן כְּדוֹב שַׁכּוּל וּכְנָמֵר שׁוֹקֵד. דְּבָרוֹ לַעֲשׂוֹת כְּמַקֵּל שָׁקֵד:

קהל כְּדוֹב שַׁכּוּל וּכְנָמֵר שָׁחַל. כְּרָקָב וּכְעָשׁ וְרוּחוֹ כְּנָחַל:

חזן כְּאֶרֶז בָּחוּר בְּגַדְלָתוֹ. כִּבְרוֹשׁ רַעֲנָן עֲנְוְתָנוּתוֹ:

קהל כְּתַפּוּחַ בְּרֵיחוֹ עוֹז אַהֲבָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ:

חזן כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר. כֵּן דוֹדִי עִם יוֹשְׁבֵי שָׁעַר:

קהל כַּבִּיר כֹּחַ לְמַרְגִּיזֵי אֵל. נוֹקֵם וְכַטַּל הוּא לְיִשְׂרָאֵל:

חזן כּוֹסִי מְנָת חֶלְקִי וְגוֹרָלִי. אֲנִי לְדוֹדִי נַחֲלָה וְדוֹדִי לִי:

קהל כְּבוֹדִי יְיָ לֹא אֲמִירֶנּוּ. הֶאֱמַרְנוּהוּ וְהֶאֱמִירָנוּ:

Unsers Ruhmes Schwert, den Kampf für uns erkämpfend, eingedenk des alten Bundes ewig, tausend Jahr' ihm gleich der Tag von gestern.

Das ist unser Gott, deß harren wir; unser Saitenspiel ist Jah! er unser Heil. Der Alles schuf, ist Jakobs Antheil der Allerbarmer, Gott, der Allgütige

Der ewig lebt, ist Gott, mein Theil; Geheimniss'kundig Gott, meine Stärke immer gütig, Einsicht lehrend, reinen Blickes. Böses nicht würdigt.

Gerad' ist Gott gerade sein Wort — über Alles lieblich seiner Wohnung Inn'res — des Rathschluß mächtig: wer will lösen ihn? rafft hinweg und wirket: wer will's abwenden?

Wie schön mein Freund! Seine Schöne, seine Güte wird man schauen wenn nach Zion er heimkehrt; einherzieht wie Held und Kriegsmann, Eifer weckend, Rache übend;

Dem Adler gleich, auf Schwingen seine Diener trägt, auf Steilung führt; gewalt'gen Muths wie Leu und Löwe, festen Sinns wie Wasserstrom;

Mit Bärenwuth, Tiegers Eile vollbringt sein Wort, wie Mandeln blühn, so schnell, mit Bärenwuth, wie Tieger, Leu, wie Motte fressend, festen Sinns wie Wasserstrom

Hoch empor wie Zeder ragt, sanft wie Zypressenlaub; Zitronenduft, der Liebe Macht für Israel, sein Stolz;

Wie Apfelbaum im Waldgehölz, so mein Freund mit denen, die am Thore (des Gerichts) sitzen; allgewaltig Gott, die ihn erzürnen rächend, mild wie Thau für Israel.

Meines Theiles Kelch, mein Loos! Eigenthum ich ihm bin, er ist's mir. Gott ist meine Ehre, ihm entsag' ich nicht, Treue wir ihm zugesagt, und er sie uns.

חזן כְּאַרְיֵה יִשְׁאָג וְכַכְּפִיר יִנְהָם. אַל יִהְיֶה כְּגֵר וּכְאִישׁ נִדְהָם:

קהל כְּרוֹעָה גִּבּוֹר אֲשֶׁר לֹא יוּכַל צֹאנוֹ לְהַצִּיל. וְהָיָה לְמַאֲכָל:

חזן כְּנִבּוֹר אֵין אֱיָל וּכְאוֹרֵחַ. נָס וּבוֹרֵחַ מַר צוֹרֵחַ:

קהל כְּאַרְיֵה מַשְׁחִית וְכַכְּפִיר לְעֹזְבָיו. כְּרָקָב גַּם כָּעָשׁ לְאוֹיְבָיו:

חזן כַּבִּיר כֹּחַ כְּשָׁמִיר וָשַׁיִת. וְלֹא יַשְׁאִיר כְּנֹקֶף זָיִת:

קהל כְּשָׁמִיר וָשַׁיִת צָרִים יְמַגֵּן. כְּצִפֳּרִים עָפוֹת לְעִירוֹ יָגֵן:

חזן כְּגִשְׁמֵי נְדָבָה לָנוּ יָבֹא. כְּמַלְקוֹשׁ וְכַטַּל לַדְּבֵקִים בּוֹ:

קהל כְּנֶשֶׁר יְרַחֵף עַל גּוֹזָלָיו. וּבְצֵל כְּנָפָיו יֶחֱסוּ מְיַחֲלָיו:

חזן כְּצִפֳּרִים עַל עִירוֹ יָגֵן. וּבְצֵל כְּנָפָיו רְנָנוֹת נְנַגֵּן:

קהל לְבַדּוֹ יְיָ הוּא וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה. אֵל נוֹרָא עֲלִילוֹת:

חזן לִצְבִי וְעוֹפֶר דּוֹמֶה דוֹדִי. כִּי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהֵי חַסְדִּי:

קהל לִפְנֵי עַמּוֹ יְיַשֵּׁר הַדּוּרִים. וַיִּנַּשְּׂאֵם עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים:

חזן לְעוֹלָם חֶלְקִי הוּא וְצוּר לְבָבִי. כָּלָה שְׁאֵרִי לְךָ וּלְבָבִי:

קהל לְבַדּוֹ יְיָ הוּא וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת עוֹשֶׂה. וְרַב נוֹרָאוֹת:

חזן מָקוֹם וּמָעוֹן אַתָּה לְעוֹלָמֶךָ. וְאֵין יוֹדֵעַ אֶת מְקוֹמֶךָ:

קהל מוֹרָאִי אֵל רוֹעִי וְיוֹצְרִי. צוּר יְלָדַנִי מְחוֹלְלִי וְצוּרִי:

חזן מָרוֹם וּמָעוֹז הוּא לִי וּמַחְסִי. מִגְדַּל עֹז שֵׁם יְיָ מְנוּסִי:

קהל מֶלֶךְ יַעֲקֹב מִשְׂגָּב לָנוּ. הוּא מְחוֹקְקֵנוּ וּמוֹשִׁיעֵנוּ:

Brüllend wie Löwe, tobend wie Leu — nicht wie ein Fremder, noch Verzagter, nicht wie ein Hirt, der nicht kann retten seine Schafe, die verzehrt werden.

Nicht wie ein muthloser Held, wie ein Pilger, der fliehend und laufend bitterlich schreit. Dem Löwen gleich zernichtend, wie Leu, die ihn verlassen, wie Motte nagend ist er seinen Feinden; —

Gewalt'ger Kraft — wie Dornen und Disteln, nichts übrig lassend, wie wenn man Oliven pflückt; Dornen gleich und Disteln, wirft die Feinde hin, doch umschattend, wie Vögel, schützt er seine Stadt.

Wie milder Regen kommt er uns — die ihm vertrauen, wie Regen und Thau. Wie der Adler um seine Jungen schwebt mit schatt'gen Flügeln: so er denen, die seiner harren.

Er allein ist Gott, der Wunderthäter, mächtig, furchtbar in seinem Wirken — schattend, wie Vögel, seine Stadt er schützt, d'rum singen wir in seiner Flügel Schatten Jubellieder.

Dem Reh und dem Hirsche gleicht mein Freund — er kommt mir zuvor, Gott mit Güte; vor seinem Volke her macht er Steilungen eben, trägt hinüber sie auf Adlerflügeln.

Gott ist immer mein Theil und meines Herzens Trost, mein Fleisch und mein Herz nach dir schmachten. Er allein ist Gott, der Wunder groß und furchtbar übt.

Du bist Ort und Wohnung deiner Welt, und Niemand kennt deinen Ort. Meine Furcht ist Gott, mein Heil, mein Hüter, mein Fels, der mich geboren, mein Schöpfer, Bildner.

חזן כנגד יְשׁוּעוֹת מִשְׁעָן יְהִי לִי. מִבְטָח אֱלֹהִים יְיָ חֵילִי:

קהל מוֹשֵׁל עוֹלָם | מַלְכוּתֶךָ. בְּכָל דּוֹר וָדוֹר מֶמְשַׁלְתֶּךָ:

חזן מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי לְצָרָה. הוֹשַׁע יְיָ כִּי יָדְךָ לֹא קְצָרָה:

קהל מְקוֹר חַיִּים | מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל. לֹא אֶעֱזוֹב כִּי מָעֻזִּי אֵל:

חזן מָגֵן יִשְׁעִי וְחֶרֶב גַּאֲוָה. לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ נֶפֶשׁ תַּאֲוָה:

קהל מָגֵן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ. אַשְׁרֵי אָדָם אֲשֶׁר עוֹז לוֹ בוֹ:

חזן נָבָר וְנָעִים נָאוֹר וְנוֹרָא. נֶאְדָּר וְנֶאְזָר שְׁמוֹ בִּגְבוּרָה:

קהל נֶאֱמָן נֶצַח יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ. לֹא יְשַׁקֵּר אַשְׁרֵי כָּל חוֹכֵי לוֹ:

חזן נֵצַח יְשׁוּרוּן הָאֵל הַנֶּאֱמָן. מֵאֱלֹהָיו יְהוּדָה לֹא אַלְמָן:

קהל נִפְלָא עַל כָּל הַנִּפְלָאִים. וּמִתְנַשֵּׂא עַל כָּל הַנִּשָּׂאִים:

חזן נִקְדָּשׁ וְנַעֲרָץ אֱלֹהֵי קְדוֹשִׁי. נָכוֹן וְנִשְׂגָּב יְיָ נִסִּי:

קהל נוֹקֵם וְנוֹטֵר וּבַעַל חֵמָה. לְצָרָיו לְאוֹיְבָיו אִישׁ מִלְחָמָה:

חזן נֵרִי יְיָ בְּהִלּוֹ נֵרוֹ עֲלֵי רֹאשִׁי. וְנֵר לְרַגְלִי דְּבָרוֹ:

קהל סוֹמֵךְ וְסוֹעֵד יְיָ סַלְעִי. סוֹבֵל וְסוֹלֵחַ וְנוֹשֵׂא פִּשְׁעִי:

חזן סַהֲדִי יְיָ סַלְעִי וְסִתְרִי. סוֹלֵחַ וְסוֹבֵל סַעֲדִי וְסִבְרִי:

קהל סַלְעֵנוּ יְיָ וּמְצוּדָתֵנוּ. עֶזְרָתֵנוּ וּמְפַלְטֵנוּ:

חזן עִזּוּז וְגִבּוֹר עֻזִּי וְעֶזְרִי. עֶלְיוֹן עוֹז לִי אַל יְהִי עָרִי:

קהל עִיר וְקַדִּישׁ | שָׁת | סְבִיבָיו סֵתֶר. אָכֵן אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר:

Hohe Veste er und mein Schutz, feste Burg, des Ew'gen Name Zuflucht mir; der König Jakob's eine Schutzwehr uns, Gesetze uns gegeben, Beistand uns gewährt.

Rettungsthurm und Stütze mir, Zuversicht auf Gott den Ewigen ist meine Stärke Weltregent in deinem Reiche, deine Herrschaft für und für.

Wollest du mir Bruder sein in Nöthen! Hilf, o Ew'ger deine Hand ist ja nicht kurz. Lebensquelle, Hoffnung Israels nie will ich verlassen, Gott ist meine Veste.

Meines Heiles Schild und Siegesschwert, zu deinem Namen, deinem Ruhm die Seele strebt; ein Schild ist er Jedem, der ihm fest vertraut, Heil dem Menschen der in ihm sich schützt.

Rein und mild, mächtig, furchtbar, geschmückt, umgürtet mit Kraft sein Name. Treu ist Israels Vertrau'n, Erlöser! Er lügt nicht; Heil denen, die Seiner harren.

Jeschuruns Zuversicht, der Gott der Treue; von ihm Jehuda nicht verlassen wird. Ueber alle Wunderbaren, wunderbar, über all' Erhabenen, er erhaben!

Geheiliget, hocherhaben, Gott, mein Heiliger, fest und hoch ist mein Panier in Gott. Rächend, zornig, grimmig gegen seine Feinde, gleich dem Krieger.

Meine Leuchte, Gott, ein strahlend Licht über meinem Haupte, leuchte mir sein Wort. Gott mich stützt und schützt, mein Fels, erträgt, vergibt, verzeiht die Sünde.

Mein Zeuge Gott, mein Fels, mein Schutz, vergibt, erträgt, ist Stütze, Hoffnung mir. Unser Fels ist Gott und unsre Burg, unsre Hülfe, unsre Rettung.

Mächtig, siegreich —, Macht und Hülfe mir; der Höchste stets mein Sieg, ist nie mein Feind. Von Engelschaar umgeben er im Dunkel; wahrlich, Gott, du im Dunkel verhüllt.

חז עֵד מְמַהֵר לְשַׁלֵּם גְּמוּל ׀ לְאוֹיְבָיו. שׁוֹמֵר בְּרִית וְחֶסֶד לְאוֹהֲבָיו:

קהל פָּדָה אֶת אַבְרָהָם יְדִידוֹ. הוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ:

חז פַּחַד יִצְחָק יִתֵּן פַּחְדּוֹ. עַל צָרֵי בְנֵי יַעֲקֹב עַבְדּוֹ:

קהל פּוֹעֵל וְחוֹקֵר וְדוֹרֵשׁ וּבוֹדֵק כָּל ׀ לְבָבוֹת. לוֹ אֶתֵּן צֶדֶק:

חז צְרוֹר הַמּוֹר אֶשְׁכּוֹל הַכֹּפֶר. נוֹתֵן לְעַמּוֹ צָרָיו כֹּפֶר:

קהל צַח וְאָדוֹם דּוֹדִי בִּצְבָאָיו אוֹת. עַל כֵּן נִקְרָא שְׁמוֹ יְיָ צְבָאוֹת:

חז צַדִּיק יְיָ הַצּוּר תָּמִים. אֶבְטַח עֲדֵי עַד בְּצוּר עוֹלָמִים:

קהל צְבָא הַשָּׁמַיִם ׀ מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ. שְׂרָפִים עוֹמְדִים ׀ מִמַּעַל ׀ לוֹ:

חז קָדוֹשׁ הוּא בְּכָל מִינֵי קְדֻשּׁוֹת. כַּתּוֹת שָׁלֹשׁ קָדוֹשׁ מְשַׁלְּשׁוֹת:

קהל קַיָּם לְעָלְמִין אֱלָהָא חַיָּא. מָרָא דְאַרְעָא וּמָרָא דִשְׁמַיָּא:

חז קוֹנִי מְרַחֵם ׀ מְקַנֵּא לְשׂוֹנְאָיו. קֶרֶן יִשְׁעִי וְקָרוֹב לְקוֹרְאָיו:

קהל רָחוֹק מִכֹּל וְאֶת כֹּל רוֹאֶה. כִּי רָם יְיָ וְשָׁפָל יִרְאֶה:

חז רֹעִי יְיָ לֹא אֶחְסַר כֹּל. וְרַב כֹּחַ וְרַב חֶסֶד לַכֹּל:

קהל רַחוּם יְיָ רוֹפֵא וּמְחַבֵּשׁ לִשְׁבוּרֵי לֵב. וְעָוֹן כּוֹבֵשׁ:

חז רֵעִי כֻּלּוֹ הִיא מַחֲמַדִּים. מִשְׁפָּטָיו אֱמֶת מְתוּקִים וְנֶחֱמָדִים:

קהל רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל. שׁוֹכֵן עַד:

חז שַׁלִּיט מֶלֶךְ שְׁמַיָּא בְּכָל דָּר וְדָר. לֵיהּ אֲנָא מְשַׁבַּח מְרוֹמֵם וּמְהַדַּר:

קהל שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְיָ אֱלֹהִים. שׁוֹפֵט צֶדֶק וּמַשְׁפִּיל גְּבוֹהִים:

Selbst Zeuge — eilt er zu vergelten seinen Feinden; den Bund der Treue hält er seinen Lieben. Er, der Abraham, den Liebling frei gemacht, wird Jsrael sein Knecht befreien.

Der von Jizchak war gefürchtet, leget Schrecken auf der Söhne Jakobs Feinde. Er wirket, forschet, wäget, sucht durch alle Herzen: ihn erkenn' ich als gerecht.

Inbegriff' der Güt' und Huld — gibt er für sein Volk die Feinde hin. Glänzend, muthig seinem Heer' erscheint d'rum er „Gott der Heere" wird genannt.

Gerecht ist Gott, ein Schutzfels ohne Fehl, ihm, dem Fels vertrau' ich ewiglich. Die Himmelsheere beten ihn an, Seraphim umgeben seinen Thron.

Heilig über alle Heiligkeit ist er; Engel sprechen: „dreimal heilig" aus. Ewig dauernd, ewig lebend, Gott! Herr der Erde, Herr des Himmels.

Mein Schöpfer, mitleidsvoll — eifert gegen seine Feinde; meines Heiles Horn, nahe denen, die ihn anrufen. Fern von Allem — schaut er Alles, hocherhaben Gott — schaut das Niedre.

Mein Hirt ist Gott, mir fehle nichts, allvermögend, Allen gütig. Erbarmungsvoll ist Gott, er heilet, er verbindet zerbrochene Herzen, drückt die Sünde nieder.

Lieblichkeit ist meines Freundes Wesen; seine Rechtssprüche wahr; Seine Rechtssprüche wahr und angenehm Erster, Letzter, alle Ewigkeit hindurch bist du, o Gott, der ewig thront.

Erherrscht, der Himmelskönig für und für, ihn preis', erheb' erhöh' ich; Sonne und Schild ist Gott der Herr, richtet gerecht und beugt die Stolzen.

Allmächt'ger! wir erreichen ihn nicht; allkräftig! wer ist ihm gleich? Schelomo

חזן שַׂגִּיא כֹחַ לֹא מְצָאנוּהוּ. יַשְׂגִּיב בְּכֹחוֹ וּמִי כָמוֹהוּ:
קהל שְׁלֹמֹה שְׁמוֹ כִּי שֶׁלּוֹ שָׁלוֹם. כִּי יְדַבֵּר אֶל חֲסִידָיו שָׁלֹ׳:
חזן שֵׁם יְיָ אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה. תּוֹעֲפוֹת רְאֵם לוֹ כַּכְּפִיר וּכְאַרְיֵה:
קהל שַׁדַּי מְאוֹרִי מַלְכִּי וְאֵלִי. הַלְלוּיָהּ שְׁמוֹ נַפְשִׁי הַלְלִי:
חזן תִּתַּמָּם עִם יוֹשְׁבֵי נְטָעִים. הַשָּׂרִיגִים שְׁלֹשֶׁת הָרוֹעִים:
קהל תִּתְחַסָּד תִּתָּבַר עִמָּם. וְעִם עִקְּשִׁים תִּתַּפָּל | לְהָמָּם:
חזן תָּמִים דַּרְכְּךָ תַּקִּיף מִכֹּל. תּוּכַל | לְבַדְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת כֹּל:
קהל תּוֹחַלְתִּי וְסִבְרִי וְתִקְוָתִי. תַּאֲוַת נַפְשִׁי וּתְשׁוּקָתִי:
חזן תְּהִלָּתִי וְתִפְאַרְתִּי וְעֻזִּי. מִמְּעֵי אִמִּי גּוֹחִי וְגוֹזִי:
קהל תְּמִים דֵּעִים אֵל דֵּעוֹת אֶחָד. כָּל הַלְּבָבוֹת דּוֹרֵשׁ יָהו •

ליום חמישי בשבוע

חזן מִי כָמוֹךָ דֵּעָה מוֹרֶה. נִיב שְׂפָתַיִם אַתָּה בוֹרֵא:
קהל מַחְשְׁבוֹתֶיךָ עָמְקוּ וָרָמוּ. וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ:
חזן לֹא לִמְּדוּךָ חָכְמָתֶךָ. וְלֹא הֱבִינוּךָ תְּבוּנָתֶךָ:
קהל לֹא קִבַּלְתָּ מַלְכוּתֶךָ. וְלֹא יָרַשְׁתָּ מֶמְשַׁלְתֶּךָ:
חזן לְעוֹלָם יְהִי לְךָ לְבַדֶּךָ. וְלֹא לַאֲחֵרִים כְּבוֹד הוֹדֶךָ:
קהל וְלֹא תִתֵּן לֵאלֹהִים אֲחֵרִים. תְּהִלָּתְךָ לַפְּסִילִים וְזָרִים:

(Friede) sein Name, denn **sein** ist der Friede, verheißet seinen Frommen Frieden.

Sein Name heißt: „Ich bin der ich bin!" Stark wie das Reem, Löwe und Leu — Schaddaj (Allmächt'ger), mein Licht, mein König und Gott! Hallelujah! seinen Namen lobe meine Seele.

Treu gesinnt bist du den Bürgern jener Pflanzung (Pallästina) den Sprößlingen der dreien Hirten (Abraham, Jizchak und Jakob.) Allgütig, gerade gehst du um mit ihnen; den Tückvollen bist du unversöhnlich, du betäubest sie.

Wandellos sind deine Wege Allgewalt'ger! **du allein** bist allvermögend — meine Hoffnung, Zuversicht und mein Vertrauen, meine Lust und mein Verlangen.

Mein Ruhm, mein Stolz, meine Stärke, der meiner Mutter Schooß mich entzogen, vollkommen an Erkenntnissen; der Gedanken Gott, die Herzen allesammt er. **Der Einige!**

Fünfter Tag.

Wer wie du, Erkenntniß lehrt? der Lippen Rede du erschufst. Deine Gedanken sind so tief und so erhoben deine Jahre unvergänglich.

Niemand lehrte Weisheit dich, Niemand brachte dir Vernunft bei, dein Reich du nich erhalten hast, deine Herrschaft nicht ererbt.

Ewig bleibet dir allein, nicht Andern, deines Glanzes Ehre, mit fremden Göttern du nicht theilest deinen Ruhm, mit Götzenbildern.

חז וְכָבוֹד וְגַם כָּל יְקָר מֵאִתָּךְ. וּכְבוֹדְךָ לֹא לְזָרִים אִתָּךְ:
קהל אַתָּה תָעִיד בְּיִחוּדָךְ. וְתוֹרָתְךָ וַעֲבָדֶיךָ:
חז אֱלֹהֵינוּ עַל יִחוּדָךְ. אַתָּה עֵד אֱמֶת וַאֲנַחְנוּ עֲבָדֶיךָ:
קהל לְפָנֶיךָ לֹא אֵל הִקְדִּימָךְ. וּבִמְלַאכְתְּךָ אֵין זָר עִמָּךְ:
חז לֹא נוֹעַצְתָּ וְלֹא לֻמַּדְתָּ. בְּחַדֶּשְׁךָ בְּרִיאוֹת כִּי נְבוֹנוֹתָ:
קהל מִמַּעֲמַקֵּי מַחְשְׁבוֹתֶךָ. וּמִלִּבְּךָ כָּל פְּעֻלּוֹתֶיךָ:
חז קְצוֹת דְּרָכֶיךָ הֲלֹא הִכַּרְנוּ. וּמִמַּעֲשֶׂיךָ הֵן יָדָעְנוּ:
קהל שֶׁאַתָּה אֵל כֹּל יָצַרְתָּ. לְבַדְּךָ מְאוּמָה לֹא נִגְרַעְתָּ:
חז לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתְּךָ לֹא לָחַצְתָּ. וְגַם לְעֵזֶר לֹא נִצְרַכְתָּ:
קהל כִּי הָיִיתָ לִפְנֵי הַכֹּל. וְאָז בְּאֵין כֹּל ׀ לֹא נִצְרַכְתָּ כֹּל:
חז כִּי מֵאַהֲבָתְךָ עֲבָדֶיךָ. כֹּל בָּרָאתָ לִכְבוֹדֶךָ:
קהל לֹא נִשְׁמַע מִן אָז וְהָלְאָה. וְלֹא קָם וְלֹא נִהְיָה וְלֹא נִרְאָה:
חז וְלֹא נוֹדַע אֵל זוּלָתֶךָ. וְאֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ:
קהל וְגַם אַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה אֵל. רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל יִשְׂרָאֵל:
חז בָּרוּךְ אַתָּה יָחִיד וּמְיוּחָד. יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:
קהל אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כִּמְלַאכְתֶּךָ. כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרוֹתֶךָ:
חז אֵין יְצִיר זוּלַת יְצִרָתֶךָ. וְאֵין בְּרִיאָה כִּי אִם בְּרִיאָתֶךָ:
קהל כָּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תַּעֲשֶׂה בַכֹּל. כִּי אַתָּה נַעֲלֵיתָ עַל כֹּל:
חז אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ. כִּי אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ:

Ehr' und Würde gehen von **dir** aus, deine Ehre theilest du mit Fremden nicht. Du bezeugest deine Einheit, deine Lehre, deine Knechte auch;
Gott, auf deine Einheit bist treuer Zeuge du, und auch wir deine Knechte. Vor dir kein göttlich Wesen je vorhanden war, bei deinem Werke war kein Fremder neben dir.
Nicht wurdest du berathen, noch belehrt als du zu schaffen begonnen, denn **Vernunft** in deiner Gedanken Tiefe ist gegründet, aus deinem Sinne deine Werke alle sind.
Erkennen wir zum **Theile** deine Wege nur, so wissen wir aus deinen Thaten doch, daß Alles du geschaffen, Gott, allein, und nichts dabei gefehlet dir;
Und auszuführen deine Werke du nicht wardst genöthget, auch der Hülfe du nicht brauchtest, denn du bist vor dem All gewesen, konntest also, da nichts vorhanden, Keines nöthig haben.
Die Liebe war's zu deinen Knechten, daß du das All zur Ehre dir erschufst. Nicht wurde je gehört, behauptet, je bemerkt, gesehen,
Noch bekannt: ein Gott wär' außer dir, nicht Deinesgleichen oder Jemand sonst, und niemals wird ein Gott nach dir sein; Erster, Letzter: Gott Israels!
Gelobt du, der Einige und Einzige, Gott ist einig, einig sein Name. Wer könnte vollführen wohl, wie du gewirkt, wie deine Thaten, deine Wunder?
Kein Bild, das du nicht hast gebildet, kein Geschöpf, das du nicht hast geschaffen. Was du begehrest, thuest du im All, denn du bist über's All erhaben

קהל אַתָּה הָאֵל עוֹשֵׂה פֶלֶא. וְדָבָר מִמְּךָ לֹא יִפָּלֵא:
חזן מִי כָמוֹךָ נוֹרָא תְהִלּוֹת. אֱלֹהִים לְבַדְּךָ עוֹשֵׂה גְּדוֹלוֹת:
קהל אֵין אוֹתוֹת כְּמוֹ אוֹתוֹתֶיךָ. אַף אֵין מוֹפֵת כְּמוֹ מוֹפְתֶיךָ:
חזן אֵין תְּבוּנָה כִּתְבוּנָתֶךָ. אֵין גְּדֻלָּה כִּגְדֻלָּתֶךָ:
קהל כִּי מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. וְגָבְהוּ דַרְכֵי אוֹרְחוֹתֶיךָ:
חזן אֵין גַּאֲוָה כְּמוֹ גַאֲוָתֶךָ. אַף אֵין עֲנָוָה כְּעַנְוָתֶךָ:
קהל אֵין קְדֻשָּׁה כִּקְדֻשָּׁתֶךָ. אֵין קְרֵבוּת כְּמוֹ קְרֵבוּתֶךָ:
חזן אֵין צְדָקָה כְּמוֹ צִדְקָתֶךָ אֵין תְּשׁוּעָה כִּתְשׁוּעָתֶךָ:
קהל אֵין זְרוֹעַ כִּזְרוֹעוֹתֶיךָ. אֵין קוֹל כְּרַעַם גְּבוּרוֹתֶיךָ:
חזן אֵין רַחֲמִים כְּרַחֲמָנוּתֶךָ. אֵין הֲנִינוּת כַּחֲנִינוּתֶךָ:
קהל אֵין אֱלָהוּת כֶּאֱלָהוּתֶיךָ. וְאֵין מַפְלִיא כְּשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:
חזן כִּי שְׁמוֹתֶךָ אֵלִים ׀ מְרוּצִים. בְּזָכְרְךָ לַחוּצִים לְהַפְלִיא נְחוּצִים:
קהל וְאַשָּׁף וְחַרְטוֹם לֹא יְלַחֲצוּךָ. וְכָל שֵׁם וְלַהַט לֹא יְנַצְּחוּךָ:
חזן לֹא יְנַצְּחוּךָ כָּל הַחֲכָמִים. כָּל הַקּוֹסְמִים וְהַחַרְטֻמִּים:
קהל אַתָּה מֵשִׁיב לְאָחוֹר חֲכָמִים. לֹא יוּכְלוּ לְךָ עֲרוּמִים וְקוֹסְמִים:
חזן לְהָשִׁיב לְאָחוֹר מְזִמּוֹתֶךָ. לְהָפֵר עֲצַת סוֹד גְּזֵרָתֶךָ:
קהל מֵרְצוֹנְךָ לֹא יַעֲבִירוּךָ. לֹא יְמַהֲרוּךָ וְלֹא יְאַחֲרוּךָ:
חזן עֲצָתְךָ תָּפֵר עֲצַת כָּל יוֹעֲצִים. וְעֻזְּךָ מַחֲלִישׁ לֵב אַמִּיצִים:
קהל אַתָּה מְצַוֶּה וּפַחְדְּךָ מְשַׁוֶּה. וְאֵין עָלֶיךָ פָּקִיד מְצַוֶּה:

Nichts wie du, und nichts ist außer dir, kein göttlich Wesen nur denn du. Du der Gott, der Wunder thut, nichts ist dir unmöglich.

Wer wie du, im Lobe furchtbar? du allein bist's, Gott, der Großes thut. Keine Zeichen wie die deinen, keine Wunder wie die deinen;

Keine Weisheit wie die deine, keine Größe wie die deine, denn allzu tief sind deine Gedanken, erhaben deine Handlungsweise!

Keine Hoheit gleicht der deinen, keine Milde gleicht der deinen, keine Heiligkeit der deinen gleicht, keine Traulichkeit der deinen gleicht.

Keine Güte gleicht der deinen, keine Hülfe wie die deine; keine Macht der deinen gleicht, keine Stimme gleicht deiner Donnerkraft.

Kein Erbarmen gleicht dem deinen, keine Gunst der deinen gleicht; keine Göttlichkeit der deinen gleicht, keiner Wunder thut, wie deines Ruhmes Name.

Deine Namen sind die Kräfte, die bereit sind — der Bedrängten du gedenkest, — Wunder schnell zu thun. Sterndeuter, Zaubrer bezwingen dich nicht. Beschwörung und Kunst besiegen dich nicht.

Dich besiegen alle Weisen nicht, alle Zaubrer und Künstler; du führst rückwärts die Weisen, nicht können Kluge und Zaubrer gegen dich an.

Zu wenden rückwärts deine Pläne, zu zerstören deinen Urtheils-Schluß; von deinem Willen bringen sie dich nicht ab, eilen dich nicht, halten dich nicht auf.

Dein Entschluß zerstört den Rath der Räthe alle, deine Macht hingegen schwächt den

שיר היחוד ליום חמישי

חזן אַתָּה מְקַוֶּה וְאֵינְךָ מְקַוֶּה. לְךָ כָּל מְקַוֶּה נֶפֶשׁ תְּרַוֶּה:
קהל וְכָל הַיְצוּרִים וְכָל עִנְיָנָם. וְכָל יְקָר אֲשֶׁר בְּךָ אֵין דִּמְיוֹנָם:
חזן לֹא מַחְשְׁבוֹתָם | מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. כִּי אֵין בּוֹרֵא זוּלָתֶךָ:
קהל וְאֵין דִּמְיוֹן | נִפְלָא אֱלֹהֵינוּ. וְאֵין חֵקֶר נִשְׂגָּב אֲדוֹנֵנוּ:
חזן סָתוּר מִכָּל סָתוּר. וְעָמוֹס מִכָּל עָמוֹס וּמִכָּל כָּמוּס:
קהל דַּק מִכָּל דַּק וְצָפוּן מִכֹּל. צָפוּן וְיָכֹל מִכֹּל יָכֹל:
חזן נִשְׂגָּב מִכָּל נִשְׂגָּב. וְנֶעְלָם מִכָּל נֶעְלָם וּשְׁמוֹ לְעוֹלָם:
קהל גָּבוֹהַּ מִכָּל גָּבוֹהַּ. וְעֶלְיוֹן מִכָּל עֶלְיוֹן וּמִכָּל חֶבְיוֹן:
חזן חָבוּי וְעָמִיק מִכָּל עָמוֹק. לֵב כָּל דַּעַת עָלָיו חָמוּק:
קהל שֶׁאֵין שֵׂכֶל וּמַדָּע וְחָכְמָה. יְכוֹלִים לְהַשְׁווֹת לוֹ כָּל מְאוּמָה:
חזן לֹא מַשִּׂיגִים לוֹ אֵיךְ וְכַמָּה. לֹא מוֹצְאִים לוֹ דָּבָר דּוֹמֶה:
קהל מִקְרֶה וְגֵרַעַ וְשִׁנּוּי וְטָפֵל. וְחֵבֶר וּמִסְמָךְ אוֹר וְגַם אֹפֶל:
חזן וְלֹא מוֹצְאִים לוֹ מַרְאֶה וְצֶבַע. וְלֹא כָּל טֶבַע אֲשֶׁר שֵׁשׁ וְשֶׁבַע:
קהל לָכֵן נְבוֹכוֹת כָּל עֶשְׁתּוֹנוֹת. וְנִבְהָלוֹת כָּל הַחֶשְׁבּוֹנוֹת:
חזן וְכָל שַׂרְעַפִּים וְכָל הַרְהוֹרִים. נִלְאִים לָשׂוּם בּוֹ שִׁעוּרִים:
קהל מִלְּשַׁעֲרֵהוּ וּמִלְּהַגְבִּילֵהוּ. מִלְּתָאֲרֵהוּ וּמִלְּפַרְסְמֵהוּ:
חזן בְּכָל שִׂכְלֵנוּ הִפְשַׂגְנוּהוּ. בְּכַדֵּעֵנוּ לִמְצוֹא מַה הוּא:
קהל לֹא מְצָאנוּהוּ וְלֹא יְדַעֲנוּהוּ. אַךְ מִמַּעֲשָׂיו הִכַּרְנוּהוּ:

Muth der Starken. Du gebietest und dein Befehl bestimmt; nicht über dich gebie-
tet ein Befehl.
Du die Hoffnung, — Selbst hoffst du nicht — an die sich jede Seele hoffend
labt, und alle die Geschöpfe bei ihrem Thun; doch alles Edle, das dir inwohnt,
ahnen sie nicht — ;
Ihre Gedanken sind nicht deine Gedanken — denn sonder dir kein Schöpfer ist.
Nicht wunderlich Gebild ist unser Gott, nicht ein erhabenes Gedankenbild
unser Herr.
Er ist das geheimste Geheimniß! dunkler als alles Dunkel, als alles Verborgene;
des Zarten zartste, des Seltenen seltenste, Mächt'gen mächtigste.
Des Erhab'nen erhabenste, des Unbekannten unbekannteste, — unbegreifbar sein
Name; des Hohen höchstes, des Obern oberstes; mehr als alles Verhüllte
verhüllt, tiefer als alles Tiefe, — der durchdringendste Verstand wird irre drob.
Denn keine Klugheit, Einsicht, Weisheit können ihm Etwas ähnlichen,
begreifen nicht an ihm: wie, wie viel, — finden Nichts was ihm gliche: Zufall,
Ungefähr Veränderliches, Beisatz, Zusatz, Stützpunkt. Helle, Dunkelheit;
finden nicht an ihm: Schein, Farbe, nichts Natürliches von den sechs und sieben
(Schöpfungstage.) Drob verwirren alle Gedanken, schwinden alle die Berechnungen,
Alles Sinnen, alles Nachdenken ermüdet. ihm ein Verhältniß beizulegen, zu ermessen
zu begränzen ihn, zu beschreiben, zu bezeichnen ihn.
Suchten wir mit unserm ganzen Verstande ihn, mit unsrer Kenntniß: was er sei, zu
finden, wir fänden ihn nicht, wir kennten ihn nicht — ; aus seinen Werken nur
erkennen wir;

חז שהוא לבדו יוצר אחד. חי וכל יוכל וחכם ומיחד:

קהל כי הוא היה לכל קודם. על כן נקרא אלהי קדם:

חז בעשותו בלי כל מאום ׀ את כל. ידענו כי הוא כל יכל:

קהל באשר מעשיו בחכמה כלם. ידענו כי בבינה פעלם:

חז בכל יום ויום מחדשו כלם. ידענו כי הוא אלהי עולם:

קהל באשר היה קודם לכלם. ידענו כי הוא חי וקים לעולם:

חז ואין להרהר אחר יוצרנו. בלבנו ולא במספרנו:

קהל לממש וגדש לא נשערהו. לטפל ותאר לא גדמהו:

חז ולא נחשבהו לעקר ונצב. ולא למין וכל און ולכל נקצב:

קהל כל הנראים והנשכלים. והמדעים בעשר כלולים:

חז ושבע כמיות וששת נדות. ושלש גזרות ועתות ומדות:

קהל הן בבורא אין גם אחד. כי הוא בראם כלם יחד:

חז כלם יבלו אף יחלופו. הם יאבדו ואף יספו:

קהל ואתה תעמוד ותבלה כלם. כי חי וקים אתה לעולם:

ליום ששי בשבוע

חז אתה לבדך יוצר כל הוא. ולא ידמה מעשה לעושהו:

קהל כל הארצות לא יכילוך. ואף שמים לא יכלכלוך:

חז אז יחילו מים חיים. מפניך. אלהים חיים:

---

daß er allein der Schöpfer, einig, lebend, allvermögend, weise, einzig sei; daß er vor dem All' vorhanden war, drum Er: „Gott der Vorzeit“ wird genannt.

Weil er ohne Etwas Alles hat gemacht, wissen wir, daß er alles vermag; weil in seinen Werken allen Weisheit ist, wissen wir, daß er mit Vernunft sie gemacht.

Weil täglich er alle sie erneut, wissen wir, daß er der Gott der Welten ist; weil er vor allen ihnen war, wissen wir, daß er ewig und immer lebt.

Wir dürfen nicht grübeln über unsern Schöpfer, in unsern Herzen, unsern Reden, mit dem Fühlbaren, dem Körperlichen ihn ermessen, mit Eigenschaft und Gestalt ihn vorstellen.

Nicht erachten ihn als Stamm, Grund, Gattung, Kraft und Abgemessenes sonst unter sichtbaren, begreifbaren erkennbaren Dingen (von zehn Inbegriffen.

Sieben Größen, sechs Verwandlungen, drei Spruch-, Zeit- und Maßbestimmungen); sieh, am Schöpfer auch nicht eines ist, sondern er sie allesammt geschaffen hat.

Alle sie veralten, wechseln, vergehen, schwinden hin; du hingegen bleibst, überdauerst sie alle, ja, du lebst, dauerst ewiglich.

Sechster Tag.

Du allein der Schöpfer bist, das All' nicht halte sich das Werk seinem Schöpfer gleich. Die Länder alle fassen dich nicht, auch die Himmel dich umfangen nicht

Es bebten einst die Fluthen vor dir, des Lebens Gott; die Erd' erbebte, Wasser flohen, Regen croß herab vom Himmel.

קהל רָקַעְתָּ אֶרֶץ וְנָסוּ מָיִם. וְנָטְפוּ מַיִם ׀ מִן הַשָּׁמָיִם:
חזן נוֹטֶה לְבַדְּךָ הַשָּׁמַיִם. רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם:
קהל עָשִׂיתָ כָּל חֶפְצְךָ לְבַדֶּךָ. וְלֹא נִצְרַכְתָּ עֵזֶר כְּנֶגְדֶּךָ:
חזן סוֹעֵד אֵין מִי יִסְעָדֶךָ. הַכֹּל מִמְּךָ וּמִיָּדֶךָ:
קהל כְּכֹחֲךָ אָז כֵּן עַתָּה וְדַעְתְּךָ. וּלְעוֹלָם כָּל כְּבוֹדְךָ אִתָּךְ:
חזן וְלֹא יָעַפְתָּ וְלֹא יָגַעְתָּ. כִּי בִמְלַאכְתְּךָ לֹא עָמַלְתָּ:
קהל כִּי בִדְבָרְךָ כָּל יְצוּרֶיךָ. וּמַעֲשֵׂה חֶפְצְךָ בְּמַאֲמָרֶיךָ:
חזן וְלֹא אִחַרְתּוֹ וְלֹא מִהַרְתּוֹ. הַכֹּל בְּעִתּוֹ יָפֶה עֲשִׂיתוֹ:
קהל מִבְּלִי מְאוּמָה כֹּל חִדַּשְׁתָּ. וְאֶת הַכֹּל בְּלִי כֹל פָּעָלְתָּ:
חזן וְעַל ׀ לֹא יְסוֹד הַכֹּל יָסַדְתָּ. בִּרְצוֹן רוּחֲךָ כֹּל תָּלִיתָ:
קהל זְרוֹעוֹת עוֹלָם אֶת כֹּל נוֹשְׂאוֹת. מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף וְאֵינָם נִלְאוֹת:
חזן בְּעֵינֶיךָ לֹא דָבָר הַקָּשֶׁה. רְצוֹנְךָ כָּל דָּבָר ׀ רוּחֲךָ עוֹשָׂה:
קהל לִפְעֻלָּתְךָ לֹא דָמִיתָ. אֶל כָּל תֹּאַר לֹא שָׁוִיתָ:
חזן וְלֹא קָדְמָה לִמְלַאכְתְּךָ מְלָאכָה. חָכְמָתְךָ הִיא הַכֹּל עָרְכָה:
קהל לִרְצוֹנְךָ לֹא קִדְּמוּ וְאִחֲרוּ. וְעַל חֶפְצְךָ לֹא נוֹסְפוּ וְחָסֵרוּ:
חזן מִכָּל חֲפָצֶיךָ לֹא שָׁכַחְתָּ. וְדָבָר אֶחָד לֹא חִסַּרְתָּ:
קהל לֹא הֶחְסַרְתָּ וְלֹא הֶעְדַּפְתָּ. וְדָבָר ׀ רֵק בָּם לֹא פָעָלְתָּ:
חזן אַתָּה תְּשַׁבְּחֵם וּמִי הִתְעִיבָם. וְשֶׁמֶץ דָּבָר לֹא נִמְצָא בָם:
קהל הַחִלּוֹתָ בְּחָכְמָה עֲשׂוֹתָם. בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת כִּלִּיתָם:

Du spanntest selbst die Himmel, dehntest aus die Erd' übers Wasser; vollbrachtest selbst dein Wollen, bedurftest neben dir der Hülfe nicht.
Keine Stütze war, dich zu stützen; von dir, von deiner Hand das All'. Deine Kraft von je, sie ist es noch, wie dein Wissen, ewig bleibt mit dir dein Ruhm.
Du wardst nicht müde, wardst nicht matt, hast bei deinem Werke dich nicht abgemüht denn durch dein Wort entstanden deine Geschöpfe alle, durch deinen Spruch ward deines Willens Werk.
Hast es nicht verspätet, nicht beeilt, alles hast du schön, zur rechten Zeit gemacht. Aus nichts brachtest du alles hervor, das All erschufest ohne etwas du.
Auf Grundloses gründetest du das All, an deines Geistes Wille hängtest du Alles; die ew'gen Arme tragen das All, von Anfang bis zu Ende, nie ermüden sie.
In deinen Augen nichts zu schwer, was dein Geist befiehlt, dein Wille thut. Deinem Werke du nicht gleichest, keiner Gestalt du ähnlich bist.
Nicht war von deinem Werk ein Werk, deine Weisheit, sie hat das All geordnet. Deinem Willen kam nichts zuvor, nichts hernach, deinem Verlangen nichts hinzu noch davon.
Von all deinem Wollen vergaßest du nichts, ließest auch nicht eines fehlen, nicht zu wenig, nicht zu viel sein, zwecklos schufst du nichts darin.
Du heißt es gut, wer wollt's verwerfen? tadelhaftes nie gefunden dran. Du fingst mit Weisheit an zu schaffen sie, mit Vernunft und Einsicht vollendtest du sie.

חזן מֵרֵאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשׂוּיִם. בֶּאֱמֶת וּבְיוֹשֶׁר וְטוֹב רְאוּיִם:

קהל הִקְדַּמְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ. רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:

חזן כִּי רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. הֲלֹא מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ:

קהל וְעַד לֹא כָל חַי הוּכַן לְכַלְכֵּל. לִפְנֵי אוֹכֵל תִּתֵּן אֹכֶל:

חזן וּמָזוֹן וּמָכוֹן תַּעֲשֶׂה בְּפִי כֹל. צָרְכֵי הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לַכֹּל:

קהל שְׁלֹשֶׁת יָמִים הָרִאשׁוֹנִים. אָז הֲכִינוֹתָם לָאַחֲרוֹנִים:

חזן אָז עָטִיתָ אוֹר כַּשַּׂלְמָה. אֶדֶר מְאוֹרוֹת מִמּוּל שַׂלְמָה:

קהל בְּטֶרֶם כָּל יְצִיר מְאֹד גָּדַלְתָּ. וְאַחַר כֹּל מְאֹד נִתְגַּדַּלְתָּ:

חזן אָז בְּעֵין לְבוּשׁ הוֹד וְהָדָר לוֹבֵשׁ. עַד לֹא אוֹרֵג גֵּאוּת לָבֵשׁ:

קהל אוֹר כַּשַּׂלְמָה וְכִמְעִיל עוֹטֶה. שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה נוֹטֶה:

חזן עָשִׂיתָ בָּם לְאוֹרִים דְּרָכִים. וְרָצוֹא וָשׁוֹב בְּנַחַת מְהַלְּכִים:

קהל הִבְדַּלְתָּ בֵּין מַיִם לְמָיִם. בִּמְתִיחַת רָקִיעַ הַשָּׁמָיִם:

חזן מְזוֹנוֹת מְעוֹנוֹת לְשֶׁרֶץ מַיִם. וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם:

קהל עֵשֶׂב וְחָצִיר לְבֹשָׁה אֲדָמָה. מַאֲכָל לְחַיָּה וּלְכָל בְּהֵמָה:

חזן בְּקֶרֶן שֶׁמֶן גַּן ׀ נָטַעְתָּ. אֶל הָאָדָם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ:

קהל עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ עָשִׂיתָ לוֹ. דֵּי מַחְסוֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ:

Von Anfang bis Ende sind sie gemacht nach Wahrheit, Recht, wahrhaft gut. Ließest deiner Hände Werk (den Menschen) voraus gehn, die Fülle deines Erbarmens, deiner Gnade;

Denn dein Erbarmen, deine Gnade, walten ja von jeher über deine Knechte. Eh' was lebt da war, wurde Nahrung bereitet, bevor Genießender war, gabst du Genuß,

Machtest Speis' und Geschmack für Jedes Mund, was das All bedarf, wie's Jedem gebührt. In den drei ersten Tagen (der Schöpfung) da sorgtest für die letzten (Tage) du;

Da hülltest du das Licht wie Gewand, Gewandes Abglanz herrlich die Lichter — Eh' noch das Geschöpf da war, warst du sehr erhaben, und hernach wardst du sehr erhoben —

Damals legtest du an, — nicht ein Kleid, — Pracht und Glanz, Gewebtes nicht war, legtest Hoheit an; das Licht wie Gewand, wie Mantel hülltest, die Himmel wie Teppich spanntest,

Bahntest in ihnen Wege den Lichtern, die hin und her herabstrahlend wandeln, schiedest ab zwischen Wasser und Wasser vor der ausgedehnten Himmelsdecke;

Speise, Wohnung dem Kriechenden im Wasser, dem Geflügel, fliegend gegen den Himmel; Gras und Kraut die Erde bekleidet: Speise fürs Gewild und alles Vieh.

Auf dem fetten Hügel einen Garten pflanztest, für den Menschen den du geschaffen; Gehülfin um ihn schufst du ihm, genügenden Bedarf der ihm mangelt.

חזן כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּיָדוֹ תַּתָּה. וְתַחַת רַגְלָיו הַכֹּל שַׁתָּה:
קהל לְהַעֲלוֹת מֵהֶם בָּקָר וָצֹאן. עַל מִזְבַּחֲךָ יַעֲלוּ לְרָצוֹן:
חזן עָשִׂיתָ לוֹ כְּתֹנֶת לְשָׁרֵת. לְהַדְרַת קֹדֶשׁ וּלְתִפְאָרֶת:
קהל שַׂמְתָּ בְּקִרְבּוֹ חָכְמַת אֱלֹהִים. כִּי יְצַרְתּוֹ לְךָ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים:
חזן לֹא מָנַעְתָּ עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה. צָרְכֵי אָדָם וְכֻלָּם בְּחָכְמָה:
קהל מַעֲשֶׂיךָ מְאֹד רַבּוּ וְגָדְלוּ. וְשִׁמְךָ יְיָ כֻּלָּם יְהַלְלוּ:
חזן רַבּוּ וְגָדְלוּ מְאֹד מַעֲשֶׂיךָ יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ:
קהל כֹּל פָּעַלְתָּ לְמַעֲנֶךָ. וְלִכְבוֹדְךָ כָּל קִנְיָנֶיךָ:

לְיוֹם הַשַּׁבָּת

חזן אָז בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נַחְתָּ. יוֹם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן בֵּרַכְתָּ:
קהל וְעַל כָּל פּוֹעַל תְּהִלָּה עֲרוּכָה. וַחֲסִידֶיךָ בְּכָל עֵת יְבָרְכוּכָה:
חזן בָּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר כֻּלָּם. אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:
קהל כִּי מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ. רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ:
חזן וּבְמִצְרַיִם הַחִלּוֹתָ. לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד נַעֲלֵיתָ:
קהל עַל כָּל אֱלֹהִים בַּעֲשׂוֹתְךָ בָּהֶם. שְׁפָטִים גְּדֹלִים וּבֵאלֹהֵיהֶם:
חזן בְּבָקְעֲךָ יַם סוּף עַמְּךָ רָאוּ. הַיָּד הַגְּדוֹלָה וַיִּירָאוּ:
קהל נִהַגְתָּ עַמְּךָ לַעֲשׂוֹת לָךְ. שֵׁם וְתִפְאֶרֶת לְהַרְאוֹת גָּדְלָךְ:

Deine Werke alle gabſt in ſeine Hand, unter ſeine Füße legteſt Alles — daß er von ihnen, Rind und Schaf, darbringe, auf deinem Altare geopfert wohlgefällig werde.

Machteſt ihm Bekleidung, darin er dienen ſoll, zum heil'gen Schmuck, zur Pracht —; legteſt göttliche Weisheit in ſein Inneres, denn du ſchufſt im Ebenbilde Gottes ihn.

Du ließeſt nicht auf Erden fehlen, was Menſchen bedürfen — Alles mit Weisheit! Deine Werke, — wie viel, wie groß ſind ſie! Alle preiſen deinen Namen, Gott.

Wie viel, wie groß ſind deine Werke! Dir danken, Gott, alle deine Werke. Alles ſchufeſt du um deinetwillen, zur Ehre dir alle deine Geſchöpfe.

Sabbath.

Auſt, den ſiebenten Tag du ruhteſt, den Sabbath drum ſegneteſt: Da war die ganze Schöpfung des Lobes voll, drob deine Frommen alle Zeit dich loben.

Gelobt ſei Gott, der alle ſie erſchaffen, des Lebens Gott, der König der Welt. Ewigkeit waltet über deine Knechte, deines Erbarmens, deiner Gnade Menge.

In Mizrajim begannſt du, zu zeigen dein' Erhabenheit über alle Götter, denn du übteſt an ihnen und an ihren Göttern große Strafgerichte.

Als das Binſenmeer du geſpalten, ſahen ſie drin' allmächt'ge Hand und fürchteten. Dein Volk du führteſt — daß es dir bringe Ruf und Ruhm, daß es zeige deine Größe —,

חזן וְדִבַּרְתָּ עִמָּם מִן הַשָּׁמָיִם. וְגַם הֶעָבִים נָטְפוּ מָיִם:

קהל יָדַעְתָּ לֶכְתָּם בַּמִּדְבָּר. בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבָר:

חזן תַּתָּה לְעַמְּךָ דְּגַן שָׁמָיִם. וְכַעֲפַר שְׁאֵר וּמִצּוּר מָיִם:

קהל תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם רַבִּים עַמִּים. יִירְשׁוּ אַרְצָם וַעֲמַל | לְאֻמִּים:

חזן בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת. אִמְרוֹת יְיָ אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת:

קהל וַיִּתְעַדְּנוּ בְּמִרְעֶה שָׁמֵן. וּמֵחַלָּמִישׁ צוּר פַּלְגֵי שָׁמֶן:

חזן בְּנוּחָם בָּנוּ עִיר קָדְשֶׁךָ. וַיְפָאֲרוּ בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ:

קהל וַתֹּאמֶר פֹּה אֵשֵׁב לְאֹרֶךְ יָמִים. צֵדָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ:

חזן כִּי שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק. אַף כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק:

קהל וּבֵית הַלֵּוִי נְעִימוֹת יְזַמֵּרוּ. לְךָ יִתְרוֹעֲעוּ אַף יָשִׁירוּ:

חזן בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִרְאֵי יְיָ. יְכַבְּדוּ וְיוֹדוּ שִׁמְךָ יְיָ:

קהל הֲטִיבוֹתָ מְאֹד לָרִאשׁוֹנִים. כֵּן תֵּיטִיב גַּם לָאַחֲרוֹנִים:

חזן יְיָ תָּשִׂישׂ נָא עָלֵינוּ. כַּאֲשֶׁר שַׂשְׂתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ:

קהל אוֹתָנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהֵיטִיב. וְנוֹדֶה לְּךָ לְעוֹלָם כִּי תֵיטִיב:

חזן יְיָ תִּבָּנֶה עִירְךָ מְהֵרָה. כִּי עָלֶיהָ שִׁמְךָ נִקְרָא:

קהל וְקֶרֶן דָּוִד תַּצְמִיחַ בָּהּ. וְתִשְׁכּוֹן לְעוֹלָם יְיָ בְּקִרְבָּהּ:

חזן זִבְחֵי צֶדֶק שָׁמָּה נִזְבְּחָה. וְכִימֵי קֶדֶם תֶּעֱרַב מִנְחָה:

קהל וּבָרֵךְ עַמְּךָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי חֲפֵצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ:

Sprachst mit ihnen vom Himmel herab — Wetterwolken sich ergossen — ließest reisen sie in Wüstenei in öd'm Land, ein Wand'rer nie betrat.

Himmelsspeise gabst du ihnen, Fleisch, des Bodens Frucht, aus Felsen Wasser floß; Völker triebst du weg, Nationen viele, deren Land und Gut sie erben sollten:

Auf daß sie Gesetz und Lehre halten, des Ew'gen Sprüche, reine Sprüche! auf fetter Weide wonniglich, bei Oelströmen aus hartem Kiesel.

Als Ruhe sie erlangt, erbauten sie deine heil'ge Stadt, verherrlichten dein heil'ges Haus; „Hier!" sprachst du, „will ich wohnen auf ew'ge Zeiten, segnen ihre Kost."

Dort brachten, frommen Sinnes, Opfer, deine Priester weihevoll, sangen Hymnen die Leviten, tönten Lob und Posaunenschall,

Und Israel, die Gottesfürchtigen, deinen Namen ehrend priesen. O, wie gütig du den Eltern warst! sei gütig auch den Kindern.

Ew'ger! freu dich unser, wie einst der Eltern dich gefreut hast, sei gütig mehr und mehr mit uns, daß wir immer dich deiner Gnade wegen preisen.

Erbaue, Ew'ger, deine Stadt recht bald, die deinen Namen führet, laß Davids Heil in ihr erblühn, deinen Thron in ihr erstehn!

Daß fromme Opfer wir dann bringen, Speiseopfer wie zuvor, gefällig dir, mit deines Antlitzes Licht den Segen deinem Volke leihst, die deinen Willen gern erfüllen wollen.

חז וּבִרְצוֹנְךָ תַּעֲשֶׂה חֲפָצֵנוּ. הַבֶּט־נָא עַמְּךָ כֻּלָּנוּ:

קהל בְּחַרְתָּנוּ לִהְיוֹת לְךָ לְעַם סְגֻלָּה. עַל עַמְּךָ בִּרְכָתְךָ סֶּלָה:

חז וְתָמִיד נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. וּנְהַלֵּל לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ:

קהל וּמִבִּרְכָתְךָ עַמְּךָ יְבוֹרָךְ. כִּי אֶת כָּל אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבוֹרָךְ:

חז וַאֲנִי בְּעוֹדִי אֲהַלְלָה בּוֹרְאִי. וַאֲבָרְכָה כָּל יְמֵי צְבָאִי:

קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבוֹרָךְ לְעוֹלָם. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

כַּכָּתוּב בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיְיָ: עָנֵה דָנִיֵּאל וְאָמַר לֶהֱוֵא שְׁמֵהּ דִּי אֱלָהָא מְבָרַךְ מִן עָלְמָא וְעַד עָלְמָא דִּי חָכְמְתָא וּגְבוּרְתָא דִּי לֵהּ הִיא: וְנֶאֱמַר וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בָּנִי חֲשַׁבְנְיָה שֵׁרֵבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְתַחְיָה קוּמוּ בָּרְכוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמַם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: וְנֶאֱמַר בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: וְנֶאֱמַר וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם:

שִׁיר הַכָּבוֹד

חז אַנְעִים זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֶאֱרוֹג. כִּי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי תַעֲרוֹג:

קהל נַפְשִׁי חָמְדָה בְּצֵל יָדֶךָ. לָדַעַת כָּל רָז סוֹדֶךָ:

חז מִדֵּי דַבְּרִי בִּכְבוֹדֶךָ. הוֹמֶה לִבִּי אֶל דּוֹדֶיךָ:

קהל עַל כֵּן אֲדַבֵּר בְּךָ נִכְבָּדוֹת. וְשִׁמְךָ אֲכַבֵּד בְּשִׁירֵי יְדִידוֹת:

Gefall' es dir nach unserm Wunsch zu thun! Schau hier dein Volk wir alle, die du zum Eigenthum erkoren dir, und dein gesegnet Volk ist:

Daß immer wir deinen Ruhm verkünden, preisen deinen Ehrennamen; Segen deinem Volke werde — wen du segnest, der ist gesegnet. —

Aber ich rühme meinen Schöpfer lebenslang, bete an so lang mir Frist gegeben hier. Es sei gelobt des Ew'gen Namen ewig, von Ewigkeit zu Ewigkeit.

Hochgesang.

Lieblich ertöne mein Saitenspiel, stimme Gesang, denn nach dir meine Seele schmachtet. Meine Seele hinblickt nach deiner Allmacht Schatten, zu erfahren deines Rathes Tiefe.

Wenn von deiner Majestät ich rede, schlägt mein Herz deiner Liebe hoch empor. So will ich preisend von dir reden. Liebesgesang deinem Namen weihn.

חזן אֲסַפְּרָה כְבוֹדְךָ וְלֹא רְאִיתִיךָ. אֲדַמְּךָ אֲכַנְּךָ וְלֹא יְדַעְתִּיךָ:

קהל בְּיַד נְבִיאֶיךָ בְּסוֹד עֲבָדֶיךָ. דִּמִּיתָ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:

חזן גְּדֻלָּתְךָ וּגְבוּרָתֶךָ. כִּנּוּ לְתֹקֶף פְּעֻלָּתֶךָ:

קהל דִּמּוּ אוֹתְךָ וְלֹא כְּפִי יֶשְׁךָ. וַיְשַׁוּוּךָ לְפִי מַעֲשֶׂיךָ:

חזן הִמְשִׁילוּךָ בְּרֹב חֶזְיוֹנוֹת. הִנְּךָ אֶחָד בְּכָל דִּמְיוֹנוֹת:

קהל וַיֶּחֱזוּ בְךָ זִקְנָה וּבַחֲרוּת. וּשְׂעַר רֹאשְׁךָ בְּשֵׂיבָה וְשַׁחֲרוּת:

חזן זִקְנָה בְּיוֹם דִּין וּבַחֲרוּת בְּיוֹם קְרָב. כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָדָיו לוֹ רָב:

קהל חָבַשׁ כּוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ. הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:

חזן טַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא. קְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה:

קהל יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חָפֵץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִּי לַעֲטֶרֶת צְבִי:

חזן כֶּתֶם טָהוֹר פָּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ. וְחַק עַל מֵצַח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:

קהל לְחֵן וּלְכָבוֹד צְבִי תִפְאָרָה. אֻמָּתוֹ לוֹ עִטְּרָה עֲטָרָה:

חזן מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחוּרוֹת. קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת:

קהל נְוֵה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאַרְתּוֹ. יַעֲלֶה נָּא עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:

חזן סְגֻלָּתוֹ תְּהִי בְיָדוֹ עֲטֶרֶת. וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְאֶרֶת:

קהל עֲמוּסִים נְשָׂאָם עֲטֶרֶת עִנְּדָם. מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו כִּבְּדָם:

חזן פְּאֵרוֹ עָלַי וּפְאֵרִי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי בְּקָרְאִי אֵלָיו:

קהל צַח וְאָדוֹם לִלְבוּשׁוֹ אָדֹם. פּוּרָה בְדָרְכוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:

Deinen Ruhm verkünden soll ich — hab' dich ja nie geseh'n! vergleichen, benennen dich — und kenne dich doch nicht! Durch deine Profeten, im Rathe deiner Knechte hast du deiner Hoheit Pracht vergleichend dargestellt.

Deine Würde, deine Macht, bezeichneten sie nach deiner Werke Größe, verglichen dich, doch nie dein Wesen selbst, sie stellten dich nach deinen Thaten dar,

Bildeten dich in vielen Erscheinungen, doch in allen Darstellungen als den Einen Du erscheinest, bald ein Greis, bald ein Jüngling, des Hauptes Haar grau und schwarz;

Greis im Gerichte, Jüngling, im Kampfe, als Krieger mächtig kämpfend; mit Siegeshelm das Haupt geziert, die Rechte Sieg verschafft.

Von mildem Thau das Haupt bedeckt, die Locken voll nächtlicher Tropfen — will er an mir, ich ihm gefalle, hochberühmt, mir köstlich Schmuck und Krone sein; —

Diadem, glänzend schön sein Haupt, des heil'gen Namens Majestät vor der Stirne prangt die zum Dank, zur Ehre, mit Pracht sein Volk ihm krönend windet,

Gewunden jugendlich ums Haupt, gekräuselt in schwarzen Locken. Der heil'ge Tempel seines Ruhmes Krone, über alle seine Freude reicht,

Sein Liebling, Krone er in seiner Hand, königlicher Bund, Kleinod — von den Treuen aufgesetzt, geschmückt, von seinen Werthen verehrt. —

Seine Zierde ich bin, meine Zierde er ist, der nah mir ist, wenn ich ihn anbete. Eins glühend roth im Purpur-Gewand kommt er von Edom. wie Keltertreter.

חז קֶשֶׁר תְּפִלִּין הֶרְאָה לֶעָנָו. תְּמוּנַת יְיָ לְנֶגֶד עֵינָיו:

קהל רוֹצֶה בְעַמּוֹ עֲנָוִים יְפָאֵר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר:

חז רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ. דּוֹר וָדוֹר עַם דּוֹרֶשְׁךָ דְּרוֹשׁ:

קהל שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי נָא עָלֶיךָ. וְרִנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיךָ:

חז תְּהִלָּתִי תְּהִי לְרֹאשְׁךָ עֲטֶרֶת. וּתְפִלָּתִי תִּכּוֹן קְטֹרֶת:

קהל תִּיקַר שִׁירַת רָשׁ בְּעֵינֶיךָ. כַּשִּׁיר יוּשַׁר עַל קָרְבָּנֶיךָ:

חז בִּרְכָתִי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר. מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צַדִּיק כַּבִּיר:

קהל וּבְבִרְכָתִי תְנַעֲנַע לִי רֹאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ:

חז יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי עָלֶיךָ. כִּי נַפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ:

לך יי הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ: לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו:

Im Tefillin-Bande ließ er schauen seinen Frommen des Ew'gen Gestalt vor Augen; die Frommen seines Volks, ihm gefällig, erhebt er, der im Ruhme wohnt, sich ihrer rühmend.

Deines Wortes Anfang thut Treue kund, vor Beginn der Welt; bedenk' das Volk' das dich sucht. Nimm auf meiner Lieder Töne, wohlgefällig an mein Lobgesang.

Es sei mein Lobspruch Krone deinem Haupte, mein Gebet wie Opferduft gefällig es gefalle dir des Armen Lied, wie jene Opferlieder dir gefielen.

Es steige mein Lob empor zum Schöpfer, Regierer, Erhalter, dem Vollkommensten Wende dich beifällig meinem Lobe zu, nimm ihn auf wie Opfergewürz.

Möchte lieb dir sein meine Rede! ach, meine Seele schmachtet nach dir.

כֶּתֶר מַלְכוּת

Die

Krone des Königthums.

Von

Rabbi Salomon ben Gabirol.

Mit einer deutschen Uebersetzung

von

S. G. Stern.

כתר מלכות

להמשורר החכם השלם רבי שלמה ן׳ גבירול זלה״ה.

בִּתְפִלָּתִי יִסְכּוֹן גָּבֶר. כִּי בָהּ יִלְמַד יוֹשֶׁר וּזְכוּת:
סִפַּרְתִּי בָהּ פִּלְאֵי אֵל חָי. בִּקְצָרָה אַךְ לֹא בַאֲרִיכוּת:
שַׂמְתִּיהָ עַל רֹאשׁ מַהֲלָלַי. וּקְרָאתִיהָ כֶּתֶר מַלְכוּת:

נִפְלָאִים ׀ מַעֲשֶׂיךָ וְנַפְשִׁי יֹדַעַת מְאֹד: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד: לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל ׀ לְרֹאשׁ. וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד: לְךָ בְּרוּאֵי מַעְלָה וּמַטָּה יָעִידוּ כִּי הֵמָּה יֹאבֵדוּ וְאַתָּה תַעֲמֹד: לְךָ הַגְּבוּרָה אֲשֶׁר בְּסוֹדָהּ נִלְאוּ רַעְיוֹנֵינוּ לַעֲמֹד. כִּי עָצַמְתָּ מִמֶּנּוּ מְאֹד: לְךָ חֶבְיוֹן הָעֹז הַסּוֹד וְהַיְסוֹד: לְךָ הַשֵּׁם הַנֶּעְלָם מִמְּתֵי חָכְמָה. וְהַכֹּחַ הַסּוֹבֵל הָעוֹלָם עַל בְּלִימָה. וְהַיְכֹלֶת לְהוֹצִיא לָאוֹר כָּל־תַּעֲלוּמָה: לְךָ הַחֶסֶד אֲשֶׁר גָּבַר עַל בְּרוּאֶיךָ. וְהַטּוּב הַצָּפוּן לִירֵאֶיךָ: לְךָ הַסּוֹדוֹת אֲשֶׁר לֹא יְכִילֵם שֶׂכֶל וְרַעְיוֹן. וְהַחַיִּים אֲשֶׁר לֹא יִשְׁלַט עֲלֵיהֶם כִּלָּיוֹן. וְהַכִּסֵּא הַנַּעֲלֶה עַל כָּל עֶלְיוֹן. וְהַנָּוֶה הַנִּסְתָּר בְּרוּם חֶבְיוֹן: לְךָ הַמְּצִיאוּת אֲשֶׁר מִצֵּל מְאוֹרוֹ נִהְיָה כָּל הֹוֶה. אֲשֶׁר אָמַרְנוּ בְּצִלּוֹ נִחְיֶה: לְךָ שְׁנֵי הָעוֹלָמִים אֲשֶׁר נָתַתָּ בֵּינֵיהֶם גְּבוּל. הָרִאשׁוֹן לְמַעֲשִׂים וְהַשֵּׁנִי לִגְמוּל: לְךָ הַגְּמוּל אֲשֶׁר גָּנַזְתָּ לַצַּדִּיקִים וְתַעֲלִימֵהוּ. וַתֵּרֶא אוֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא וַתִּצְפְּנֵהוּ: [שמות ב׳ ב׳]

Krone des Königthums,

von

Rabbi Salomon ben Gabirol.

בתפלתי Mein Gebet kann Manchem nützen, verdienstliche Frömmigkeit könnte er daraus erlernen. Mit bündiger Kürze, ohne Weitläufigkeit, erzählte ich darin die Wunder des lebendigen Gottes. Ich stellte es an die Spitze meiner Loblieder, Krone des Königthums es nennend.

נפלאים Himmlische und irdische Geschöpfe bezeugen dir, daß sie sämmtlich vergehen und du allein bleibest. Dein ist die Stärke, in deren Geheimniß wir nicht einzudrigen vermögen, denn du bist uns überlegen. Dein ist die Hülle der Kraft, das ewige Geheimniß und der ewige Grund aller Dinge. Dein ist der Name, der den Weisesten verborgen ist, die Kraft, welche die Welt auf nichts erhält, und das Vermögen, alles Verborgene ans Licht zu ziehen. Dein ist die Gnade, welche mächtig über alle Geschöpfe waltet, und das Gute, welches deinen Frommen aufbewahrt ist. Dein sind die Geheimnisse, die kein Lob und Gedanke erfaßt, das Leben, welches keiner Vernichtung unterworfen ist, der Thron, welcher über alles Hohe erhaben ist, und die Wohnung, in hoher Hülle verborgen. Das Dasein ist dein, von dessen Lichtausfluß alles Vorhandene entstand, von dem wir sagen können, wir leben bloß in seinem Schatten. Dein sind die zwei Welten, zwischen denen du eine Grenze zogst; die erste zum Handeln bestimmend, die zweite zur Vergeltung. Bei dir ist die Belohnung, welche du einst für die Frommen aufbewahrtest; du sahest, daß es gut sei, und hieltst es geheim.

אתה אחד. ראש כל מנין, ויסוד כל בנין: אתה אחד. ובסוד אחדותך חכמי לב יתמהו. כי לא ידעו מה הוא: אתה אחד. ואחדותך לא יגרע ולא יוסיף. לא יחסר ולא יעדיף: אתה אחד. ולא כאחד הקנוי והמנוי. כי לא ישיגך רבוי ושנוי. לא תאר ולא כנוי: אתה אחד. ולשום לך חוק וגבול נלאה הגיוני. על כן אמרתי אשמרה דרכי מחטוא בלשוני: אתה אחד. גבהת ונעלית משפול ומנפול. ואלו האחד שיפול: [קהלת ד׳ י׳]

אתה נמצא. ולא ישיגך שמע אזן ולא ראות עין. ולא ישלט בך איך ולמה ואין: אתה נמצא. אבל לעצמך ואין לאחר עמך: אתה נמצא. ובטרם היות כל זמן היית. ובלי מקום חנית: אתה נמצא. וסודך נעלם ומי ישיגנו. עמוק עמוק מי ימצאנו: [שם ז׳ כ״ד]

אתה חי. ולא מזמן קבוע. ולא מעת ידוע: אתה חי ולא בנפש ונשמה, כי אתה נשמה לנשמה: אתה חי. ולא כחיי אדם להבל דמה. וסופו עש ורמה: אתה חי והמגיע לסודך ימצא תענוג עולם. ואכל וחי לעולם: [בראשית ג׳]

אתה גדול ומול גדלתך כל גדלה נכנעת. וכל יתרון מגרעת: אתה גדול מכל מחשבה, ונאה מכל מרכבה: אתה גדול על כל גדלה. ומרומם על כל תהלה: [נחמי׳ ט׳ ה׳]

אתה גבור. ואין בכל יצירותיך ובריותך. אשר יעשה כמעשיך וכגבורותיך: אתה גבור. ולך הגבורה הגמורה. אשר אין לה שנוי ותמורה:

Du bist einzig, aller Zahlen Anfang, aller Gebilde Grund. Du Einziger! dessen Einigkeitsgeheimniß die Weisesten anstaunen, nicht wissend, was es ist. Einziger du! dessen Einheit weder vermehrt noch vermindert wird, weder zu, noch abnimmt. Du bist einzig, aber nicht wie jene Einheit, welche erst erworben wird und gezählt werden kann, du bist keiner Mehrheit und keiner Veränderung unterworfen, weder Merkmal noch Eigenschaft ist dir zuzuschreiben. Einziger! dich mit Begriffen zu begrenzen, unterliegt meine Fassung; daher dachte ich, ich will mich wohl hüten, um nicht mit der Zunge zu sündigen. Du Einziger bist zu hoch erhaben, zu fallen und zu sinken, wie könnte auch der Alleinige sinken?

Du bist aber für Gesicht und Gehör nicht faßlich, keinem Wie? Warum? Wohin? unterworfen. Du bist, aber bloß für dich, kein fremdes Wesen nimmt Theil daran. Du bist, warst schon vor der Zeit Beginn, throntest vor des Raumes Bildung. Du existirst, dein Geheimniß, es ist verborgen; wer mag es fassen? es ist so tief, wer mag es finden?

Du lebst [illegible] einer bestimmten Zeit her, nicht von einem bekannten Zeitraume. Du lebst [illegible] nicht mit Geist und Seele; der Seele selbst bist du belebender Geist. Du lebst, [illegible] aber wie der Mensch der dem Nichts gleicht, dessen Ende Motte und Wurm ist. Du lebst: wer dein Geheimniß ergründet, findet ewige Wonne, er genießt ewig lebend.

Groß bist du; deiner Größe gegenüber beugt sich jede Herrlichkeit; jeden Vorzug trifft Tadel. Du bist über alle Gedanken erhaben, über die Himmelsschaaren thronest du. Ueber alles Große hervorragend, über alles Lob erhöhet.

Du, o Urstärke! unter deinen Geschöpfen und Gebilden ist keines, welches deine Großthaten nachahmen könnte. Bei dir o Starker! ist die wahrhaftige Stärke, keiner Veränderung, keiner Wandelbarkeit unterworfen. Du Mächtiger verzeihest aus Hoheit

אַתָּה גִּבּוֹר. וּמֵרוֹב גַּאֲוָתְךָ תִּמְחוֹל בְּעֵת זַעַם אַפֶּךָ. וְתַאֲרִיךְ לְחַטָּאִים זַעְפֶּךָ:
אַתָּה גִּבּוֹר. וְרַחֲמֶיךָ עַל כָּל בְּרוּאֶיךָ כֻּלָּם. הֵמָּה הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם: [בראשית ו׳ ד׳]

אַתָּה אוֹר. וְעֵינֵי כָּל נֶפֶשׁ זַכָּה יִרְאוּךָ. וְעֵינֵי עֲוֹנִים מֵעֵינֶיהָ יַעְלִימוּךָ:
אַתָּה אוֹר נֶעְלָם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְנִגְלָה בָּעוֹלָם הַנִּרְאָה. בְּהַר יְיָ יֵרָאֶה: [שם כ״ב י״ד]
אַתָּה עֶלְיוֹן. וְעֵין הַשֵּׂכֶל לְךָ תִּכְסוֹף וְתִשְׁתָּאֶה. אֶפֶס קָצֵהוּ תִרְאֶה וְכֻלּוֹ לֹא תִרְאֶה: [במדבר כ״ג י״ג]

אַתָּה אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְכָל הַבְּרוּאִים עֵדֶיךָ. וּבִכְבוֹד זֶה הַשֵּׁם נִתְחַיֵּב כָּל נִבְרָא לְעָבְדֶךָ: אַתָּה אֱלוֹהַּ. וְכָל הַיְצוּרִים עֲבָדֶיךָ וְעוֹבְדֶיךָ. וְלֹא יֶחְסַר כְּבוֹדְךָ. בִּגְלַל עוֹבְדֵי בִלְעָדֶיךָ. כִּי כַוָּנַת כֻּלָּם לְהַגִּיעַ עָדֶיךָ: אֲבָל הֵם כְּעִוְרִים מְגַמַּת פְּנֵיהֶם דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ. וְתָעוּ מִן הַדֶּרֶךְ: זֶה טָבַע בִּבְאֵר שַׁחַת. וְזֶה נָפַל אֶל פָּחַת: וְכֻלָּם חָשְׁבוּ כִּי לְחֶפְצָם נָגָעוּ. וְהֵם לָרִיק יָגָעוּ: אַךְ עֲבָדֶיךָ הֵם כְּפִקְּחִים הַהוֹלְכִים דֶּרֶךְ נְכוֹחָה. לֹא סָרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל מִן הַדֶּרֶךְ עַד בּוֹאָם לַחֲצַר בֵּית הַמֶּלֶךְ: אַתָּה אֱלוֹהַּ. סוֹמֵךְ הַיְצוּרִים בֶּאֱלָהוּתֶךָ. וְסוֹעֵד הַבְּרוּאִים בְּאַחְדוּתֶךָ: אַתָּה אֱלוֹהַּ. וְאֵין הֶפְרֵשׁ בֵּין אֱלָהוּתְךָ וְאַחְדוּתֶךָ. וְקַדְמוּתְךָ וּמְצִיאוּתֶךָ. כִּי הַכֹּל סוֹד אֶחָד: וְאִם יִשְׁתַּנֶּה שֵׁם כָּל אֶחָד. הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל מָקוֹם אֶחָד: [קהלת ג׳ כ׳]

אַתָּה חָכָם. וְהַחָכְמָה מְקוֹר חַיִּים וּמִמְּךָ נוֹבַעַת. וּבְחָכְמָתְךָ נִבְעַר כָּל אָדָם מִדָּעַת: אַתָּה חָכָם. קַדְמוֹן לְכָל קַדְמוֹן. וְהַחָכְמָה הָיְתָה אֶצְלְךָ אָמוֹן: אַתָּה חָכָם וְלֹא לָמַדְתָּ מִבִּלְעָדֶיךָ. וְלֹא קָנִיתָ חָכְמָה מִזּוּלָתֶךָ: אַתָּה חָכָם. וּמֵחָכְמָתְךָ

---

im Zorne, bist den Sündern langmüthig. Deine Barmherzigkeit, o Mächtiger! waltet über alle Geschöpfe, diese sind die Heldenthaten die von jeher bestehen.

Du bist das Licht, die Augen reiner Seelen sehen dich, Sünden entziehen dich ihrem Anblicke. Du bist das verborgene Licht auf dieser Welt, wohl aber in der andern offenbar, auf dem Berge Gottes erst wird es sichtbar. Du bist der Höchste, des Verstandes Auge sehnt staunend sich nach dir; aber einen Theil nur sieht er, nicht das Ganze.

Du, o Götter Gott! alle Geschöpfe sind Zeugen dafür, die Ehre dieses Namens verbindet jedes Geschöpf, dir zu dienen. Dir, o Gott! sind alle Geschöpfe unterthan, deine Ehre verliert nicht durch diejenigen, welche außer dir Wesen anbeten, denn der Zweck aller ist — zu dir zu gelangen. Sie sind wie Blinde, nur — ihr Ziel ist die Königsstraße — nur vom Wege abirrend. Jener fiel in Senkgruben, dieser in tiefe Graben. Alle glaubten sie, zu ihrem Ziel zu gelangen, indem sie sich nur umsonst abmühten. Deine Diener sind wie Kluge, welche gerade wandeln, weder rechts noch links abweichend, bis sie in des Königs Vorhof gelangen. Du bist Gott, du, der du deine Geschöpfe mit deiner Göttlichkeit unterstützest, und mit deiner Einheit die Gebilde kräftigst. Bei dir o Gott! ist kein Unterschied zwischen deiner Gottheit und Einheit, zwischen deinem Ursein und Dasein; alles umschließt ein Geheimniß, sind auch die Ausdrücke dafür verschieden, so deutet doch alles auf Eines hin.

Du bist weise, die Weisheit ist die Quelle alles Lebens, von dir ausfließend; deiner Weisheit gegenüber ist der Mensch alles Wissens beraubt. Weiser du! dem Ursein noch vorhergehend, die Weisheit war Gespielin bei dir. Du o Weiser! lerntest von Niemanden, erwarbst dir nichts von Wesen außer dir. Du bist weise, aus deiner Weisheit ließest du einen festbestimmten Willen fließen, wie ein Künstler den Strom des

אצלת חפץ מזמן. כפועל ואמן. למשוך משך היש מן האין. כהמשך האור
היוצא מן העין. ושואב ממקור האור מבלי דלי. ופועל הכל בלי כלי. וחצב
וחקק. וטהר וזקק. וקרא אל האין ונבקע. ואל היש ונתקע. ואל העולם
ונרקע. ותכן שחקים בזרת. וידו אהל הגלגלים מחברת. ובללאות היכלת
יריעות הבריאות קושרת. וכוחה נוגעת על שפת היריעה הבריאה החיצונה
הקיצונה במחברת: [שמות כ״ו י׳]

מי ימלל גבורותיך. בעשותך כדור הארץ נחלק לשנים. חציו יבשה
וחציו מים: והקפת על המים גלגל הרוח. סובב סובב הולך הרוח. ועל
סביבותיו ינוח: והקפת על הרוח גלגל האש: והיסודות האלה ארבעתם
להם יסוד אחד. ומוצאם אחד. וממנו יוצאים ומתחדשים. ומשם יפרד והיה
לארבעה ראשים: [בראשית ב׳ י׳]

מי יחוה גדלתך. בהקיפך על גלגל האש גלגל הרקיע ובו הירח. ומזיו
השמש שואף וזורח. ובתשעה ועשרים יום יסוב גלגלו. ויעלה דרך גבולו:
וסודיה מהם פשוטים ומהם עמקים. וגופו פחות מגוף הארץ כחלק מתשעה
ושלשים חלקים: והוא מעורר מדי חדש בחדשו עולם וקורותיו. וטובותיו
ורעותיו ברצון הבורא אותו להודיע לבני האדם גבורותיו: [תהלים קמ״ה י״ב]

מי יזכיר תהלתך. בעשותך הירח ראש לחשבון מועדים וזמנים.
ותקופות ואותות לימים ושנים: בלילה ממשלתו. עד בוא עתו. ותחשך יפעתו
ויתכסה מעטה קדרותו. כי ממאור השמש אורתו: ובליל ארבעה עשר אם

Werdens aus dem Nichts entquillen zu lassen, wie das Licht aus dem Auge strömt, schöpfend aus der Urquelle des Lichtes ohne Eimer alles wirkend ohne Werkzeug. Er machte den Ursprung, bestimmte die Gesetze, reinigend und läuternd. Rufend sprengte er das Nichts, setzte die Wirklichkeit ein, dehnte die Welt aus, richtete die Himmel mit dem Daumen ein, mit seiner Hand die Zelten der Sphären verbindend, mit den Schleifen der Macht die Abtheilungen der Schöpfung verknüpfend, wo die Kraft das Ende der einen berührt, bis zum Ende der andern durchdringend.

Wer vermag deine Macht auszusprechen, mit der du den Erdball schufest, in zwei Theile ihn theilend, die Hälfte Wasser, die Hälfte Erde. Das Wasser umgabst du mit Luft, ringsherum kreiset die Luft und weilet in ihrem Kreise, die Luft mit der Feuersphäre umgabst. Die vier Grundstoffe sämmtlich haben eine Wurzel, einen Ursprung aus dem sie ausfließend sich erneuern, sich alsdann erst trennen und zu vier Abtheilungen werden.

Wer kann deine Größe verkünden: wie du über die Feuersphäre den Himmel ausbreitest, wo der Mond sich befindet, der begierig den Sonnenglanz einsauget, durch ihn strahlend, in neun und zwanzig Tagen seinen Kreislauf endend, von Neuem dann seinen Lauf beginnend. Der Geheimnisse manche sind einfach, manche tief; — neun und dreißig Mal ist sein Körper kleiner als die Erde, monatlich der Welt Böses und Gutes bringend nach dem Willen des Schöpfers, um den Menschen seine Großthaten bekannt zu machen.

Wer vermag dein Lob zu erwähnen, wie du den Mond an die Spitze der Feiertage und Zeitrechnungen stelltest, als Zeichen der Umlaufszeiten, der Jahre und Tage. Nachts ist seine Herrschaft bis die Zeit hernahet, wo die Schönheit verdunkelt wird, wo er sich mit einer Trauerhülle kleidet, denn von der Sonne empfängt er sein

יַעַמְדוּ עַל קַו הַתְּלִי שְׁנֵיהֶם. וַיַּפְרִיד בֵּינֵיהֶם. אָז הַיָּרֵחַ לֹא יָהֵל אוֹרוֹ. וְיִדְעַךְ נֵרוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ. כִּי הֵם בְּרוּאֵי מַעְלָה. וְאִם הֵם יְקָרִים. עֲלֵיהֶם שׁוֹפֵט לְהַשְׁפִּיל וּלְהָרִים: אַךְ יִחְיֶה אַחֲרֵי נָפְלוֹ. וְיָאִיר אַחֲרֵי אָפְלוֹ. וּבְהִדָּבְקוֹ בְּסוֹף הַחֹדֶשׁ עִם הַחַמָּה. אִם יִהְיֶה תְּלִי בֵּינֵיהֶם. וְעַל קַו אֶחָד יַעַמְדוּ שְׁנֵיהֶם. אָז יַעֲמֹד הַיָּרֵחַ לִפְנֵי הַשֶּׁמֶשׁ כְּעָב שְׁחוֹרָה. וְיַסְתִּיר מֵעֵין כָּל רֹאֶיהָ מְאוֹרָהּ: לְמַעַן יֵדְעוּ כָּל רֹאֶיהָ כִּי אֵין הַמַּלְכוּת לִצְבָא הַשָּׁמַיִם וַחֲיָלֵיהֶם. אֲבָל יֵשׁ אָדוֹן עֲלֵיהֶם. מַחְשִׁיךְ מְאוֹרֵיהֶם: כִּי גָבֹהַּ מֵעַל גָּבֹהַּ שֹׁמֵר וּגְבֹהִים עֲלֵיהֶם. וְהַחוֹשְׁבִים כִּי הַשֶּׁמֶשׁ עֲלֵיהֶם. בָּעֵת הַזֹּאת יֵבוֹשׁוּ מִמַּחְשְׁבוֹתֵיהֶם. וְיִבָּחֲנוּ דִבְרֵיהֶם. וְיֵדְעוּ כִּי יַד יְיָ עָשְׂתָה זֹּאת וְאֵין לַשֶּׁמֶשׁ יְכֹלֶת. וְהַמַּחְשִׁיךְ אוֹרָהּ לוֹ לְבַדּוֹ הַמֶּמְשֶׁלֶת. וְהוּא הַשֹּׁלֵחַ אֵלֶיהָ עֶבֶד מֵעֲבָדֶיהָ גְּמוּל חֲסָדֶיהָ. לְהַסְתִּיר אוֹרָהּ. וְלִכְרוֹת מִפְלַצְתָּהּ וַיְסִירֶהָ מִגְּבִירָה: [מלכים א' ט"ו י"ג]

מִי יְסַפֵּר צִדְקוֹתֶיךָ. בְּהַקִּיפְךָ עַל רְקִיעַ הַיָּרֵחַ גַּלְגַּל שֵׁנִי בְּאֵין יוֹצֵאת וָפֶרֶץ. וּבוֹ כוֹכָב וְהוּא הַנִּקְרָא כּוֹכָב וּמִדָּתוֹ כְּחֵלֶק מִשְּׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף מִן הָאָרֶץ. וּמַקִּיף הַגַּלְגַּל בַּעֲשָׂרָה יָמִים *) בִּמְרֶץ: וְהוּא מְעוֹרֵר בָּעוֹלָם רִיבוֹת וּמְדָנִים. וְאֵיבוֹת וּרְנָנִים: וְנוֹתֵן כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חַיִל וְלִצְבּוֹר הוֹן. וְלִכְנוֹס עוֹשֶׁר וּמָזוֹן. בְּמִצְוַת הַבּוֹרֵא אוֹתוֹ לְשָׁרְתוֹ כְּעֶבֶד לִפְנֵי אָדוֹן: וְהוּא כּוֹכַב הַשֵּׂכֶל וְהַחָכְמָה. נוֹתֵן לִפְתָאִים עָרְמָה. לְנַעַר דַּעַת וּמְזִמָּה: [משלי א' ד']

*) בלי ספק טה"ס יש כאן וצ"ל בעשרה חדשים.

Licht. Die Nacht des 14. — wenn beide auf der Linie des Drachen zusammentreffen, und dieser trennend zwischen sie tritt, da leuchtet der Mond nicht und sein Licht verlischt. Damit alle Völker der Erde wissen, daß sie himmlische Geschöpfe sind, daß — wenn auch edler Natur — sie dennoch einen Richter über sich haben, der erheben und erniedrigen kann. Aber nach dem Falle wird er wieder belebt, nach der Verdunklung wieder strahlend, wenn er zu Ende des Monats mit der Sonne zusammenkömmt, wenn der Drache zwischen ihnen ist und beide auf einem Punkte stehen, da erscheint der Mond vor der Sonne wie eine schwarze Wolke, ihr Licht allen Beschauern entziehend, damit sie alle wissen mögen, daß das Reich nicht den Himmelscharen gehört; — hoch über ihnen waltet ein Herr, der ihr Licht verdunkeln kann — denn Höheres waltet über dem Hohen, und über jenem auch gibt es höhere Grade. Die da wähnen, die Sonne sei Gott, werden beschämet, und ihre Werke werden geprüft, und sie erfahren, daß die göttliche Macht dies alles geschaffen, und die Sonne keine Gewalt hat; nur dem gehört die Herrschaft, der ihr Licht verdunkeln kann. Er schickt einen Diener von ihren Scharen, der ihr Licht verbergen muß, ihren Götzendienst vernichtet, und sie der Herrschaft entsetzt.

Wer kann deine Hoheit preisen, wie du die Ausdehnung des Mondes mit einer zweiten Sphäre umgabst? wo jener Stern weilt, Kochab (Merkur) genannt, der 22.000 Mal kleiner ist als die Erde, der seine Kreisbahn schnell in 10 Tagen durchläuft, Streit und Zank erregt, Hader und Feindschaft, auch zugleich Kraft verleihet, glücklich zu sein, Vermögen zu sammeln, Reichthum und Glücksgüter zu häufen. Also befahl ihm sein Schöpfer, wie ein Sklave seinem Herrn zu dienen. Er ist zugleich der Weisheit Stern und des Verstandes, den Unwissenden Klugheit verleihend, dem Jünglinge Kenntniß und Witz.

מי יבין סודותיך. בהקיפך על גלגל השני גלגל השלישי ובו נגה כגבירת בין חיליה. וככלה תעדה כליה: ובעשתי עשר חדש תסב גליליה. וגופה כחלק משבעה ושלשים מן הארץ לידעי סודה ומשכיליה: והיא מחדשת בעולם ברצון בוראה השקט ושלוה ודיצה וחדוה ושירות ורננים. ומצהלות חפות חתנים. והיא מקשרת פרי תנובות ושאר הצמחים. ממגד תבואות שמש. וממגד גרש ירחים: [דברים ל״ג י״ד]

מי ישכיל סודך בהקיפך על גלגל נגה גלגל רביעי ובו החמה. וסובבת כל הגלגל בשנה תמימה. וגופה גדול מגוף הארץ מאה ושבעים פעם במופתי שכל ומזמה. והיא חולקת לכל כוכבי שמים ונותנת תשועה למלכים והוד ומלכות ואימה. ומחדשת נפלאות בעולם אם לשלום ואם למלחמה. ועוקרת מלכיות ותחתם אחרות מקימה ומרימה. ולה יכלת להשפיל ולהרים ביד רמה. והכל ברצון הבורא אותה בחכמה: ובכל יום ויום תשתחוה למלכה ובית נתיבות נצבה. ובשחר תרים ראש ותקוד לערב במערבה. בערב היא באה ובבקר היא שבה: [אסתר ב׳ י״ד]

מי יכיל גדלתך בעשותך אותה למנות בה ימים ושנים. ועתים מזמנים. ולהצמיח בה עץ עשה פרי ומעדנת כימה ומשכות כסיל דשנים ורעננים: וששה חדשים הולכת לפאת צפון לחמם האויר והמים והעצים והאבנים: וכפי קרבתה לצפון יגדלו הימים ויאריכו הזמנים. עד ימצא מקום אשר יגדל יומו עד היותו ששה חדשים במופתים נאמנים. וששה חדשים הולכת לפאת

Wer begreift dein Geheimniß, wie du der Sphären zweite mit einer dritten umgabst, wo Nogah (Venus) glänzt, wie eine Gebieterin zwischen ihren Scharen und sich wie die Braut mit ihrem Schmucke ziert. In eilf Monden umkreist sie ihre Laufbahn; nur 37 Mal ist ihr Körper kleiner als die Erde, wie dies genau wissen die Verständigen, die ihre Geheimnisse kennen. Nach des Schöpfers Willen bringt sie Ruhe und Friede, Freude und Wonne, Lieder und Jauchzen, Frohlocken Neuvermählter. Befördert der süßen Früchte Reife und die anderer Gewächse, der Früchte sowohl, welche die Sonne zeitigt als derer, die der Mond heraustreibt.

Wer erfaßt die verborgenen Geheimnisse, wie du die Noga-Sphäre mit einer vierten umgabst, worin die Sonne weilt — ihren Kreislauf in einem vollen Jahre endend — sie, deren Körper die Größe der Erde um 170 Mal übertrifft (wie aus triftigen Gründen erhellet), allen Sternen Licht verleihend. Den Königen Hülfe spendend, Majestät, Herrlichkeit, Furcht vor ihnen einflößend. In dieser Welt Wunder erneuend, zum Frieden wie zum Kriege. Auch Königreiche entwurzelnd, andere dafür errichtend und erhöhend. Mit hoher Hand kann sie erhöhen und erniedrigen, alles nach dem Willen des Schöpfers und seiner Weisheit. Täglich beugt vor ihrem Könige sie sich, auf ihrer Bahn stehend; Morgens erhebt sie ihr Haupt, Abends beim Untergange neigt sie sich; des Abends kömmt sie und des Morgens kehrt sie zurück.

Wer fasset deine Größe, als du sie schufest, Jahre und Tage durch sie zu zählen und bestimmte Zeiten, fruchttragende Bäume hervorzutreiben, blühend und saftreich? Sechs Monate geht sie gegen Mitternacht, Luft, Wasser, Holz und Steine zu erwärmen. Je mehr sie gegen Mitternacht sich wendet, nehmen die Tage zu, bis an einem Orte sogar der Tag sechs volle Monate dauert (wie glaubwürdige Beweise

דָּרוֹם בְּמַעְגָּלִים נְתוּנִים. עַד יִמָּצֵא מָקוֹם אֲשֶׁר יִגְדַּל לֵילוֹ עַד הֱיוֹתוֹ שִׁשָּׁה חֳדָשִׁים לְפִי מִבְחַן הַבּוֹחֲנִים: וּמִמֶּנָּה יֵדְעוּ קְצָת דַּרְכֵי בוֹרְאָהּ שֶׁמֶץ מִגְּבוּרוֹתָיו. וֶעֱזוּזוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו. מִגְּדֻלַּת הָעֲבָדִים גְּדֻלַּת הָאָדוֹן נוֹדַעַת. לְכָל יוֹדְעֵי דָעַת: וְעַל הָעֶבֶד יִגָּלֶה תֹקֶף הָאָדוֹן וּכְבוֹדוֹ. וְכָל טוּב אֲדוֹנָיו בְּיָדוֹ: [בראשית כ״ד י׳]

מִי יָכִיל אוֹתוֹתֶיךָ. בְּהַקִּיפְךָ אוֹתָהּ לְהַעֲנִיק אוֹר לְכֹכְבֵי מַעְלָה וּמַטָּה גַּם לַלְּבָנָה. וְאִם תַּחְתֶּיהָ תַּעֲמוֹד הַבְּהֶרֶת לְבָנָה. וּכְפִי אֲשֶׁר יִרְחַק לַעֲמוֹד נִכְחָהּ. וִיקַבֵּל זָרְחָהּ. עַד יִמַּלֵּא אוֹרוֹ בְּעָמְדוֹ לְפָנֶיהָ. וְהֵאִיר אֶל עֵבֶר פָּנֶיהָ: וְכָל אֲשֶׁר יִקְרַב אַחַר חֲצִי הַחֹדֶשׁ אֵלֶיהָ: וְהוּא נוֹטֶה מֵעָלֶיהָ. וְיִרְחַק מֵעֲמוֹד נֶגְדָּהּ. וַיֵּלֶךְ לְצִדָּהּ. וְעַל כֵּן תֶּחְסַר אַדַּרְתּוֹ. עַד כְּלוֹת חָדְשׁוֹ וּתְקוּפָתוֹ. וְיָבֹא בִּגְבוּל שְׁפָּ״וֹ: וּבְהִדָּבְקוֹ עִמָּהּ. יִסָּתֵר בְּמִסְתָּרִים כְּפִי יוֹם וַחֲצִי שָׁעָה וּרְגָעִים סְפוּרִים: וְאַחֲרֵי כֵן יִתְחַדֵּשׁ וְיָשׁוּב לְקַדְמוּתוֹ. וְהוּא כְּחָתָן יוֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ: [תהלים י״ט ו׳]

מִי יֵדַע פְּלִיאוֹתֶיךָ. בְּהַקִּיפְךָ עַל גַּלְגַּל חַמָּה גַּלְגַּל חֲמִישִׁי וּבוֹ מַאְדִּים כְּמֶלֶךְ בְּהֵיכָלוֹ. וּבִשְׁמוֹנָה עָשָׂר חֹדֶשׁ יָסֹב גַּלְגַּלּוֹ וּמִדָּתוֹ כְּגוּף הָאָרֶץ פַּעַם וָחֵצִי וּשְׁמִינִית פַּעַם וְזֶה תַּכְלִית גָּדְלוֹ: וְהוּא כְּגִבּוֹר עָרִיץ מָגֵן גִּבֹּרֵיהוּ מְאָדָּם. וּמְעוֹרֵר מִלְחָמוֹת וְהֶרֶג וְאַבְדָן. וּמַכֵּי חֶרֶב וּלְחֻמֵי רֶשֶׁף נֶהְפַּךְ לְחֹרֶב לְשַׁדָּם. וּשְׁנַת בַּצֹּרֶת וּשְׂרֵפַת אֵשׁ וּרְעָמִים וְאַבְנֵי אֶלְגָּבִישׁ וּמְדֻקָּרִים וּשְׁלוּפֵי חֶרֶב כְּנֶגְדָּם. כִּי רַגְלֵיהֶם לָרַע יָרוּצוּ וִימַהֲרוּ לִשְׁפָּךְ דָּם: [משלי א׳ ט״ז]

מִי יַבִּיעַ נוֹרְאוֹתֶיךָ. בְּהַקִּיפְךָ עַל גַּלְגַּל מַאְדִּים גַּלְגַּל שִׁשִּׁי גַּלְגַּל וּמְסִבָּה. עֲצוּמָה וְרַבָּה. צֶדֶק יָלִין בָּהּ: וְגוּפוֹ גָּדוֹל מִגּוּף הָאָרֶץ חֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים פַּעַם כְּמִדַּת רָחְבָּהּ. וְסוֹבֵב הַגַּלְגַּל בִּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה. וְהוּא כּוֹכַב רָצוֹן וְהָאַהֲבָה. וּמְעוֹרֵר יִרְאַת הַשֵּׁם וְיֹשֶׁר וּתְשׁוּבָה. וְכָל מִדָּה טוֹבָה. וּמַרְבֶּה כָּל תְּבוּאָה

---

darthun). Sechs Monate geht sie gegen Mitternacht in vorgeschriebenen Kreisen, so daß in einem Orte sechs Monate hindurch Nacht ist (wie Verständige dies prüften). Ein kleiner Theil der göttlichen Größe wird dadurch bekannt, etwas von seiner Stärke und seinen Wundern; den Vernünftigen bekundet die Größe des Dieners die Größe des Herrn. Die Macht und Ehre des Gebieters bestrahlt den Sklaven, der das Gute seines Herrn in Händen hat.

Wer kann deine Wunder erschauen, wenn du die Sonnen-Sphäre mit einer fünften umgabst, wo Maadim (Mars) thronet, wie in seinem Pallast der König, in achtzehn Monaten seinen Kreislauf endend, dessen Größe die Erde 1 und 5/8 Mal übertrifft. Sein Schild ist wie das eines mächtigen Helden, rothgefärbt, Kriege erregend, Gemetzel und Vertilgung; er richtet durch's Schwert hin, durch Hitze sengend, alles Feuchte vertrocknend, Hungerjahre herbeiführend, Feuersbrünste, Hagel. Viele werden vom bloßen Schwerte getödtet, durchbohrt, denn seine Spuren befördern Böses, mit größter Schnelle blutvergießend.

Wer spricht das Furchtbare aus, wenn du Maadim mit einer sechsten Sphäre umgabst, einen großen und mächtigen Kreislauf anwiesest: Zedek (Jupiter) weilt hier. Dessen Körper 75 Mal größer ist als die Erde, und der seinen Kreislauf in zwölf Jahren durchläuft. Er ist des Wohlwollens Stern und der Liebe, Gottesfurcht erregend, Redlichkeit und Reue und jede edle Eigenschaft. Das Wachsthum jedes Gewächses

וּתְנוּבָה. וּמַשְׁבִּית מִלְחָמוֹת וְאֵיבָה וּמְרִיבָה: וְדָתוֹ לְחַזֵּק כְּיָשְׁרוֹ כָּל בֶּדֶק וְהוּא יִשְׁפּוֹט תֵּבֵל בְּצֶדֶק: [תהלים ט׳ ט׳]

מִי יְשׂוֹחֵחַ גְּדֻלָּתֶךָ. בְּהַקִּיפְךָ עַל גַּלְגַּל צֶדֶק גַּלְגַּל שְׁבִיעִי וּבוֹ שַׁבְּתַי בִּתְקוּפָתוֹ. וְגוּפוֹ גָּדוֹל מִגּוּף הָאָרֶץ אֶחָד וְתִשְׁעִים פַּעַם בְּמִדָּתוֹ. וְסוֹבֵב הַגַּלְגַּל בִּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה בִּמְרוּצָתוֹ. וּמְעוֹרֵר מִלְחָמוֹת וּבִזָּה וּשְׁבִי וְרָעָה כִּי כֵן דָּתוֹ. וּמַחֲרִיב אֲרָצוֹת וְעוֹקֵר מַלְכִיּוֹת בִּרְצוֹן הַמַּפְקִיד אוֹתוֹ. לַעֲבוֹד עֲבוֹדָתוֹ. נָכְרִיָּה עֲבוֹדָתוֹ: [ישעי׳ כ״ח כ״א]

מִי יַגִּיעַ לְרוֹמְמוּתֶךָ. בְּהַקִּיפְךָ עַל גַּלְגַּל שַׁבְּתַי גַּלְגַּל שְׁמִינִי בִּמְסִבָּתוֹ וְהוּא סוֹבֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מַזָּלוֹת עַל קַו חֵשֶׁב אֲפֻדָּתוֹ. וְכָל כּוֹכְבֵי שַׁחַק הָעֶלְיוֹנִים יְצוּקִים בִּיצוּקָתוֹ. וְכָל כּוֹכָב מֵהֶם יַקִּיף הַגַּלְגַּל בְּשִׁשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף שָׁנִים מֵרֹב גַּבְהוּתוֹ: וְגוּף כָּל כּוֹכָב מֵהֶם מֵאָה וְשֶׁבַע פְּעָמִים כְּגוּף הָאָרֶץ וְזֹאת תַּכְלִית גְּדֻלָּתוֹ: וּמִכֹּחַ הַמַּזָּלוֹת הָהֵם. נֶאֱצַל כֹּחַ כָּל בְּרוּאֵי מַטָּה לְמִינֵיהֶם. כִּרְצוֹן בּוֹרְאָם וּמַפְקִידָם עֲלֵיהֶם: וְכָל אֶחָד מֵהֶם עַל מַתְכֻּנְתּוֹ בְּרָאוֹ. וּבְשֵׁם קְרָאוֹ. אִישׁ אִישׁ עַל עֲבוֹדָתוֹ וְעַל מַשָּׂאוֹ: [במדבר ד׳ י״ט]

מִי יֵדַע הֲלִיכוֹתֶיךָ. בַּעֲשׂוֹתְךָ לְשִׁבְעָה כּוֹכְבֵי לֶכֶת הֵיכָלוֹת. בִּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מַזָּלוֹת: וְעַל טָלֶה וָשׁוֹר אִצַּלְתָּ כֹּחֲךָ בְּהִתְיַחֲדָם. וְהַשְּׁלִישִׁי תְּאוֹמִים כִּשְׁנֵי אַחִים בְּהִתְאַחֲדָם. וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם. וְלָרְבִיעִי וְהוּא סַרְטָן גַּם לְאַרְיֵה נָתַתָּ מֵהוֹדְךָ עָלָיו. וְלַאֲחוֹתוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוֹבָה אֵלָיו. וְכֵן לְמֹאזְנַיִם וּלְעַקְרָב אֲשֶׁר בְּצִדּוֹ הוּשָׁת. וְהַתְּשִׁיעִי הַנִּבְרָא בְּצוּרַת גִּבּוֹר כֹּחוֹ וְלֹא נָשַׁת. וַיְהִי רוֹבֶה קַשָּׁת.

---

und jeglicher Frucht befördernd, Kriege und Feindseligkeiten vernichtend. Jede Lücke ausfüllend; dieß ist sein Gesetz, er richtet die Welt mit Gerechtigkeit.

Wer kann deine Größe nennen, wenn du Zedeks-Sphäre mit einer siebenten umgabst, wo Sabethai (Saturnus) kreiset, der — 91-mal größer als die Erde — seinen Kreislauf in 30 Jahren vollendet, Kriege erregend, Plünderung, Gefangenschaft und Hunger — dieß ist sein Gesetz — Länder verwüstend, Königreiche entwurzelnd, nach dem Willen dessen, der ihn einsetzte, seine Arbeit zu verrichten; alles zu entfremden, ist sein Amt.

Wer schwingt zu deiner Höhe sich empor, wenn du der Sphäre des Sabethai eine achte beigesellteſt, welche des Thierkreises zwölf Bilder trägt — alle höhern Himmelssterne sind in seiner Form gegossen. — Jeder Stern durchschwinget den Kreislauf in 36,000 Jahren — wegen der großen Höhe. Der Körper eines jeden Sternes ist 107-mal größer als die Erde. Aus der Kraft dieser Gebilde strömen alle Kräfte in die irdischen Körper, nach dem Willen ihres Schöpfers, der sie eingesetzt hat. Und jeden auf seinen Platz gestellt, mit Namen genannt bei seiner Arbeit jeden, jegliche bei ihrer Verrichtung.

Wer kann dem Gange folgen, wie du den sieben Wandelsternen Palläste einräumtest in dem Thierkreise? Auf Stier und Widder — sich vereinigend — ließest du deine Kraft ausströmen, auf Zwillinge als drittes, wie sich zwei Brüder vereinigen, deren Gesicht Menschengestalt trägt. Dem Krebs als vierten, auch dem Löwen spendest du von deiner Majestät, auch seiner Schwester, der Jungfrau, die ihm nahe ist. Auch bei Wage und Skorpion, ihr an die Seite gestellt; auch der neunte in Heldengestalt erschaffen, seine Kraft versiegte nicht, er ist der Bogenschütze. Lamm und Eimer wurde

וְכֵן נִבְרָא גְּדִי וּדְלִי בְּכֹחֲךָ הַגָּדוֹל. וּלְבַדּוֹ הַמַּזָּל הָאַחֲרוֹן וַיְמַן יְיָ דָּג גָּדוֹל:
וְאֵלֶּה הַמַּזָּלוֹת הַגְּבוֹהִים וְנִשָּׂאִים בְּמַעֲלוֹתָם. שְׁנֵים עָשָׂר לְאֻמּוֹתָם: [בראשי' כ״ה ט״ז]

יְיָ מִי יַחְקוֹר תַּעֲלוּמוֹתֶיךָ. בְּהַאֲצִילְךָ עַל גַּלְגַּל הַמַּזָּלוֹת גַּלְגַּל תְּשִׁיעִי
בְּמַעֲרָכוֹ. הַמַּקִּיף עַל כָּל הַגַּלְגַּלִּים וּבְרוּאֵיהֶם וְהֵם סְגוּרִים בְּתוֹכוֹ. הַמַּנְהִיג כָּל
כּוֹכְבֵי שָׁמַיִם וְגַלְגַּלֵּיהֶם מִמִּזְרָח לְמַעֲרָב לְתֹקֶף מַהֲלָכוֹ. הַמִּשְׁתַּחֲוֶה פַּעַם בְּכָל
יוֹם לִפְאַת מַעֲרָב לְמַלְכּוֹ וּמַמְלִיכוֹ. וְכָל בְּרוּאֵי עוֹלָם בְּתוֹכוֹ. כְּגַרְגִּיר חַרְדָּל
בַּיָּם הַגָּדוֹל לְתֹקֶף גָּדְלוֹ וְעֶרְכּוֹ. וְהוּא וּגְדֻלָּתוֹ נֶחְשָׁב כְּאַיִן וּכְאֶפֶס לִגְדֻלַּת
בּוֹרְאוֹ וּמַלְכּוֹ: וְכָל מַעֲלוֹתָיו וְגָדְלוֹ. מֵאֶפֶס וָתֹהוּ נֶחְשְׁבוּ לוֹ. [ישעי' מ׳ י״ז]

מִי יָבִין סוֹדוֹת נוֹרְאוֹתֶיךָ. בַּהֲרִימְךָ עַל גַּלְגַּל הַתְּשִׁיעִי גַּלְגַּל הַשֵּׂכֶל הוּא
הַהֵיכָל לִפְנַי. הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה קֹדֶשׁ לַיְיָ. וְהוּא הַגַּלְגַּל הַנַּעֲלֶה עַל כָּל עֶלְיוֹן:
אֲשֶׁר לֹא יַשִּׂיגֵהוּ רַעְיוֹן. וְשָׁם הַחֶבְיוֹן. אֲשֶׁר הוּא לִכְבוֹדְךָ לְאַפִּרְיוֹן. מִכֶּסֶף
הָאֱמֶת יְצַקְתּוֹ אוֹתוֹ. וּמִזְּהַב הַשֵּׂכֶל עָשִׂיתָ רְפִידָתוֹ. וְעַל עַמּוּדֵי צֶדֶק שַׂמְתָּ
מְסִבָּתוֹ. וּמִכֹּחֲךָ מְצִיאוּתוֹ. וּמִמְּךָ וְעָדֶיךָ מְגַמָּתוֹ. וְאֵלֶיךָ תְּשׁוּקָתוֹ: [בראשית ד׳ ז׳]

יְיָ מִי יַעֲמִיק לְמַחְשְׁבוֹתֶיךָ. בַּעֲשׂוֹתְךָ מִזִּיו הַשְּׁכִינָה זֹהַר הַנְּשָׁמוֹת. וְהַנְּפָשׁוֹת
הָרָמוֹת. הֵם מַלְאֲכֵי רְצוֹנֶךָ. מְשָׁרְתֵי פָנֶיךָ: הֵם אַדִּירֵי כֹחַ וְגִבּוֹרֵי מַמְלָכֶת.
בְּיָדָם לַהַט הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת. וְעוֹשֵׂי מְלָאכֶת. אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה הָרוּחַ
לָלֶכֶת: כֻּלָּם גְּזוּרוֹת פְּנִינִיּוֹת. וְחַיּוֹת עִלִּיּוֹת. חִצוֹנִיּוֹת וּפְנִימִיּוֹת הֲלִיכוֹתֶיךָ
צוֹפִיּוֹת: מִמְּקוֹם קָדוֹשׁ יְהַלֵּכוּ. וּמִמְּקוֹר הָאוֹר יִמָּשֵׁכוּ: נֶחֱלָקִים לְכִתּוֹת. וְעַל

---

mit deiner großen Kraft erschaffen, für das letzte Zeichen bestimmte Gott einen großen Fisch. Dieser Bilder, hoch und erhaben in ihrem Range, sind zwölf an der Zahl.

Wer kann deine Wunder erforschen, wie du des Thierkreises Sphäre mit einer neunten umgabst, welche alle Sphären umgibt und ihre Geschöpfe, welche in ihr verschlossen sind, welche alle himmlischen Sterne leitet von Morgen gegen Abend in des Laufes Stärke? welche sich täglich auf der Abendseite bückt ihrem König, der sie einsetzte. Alle Geschöpfe der Welt verlieren sich in ihr wie ein Senfkorn im großen Meere, ihrer Größe und ihres Umfanges wegen; und sie selbst mit ihrer Größe ist ein Nichts geachtet gegen die Größe des Schöpfers und Königs; alle Vorzüge sind gegen ihn ein Nichts geachtet!

Wer begreift die furchtbaren Geheimnisse, wenn du über die neunte Sphäre die Sphäre des Verstandes erhobst? Da ist der innere Pallast, der zehnte ist der Gottheit heilig.

Dieses ist die über Alles erhabene Sphäre, die kein Gedanke erfaßt, dort ist die Hülle, deiner Ehre zum Ruhepunkt dienend. Aus der Wahrheit selbst ist sie gegossen, aus des Verstandes Gold ist ihre Fassung. Säulen der Gerechtigkeit die Lehne, ihr Dasein entquillt deiner Kraft. Zu dir hin ihr Sehnen, zu dir ihre Lust!

O Herr, wer dringt tief genug in deine Gedanken, wie du aus der Glorie Glanz, den Glanz der Seelen bildest, und der hohen Geister. Sie sind die Engel deines Willens, die Diener deines Antlitzes. Sie, die Mächtigen an Kraft, die Vornehmen in deinem Reiche, in ihrer Hand haltend die Klinge des flammenden Schwertes, Dienste verrichtend, wo der Wille Gottes sie zwingt, hinzugehen. Sämmtliche Wesen, rein wie Perlen, Lebende einer höhern Ordnung, sowohl die des innern als äußern Ranges, deine Wege schauend. Aus heiliger Stätte entstanden, dem Licht-

דִּגְלָם אוֹתוֹת. בְּעֵט סוֹפֵר מָהִיר חֲרוּתוֹת. מֵהֶם נְסִיכוֹת וּמֵהֶם מְשָׁרְתוֹת: מֵהֶם צְבָאוֹת. רָצוֹת וּבָאוֹת. לֹא עֲיֵפוֹת וְלֹא נִלְאוֹת. רוֹאוֹת וְלֹא נִרְאוֹת: מֵהֶם חֲצוּבֵי לֶהָבוֹת. וּמֵהֶם רוּחוֹת נוֹשְׁבוֹת. מֵהֶם מֵאֵשׁ וּמִמַּיִם מֻרְכָּבוֹת: מֵהֶם שְׂרָפִים. וּמֵהֶם רְשָׁפִים: מֵהֶם בְּרָקִים. וּמֵהֶם זִיקִים: וְכָל כַּת מֵהֶם מִשְׁתַּחֲוָה לָרוֹכֵב עֲרָבוֹת. וּבִרוּם עוֹלָם נִצָּבִים לַאֲלָפִים וְלִרְבָבוֹת: נֶחֱלָקִים לְמִשְׁמָרוֹת. בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה לְרֹאשׁ אַשְׁמוּרוֹת. לַעֲרוֹךְ תְּהִלּוֹת וְשִׁירוֹת. לַנֶּאְזָר בִּגְבוּרוֹת: כֻּלָּם בַּחֲרָדָה וּרְעָדָה כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לָךְ. וְאוֹמְרִים מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ: שֶׁאַתָּה אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה עֲשִׂיתָנוּ. וְלֹא אֲנַחְנוּ. וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כֻּלָּנוּ: וְכִי אַתָּה אֲדוֹנֵנוּ וַאֲנַחְנוּ עֲבָדֶיךָ. וְאַתָּה בּוֹרְאֵנוּ וַאֲנַחְנוּ עֵדֶיךָ:

יְיָ מִי יָבֹא עַד תְּכוּנָתֶךָ. בְּהַגְבִּיהֲךָ לְמַעְלָה מִגַּלְגַּל הַשֵּׂכֶל כִּסֵּא הַכָּבוֹד. אֲשֶׁר שָׁם נְוֵה הַחֶבְיוֹן וְהַהוֹד. וְשָׁם הַסּוֹד וְהַיְסוֹד. וְעָדָיו יַגִּיעַ הַשֵּׂכֶל וְשָׁם יַעֲמֹד: וּכְלְמַעְלָה נָאִיתָ וְעָלִיתָ עַל כֵּס תַּעֲצוּמֶךָ. וְאִישׁ לֹא יַעֲלֶה עִמָּךְ:

מִי יַעֲשֶׂה כְמַעֲשֶׂיךָ. בַּעֲשׂוֹתְךָ תַּחַת כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ. מַעֲמָד לְנַפְשׁוֹת חֲסִידֶיךָ. וְשָׁם נְוֵה הַנְּשָׁמוֹת הַטְּהוֹרוֹת. אֲשֶׁר בִּצְרוֹר הַחַיִּים צְרוּרוֹת: וַאֲשֶׁר יִיגְעוּ וְיִיעֲפוּ שָׁם יַחֲלִיפוּ כֹחַ. וְשָׁם יָנוּחוּ יְגִיעֵי כֹחַ. וְאֵלֶּה בְּנֵי נֹחַ: וּבוֹ נֹעַם בְּלִי תַכְלִית וְקִצְבָה. וְהוּא הָעוֹלָם הַבָּא: וְשָׁם מַעֲמָדוֹת וּמַרְאוֹת. לַנְּפָשׁוֹת הָעוֹמְדוֹת כְּמַרְאוֹת הַצּוֹבְאוֹת. אֶת פְּנֵי הָאָדוֹן לִרְאוֹת וְלֵהָרָאוֹת: שׁוֹכְנוֹת בְּהֵיכְלֵי מֶלֶךְ. וְעוֹמְדוֹת עַל שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ. וּמִתְעַדְּנוֹת בְּמֹתֶק פְּרִי הַשֵּׂכֶל וְהוּא יִתֵּן מַעֲדַנֵּי

---

quelle entflossen. In Abtheilungen getheilt — auf ihren Fahnen sind Zeichen mit Meistergriffel eingegraben — die Einen herrschen, die Andern dienen. Ihrer Heere manche laufen und kommen, nicht ermüdend, nicht ermattend, sehend selbst, aber von andern nicht gesehen. Sprühende Flammen sind manche, wehende Winde andere; manche aus Feuer und Wasser zusammengesetzt, Gluthen manche, andere Blitze. Jede Abtheilung neigt sich vor dem im Himmel Thronenden, zu Tausenden und Myriaden in der Weltenhöhe stehend, in Wachen abgetheilt, Tag und Nacht bereit, Lieder und Gesänge anzustimmen dem mit Kraft Umgürteten. Allesammt mit Beben und Zittern knieend vor dir, sprechend: wir danken dir, du hast uns gebildet; nicht wir, du bist unser Gott, wir sind deiner Hände Werk. Du bist unser Herr, wir deine Diener, du unser Schöpfer, wir dessen Zeugen!

O Herr! wer dringt in deine Zwecke, wenn du über die Sphäre des Verstandes, den Thron der Herrlichkeit selbst erhobst, wo die Wohnung und Hülle der Majestät ist, dort ruht der Grund und aller Dinge ewiges Geheimniß, nur bis dorthin gelangt der Verstand, da bleibt er stehen. Aber über den Thron deiner Macht bist du selbst erhaben, kein Wesen kann dir folgen.

Wer kann dir nachahmen, wie du unter den Thron deiner Herrlichkeit einen Standpunkt für die Seelen deiner Frommen wähltest, wo die reinen Seelen weilen, im ewigen Lebensbunde vereint. Die einst müde und matt waren, wechseln jetzt neue Kraft, dort rasten aus die Geschwächten, es sind die Kinder der Ruhe. Dort ist Annemlichkeit ohne Maß und Ziel, es ist die andere Welt. Stand- und Gesichtspunkte manche — bieten sich den in Schaaren versammelten Seelen dar, vor dem Herrn zu schauen und geschaut zu werden, im Königspallast wohnend, beim Königstische stehend mit den süßen Erkenntnißfrüchten sich letzend, welches wahre Königslust

מלך: זאת המנוחה והנחלה. אשר אין תכלית לטובה ויפיה. וגם זבת חלב ודבש היא וזה פריה: [במדבר י״ג כ״ז]

מי יגלה צפונותיך. בעשותך במרום חדרים ואוצרות. מהם נוראות ספורות. ודבר גבורות: מהם אוצרות חיים. לזכים ונקיים: ומהם אוצרות ישע. לשבי פשע: ומהם אוצרות אש ונחלי גפרית. לעוברי ברית: ואוצרות שוחות עמקות לא יכבה אשם. זעום יי׳ יפל שם: ואוצרות סופות וסערות. וקפאון ויקרות: ואוצרות ברד וקרח וציה ושלג. גם חם ונוזלי פלג: וקיטור וכפור וענן וערפל. ועלטה ואפל: הכל הכינות בעתו אם לשבט אם לארצו. אם לחסד חשכת אותו וקדשתו: [איוב ל״ז י״ג]

מי יכיל עצמתך. בבראך מזיו כבודך יפעת טהורה. מצור הצור נגזרה. וממקבת בור נקרה: ואצלת עליה רוח חכמה. וקראת אותה נשמה: עשיתה מלהבות אש השכל חצובה. ונשמתו כאש בוערה בה: שלחתה אל הגוף לעבדו ולשמרהו. והיא כאש בתוכו ולא תשרפהו. כי מאש הנשמה נברא הגוף ויצא מאין ליש. מפני אשר ירד עליו יי׳ באש: [שמות י״ט י״ח]

מי יגיע לחכמתך. בתתך לנפש כח הדעת אשר בה תקועה ויהי המדע יסודה. ועל כן לא ישלוט עליה כליון ותתקים כפי קיום יסודה. וזה ענינה וסודה. והנפש החכמה לא תראה מות. אך תקבל על עונה ענש מר ממות: ואם טהרה תפיק רצון. ותשחק ליום אחרון. ואם נטמאה תנוד בשצף קצף

---

gibt. Dies ist die Ruhe und das Erbtheil, dessen Güte und Schönheit unendlich ist. Milch und Honig fließend, dies die schöne Frucht!

Wer entdeckt das Verborgene, wie du in der Höhe Kammern und Sammelplätze erschufest, furchtbare Dinge enthaltend und Stärke verrathend? Lebensschätze enthaltend für Lautere und Reine: Auch Schätze des Heils für die Reuigen. Aber auch Feuergluthen und Schwefelbäche für Uebertreter des Bundes. Tiefe Gruben, deren Feuer nie verlischt, Gottverfluchte fallen hinein. Wind und Sturm, Eis und Kälte; Hagel, Frost, Oede, Schnee, auch Hitze und Fluthen. Rauch, Reif, Nebel, Wolken und Finsterniß, alles bereitest du zur Zeit, als Zuchtruthe für ein Land, auch als Gnade hälst du sie bereit.

Wer faßt deine Macht, wie du vom Glanze deiner Herrlichkeit die reine Schönheit schufest, aus dem felsengleichen Ursprung entnommen, dem Urborne entfließend? Ließest Geist der Weisheit auf sie ausströmen, und nanntest sie Seele. Aus des Verstandes Flammen gebildet ist die Seele, wie ein brennend Feuer. In den Körper schicktest du sie, ihm zu dienen und ihn zu bewahren. Wie ein Feuer ist sie in ihm, ohne ihn zu verzehren, denn aus dem Seelenfeuer wurde der Körper erschaffen, aus Nichts in die Wirklichkeit gerufen, weil sich Gott im Feuer offenbarte.

Wer erreicht deine Weisheit, wenn du die Seele die Kraft des Wissens einpflanzest, die Wissenschaft ihr zum Elemente werden ließest, weshalb sie auch keiner Vernichtung unterworfen ist, nach ihrem Elemente sich erhaltend, welches auch ihr inneres Wesen und Geheimniß ist. Die weise Seele sieht keinen Tod, aber der Sünder Strafe ist bitterer als der Tod. Ist sie rein, erlangt sie Wohlwollen und kann lächelnd dem letzten Tage entgegensehen; ist sie unrein, muß sie unstät, vom Grimme verfolgt, umherwandern. Die Zeit ihrer Unreinigkeit muß sie allein weilen, unstät und umher-

וחרון: וכל ימי טמאתה בדד תשב גולה וסורה. בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה: [ויקרא י"ב י"ד]

מי יגמול על טובותיך. בשומך הנשמה לגוף להחיותו: וארח להורותו ולהראותו. להציל לו מרעתו: קרצתו מאדמה. ונפחת בו נשמה. ואצלת עליו רוח חכמה. אשר בה יבדל מבהמה. ויעלה אל מעלה רמה: שמתו בעולמך סגור ואתה מחוץ תבין מעשיו ותראנו. וכל אשר ממך יעלימנו. מבית ומחוץ תצפנו: [שמות כ"ה י"א]

מי ידע סוד מפעלותיך. בעשותך לגוף צרכי פעלותיך. ונתת לו עינים לראות אותותיך. ואזנים לשמוע נוראותיך. ורעיון להבין קצת סודותיך. ופה לספר תהלתך. ולשון להגיד לכל יבא גבורתך. כמוני היום אני עבדך בן אמתך. המספר כפי קצר לשוני מעט מזער מרוממותך. והן אלה קצות דרכיך: ומה עצמו ראשיהם. כי חיים הם למוצאיהם: בהם יוכלו כל שומעיהם להכירך. ואם לא ראו פני יקרך. וכל אשר לא ישמע גבורתך. איך יכיר אלהותך. ואיך תבא בלבו אמתותך. ויכון רעיוניו לעבודתך: על כן מצא עבדך את לבו לזכור לפני אלהיו. מעט מזער מראשי תהלותיו. אולי בם משונו ישה. ובמה יתרצה זה אל אדניו הלא בראשי: [ש"א כ"ט ד']

---

irrend, nichts Heiliges darf sie berühren, kein Heiligthum betreten, bis die Tage der Reinigung vorüber sind.

Wer kann deine Wohlthaten zurückerstatten, der du die Seele in den Körper einsetztest, ihn zu beleben, ihm vorzeigend den Weg zu bahnen, um ihn von manchem Unglück zu befreien; aus Erde ihn geformt, Seele eingehaucht, Geist der Weisheit auf ihn strömen ließest, wodurch er vom Thiere sich unterscheidet, eine hohe Stufe ersteigend. Ihn hast du in deiner Welt verschlossen, betrachtest, außen stehend seine Werke alle, manches, noch so tief vor dir sich verbergend, du siehest es von innen und außen.

Wer begreift das Geheimniß deiner Werke, wie du den Körper seinen Verrichtungen gemäß erschufst? Auge ihm verliehest, deine Wunder zu sehen; Ohren, das Furchtbare zu vernehmen; Gedanken, manches deiner Geheimnisse zu erfassen; Mund, dein Lob zu verbreiten; Zunge, kommenden Geschlechtern deine Großthaten zu verkünden, wie ich, der Sohn deiner Magd, es heute thue. Welcher, nach der schwachen Gabe der Beredsamkeit nur weniges von deiner Hoheit verkündet, nur weniges deiner Eigenschaften darstellend. Wie mächtig sind die Hauptgegenstände, Leben bringend, denen, die sie finden. Dadurch können ihre Hörer doch erkennen, ohne deine Würde mit Augen zu schauen. Wer nie von deiner Stärke vernahm, wie kann dieser deine Gottheit anerkennen, wie kann deine Wahrheit in sein Herz dringen? er muß nothwendig seine Gedanken deinem Dienste zuwenden. Daher fand sein Diener sein Herz geeignet, vor seinem Gotte etwas von seinem Hauptlob zu verkünden. Vielleicht wird Sünde dadurch gesühnt; wodurch kann sich dieser seinem Herrn gefälliger machen, als wenn er seine Großthaten preiset?

אֱלֹהַי בֹּשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ לְדַעְתִּי. כִּי כְּפִי עָצְמַת גְּדֻלָּתְךָ כֵּן תַּכְלִית דַּלּוּתִי וְשִׁפְלוּתִי: וּכְפִי תֹּקֶף יְכָלְתְּךָ כֵּן חֻלְשַׁת יְכָלְתִּי. וּכְפִי שְׁלֵמוּתְךָ כֵּן חֶסְרוֹנִי: כִּי אַתָּה אֶחָד וְאַתָּה חַי וְאַתָּה גִּבּוֹר וְאַתָּה קַיָּם וְאַתָּה גָּדוֹל וְאַתָּה חָכָם וְאַתָּה אֱלוֹהַּ. וַאֲנִי גוּשׁ וְרִמָּה. עָפָר מִן הָאֲדָמָה. כְּלִי מָלֵא כְלִמָּה. אֶבֶן דּוֹמָה: צֵל עוֹבֵר רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב. חֲמַת עַכְשׁוּב: עֲקוֹב הַלֵּב. עֲרַל לֵב. גְּדָל חֵמָה. חֹרֵשׁ אָוֶן וּמִרְמָה: גְּבַהּ עֵינַיִם. קְצַר אַפַּיִם. טְמֵא שְׂפָתַיִם. נֶעְקַשׁ דְּרָכִים. וְאָץ בְּרַגְלַיִם: מָה אֲנִי מֶה חַיָּי וּמַה גְּבוּרָתִי. וּמַה צִּדְקָתִי. נֶחְשָׁב. לְאַיִן כָּל יְמֵי הֱיוֹתִי. וְאַף כִּי אַחֲרֵי מוֹתִי. מֵאַיִן מוֹצָאִי. וּלְאַיִן מוֹבָאִי. וְהִנֵּה בָּאתִי לְפָנֶיךָ אֲשֶׁר לֹא כְדָת בְּעַזּוּת מֵצַח וְטֻמְאַת רַעְיוֹנִים וְיֵצֶר זוֹנֶה. לְגִלּוּלָיו פּוֹנֶה: וְתַאֲוָה מִתְגַּבְּרָה. וְנֶפֶשׁ לֹא מְטֹהָרָה. וְלֵב טָמֵא. אוֹבֵד וְנִדְמֶה. וְגוּף נָגוּף מָלֵא אֲסַפְסֻף. יוֹסִיף וְלֹא יָסוּף:

אֱלֹהַי יָדַעְתִּי כִּי עֲוֹנוֹתַי עָצְמוּ מִסַּפֵּר. וְאַשְׁמוֹתַי עָצְמוּ מִלִּזְכּוֹר: אַךְ אֶזְכּוֹר מֵהֶם כְּטִפָּה מִן הַיָּם וְאֶתְוַדֶּה בָּהֶם. אוּלַי אַשְׁבִּיחַ שְׁאוֹן גַּלֵּיהֶם וְדָכְיָם. וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם וְסָלַחְתָּ: אָשַׁמְתִּי בְּתוֹרָתְךָ. בָּזִיתִי בְּמִצְוֹתֶיךָ. גָּעַלְתִּי בְּלִבִּי וּבְמוּפִי. דִּבַּרְתִּי

Mein Gott! beschämt und erröthend wage ich es kaum, vor dir zu stehen. Denn so groß deine Macht ist, so groß ist meine Ohnmacht und Niedrigkeit. So umfangsreich deine Stärke ist, so beschraukt ist die meinige. So groß deine Vollkommenheiten sind, so sind es meine Fehler. Denn du bist einzig, lebend, stark, ewig dauernd, du bist groß, bist weise, bist — Gott. Ich bin eine Erdenscholle, ein Wurm, ein Stäubchen, ein Gefäß schandeerfüllt, todter Stein, vorüberfliegender Schatten, ein Lüftchen, wehend, aber nicht mehr zurückkehrend, Schlangengift. Verstockten Herzens, krummen Sinnes, vom Zorn hingerissen, auf Unrecht und Unheil sinnend. Stolzen Blickes, kurzmüthig, krumme Wege wandelnd, Edles mit Füßen tretend. Was bin ich, was ist mein Leben, was ist meine Stärke, was meine Tugend? Selbst bei meinem Leben als Nichts geachtet, geschweige nach meinem Tode. Mein Ursprung woher? mein Weg wohin? Selbst jetzt ist mein Hintreten vor dich dreist, mit frecher Stirne, unreinen Gedanken, buhlerischem Sinne, seinen Götzen sich zuwendend. Von Leidenschaft überwältigt; mit einer Seele, verloren und vernichtet; mit einem Körper, geplagt voll Wirren, die immer zu- und nie abnehmen. Mein Gott! ich weiß, daß meine Sünden unzählbar und meine Vergehen zu zahlreich sind, um sie einzeln zu erwähnen. Nur so viel als ein Tropfen im Meere, will ich von ihnen bekennend erwähnen; vielleicht kann ich damit das Stürmen und Wogen ihrer Wellen unterdrücken, und du wirst es im Himmel wahrnehmen und verzeihen. Manches ließ ich mir in der Lehre zu Schulden kommen, deine Gesetze verachtend, mit Herz und Mund verabscheuet,

רוּמִי. הֶעֱוֵיתִי וְהִרְשַׁעְתִּי. זַדְתִּי. חָמַסְתִּי טָפַלְתִּי שֶׁקֶר. יָעַצְתִּי
רַע לְאֵין חֵקֶר. כִּזַּבְתִּי. לַצְתִּי. מָרַדְתִּי. נִאַצְתִּי. סָרַרְתִּי. עָוִיתִי.
פָּשַׁעְתִּי וְעֹרֶף הִקְשֵׁיתִי. קַצְתִּי בְּתוֹכְחוֹתֶיךָ רָשַׁעְתִּי. שִׁחַתִּי
דְרָכַי. תָּעִיתִי מִמַּהֲלָכַי. עָבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְסַרְתִּי וְאַתָּה צַדִּיק
עַל כָּל הַבָּא עָלַי כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנִי הִרְשָׁעְתִּי: אֱלֹהַי נָפְלוּ
פָנַי בְּזָכְרִי כָּל אֲשֶׁר הִכְעַסְתִּיךָ. כִּי עַל כָּל טוֹבוֹת שֶׁגְּמַלְתַּנִי
רָעָה גְמַלְתִּיךָ. כִּי בְרָאתַנִי לֹא לְצוֹרֶךְ רַק נְדָבָה. וְלֹא בְּהֶכְרֵחַ
כִּי אִם בִּרְצוֹן וְאַהֲבָה. וְטֶרֶם הֱיוֹתִי בַּחֲסָדֶיךָ קִדַּמְתָּנִי. וְנָפַחְתָּ
רוּחַ בִּי וְהֶחֱיִיתָנִי: וְאַחֲרֵי צֵאתִי לְאוֹר הָעוֹלָם לֹא עֲזַבְתָּנִי
אֲבָל כְּאָב חוֹמֵל גִּדַּלְתָּנִי. וְכָאֹמֵן אֶת הַיּוֹנֵק אֲמַנְתָּנִי. עַל
שְׁדֵי אִמִּי הִבְטַחְתָּנִי. וּמִנְּעִימוֹתֶיךָ הִשְׂבַּעְתָּנִי. וּבְבֹאִי לַעֲמוֹד
עַל עָמְדִי חִזַּקְתָּנִי. וְקַחְתָּנִי עַל זְרוֹעוֹתֶיךָ וְהִרְגַּלְתָּנִי וְחָכְמָה
וּמוּסָר לִמַּדְתָּנִי. וּמִכָּל צָרָה וְצוּקָה חִלַּצְתָּנִי וּבְעֵת עֶבְרָה זַעַם
בְּצֵל יָדְךָ הִסְתַּרְתָּנִי. וְכַמָּה צָרוֹת נֶעֶלְמוּ מֵעֵינַי וּמֵהֶם גְּאַלְתָּנִי
וּבְטֶרֶם בֹּא הַתְּלָאָה הִקְדַּמְתִּי רְפוּאָה לְמַכָּתִי וְלֹא הוֹדַעְתָּנִי.
וּבְעֵת לֹא נִשְׁמַרְתִּי מִכָּל נֶזֶק אַתָּה שְׁמַרְתָּנִי. וּבְבֹאִי בֵּין שִׁנֵּי
אֲרָיוֹת שִׁבַּרְתָּ מַלְתְּעוֹת כְּפִירִים וּמִשָּׁם הוֹצֵאתָנִי: וּבְחוּל עָלַי
חֳלָיִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים חִנָּם רִפֵּאתָנִי: וּבְבֹאִי שְׁפָטֶיךָ הָרָעִים עַל

---

manches Schändliche gesprochen, muthwillig gefrevelt, gewaltthätig mich erzeugt, Lügen gehäuft, Schlechtes angerathen, gespottet, geschmähet, hartnäckig mich erwiesen, deine Zurechtweisung ausgeschlagen, meine Laufbahn verdorben, von deinem Wege abirrend, deine Gebote übertreten; du bist gerecht in dem was eingetroffen ist, du handelst nach Weisheit, ich allein habe gefrevelt. Mein Gott! mein Gesicht fällt (ich wage nicht es aufzuheben) wenn ich denke, welchen Verdruß ich dir machte, denn für das Gute, all' was du mir spendetest, erstattete ich nur Böses zurück. Du erschufst mich nicht aus Bedürfniß, sondern aus freien Stücken; nicht aus Zwang, sondern aus Liebe und Wohlgefallen. Vor meinem Werden kamest du mir schon durch deine Gnade zuvor, hauchtest mir einen Geist ein, mich zu beleben. Nachdem ich das Licht erblickte, erzogst du mich wie ein vertrauungsvoller Vater, wie ein Erzieher den Säugling. Ließest mir die Mutterbrust vertrauungsvoll reichen, mit deiner Lieblichkeit mich sättigend, mich stärkend, die mir geziemende Stelle einzunehmen. Auf deine Arme nahmest du mich leitend, Weisheit und Sitte mich lehrend, von Angst und Qual mich befreiend in zornvoller Zeit im Schatten deiner Hand mich bergend, aus manchem Leide, verborgen, mich befreiend. Bevor das Unglück traf, bereitest du schon Heilmittel für die Wunde, die mir selbst noch unbekannt war. Wenn ich selbst mich vor Schaden nicht in Acht nahm, bewahrtest du mich. Kam ich in Löwenrachen, zerschmettertst du der Leuen Gebiß, mich befreiend. Wenn böse Krankheiten auf mich losstürmten, auch da ließest du mir umsonst Heilung zukommen. Trafen deine bösen Gerichte die Welt, so

הָעוֹלָם מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנִי. וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנִי. וּבְרָעָב זַנְתָּנִי. וּבְשָׂבָע
כִּלְכַּלְתָּנִי. וּבְהַכְעִיסִי אוֹתְךָ כַּאֲשֶׁר יְיַסֵּר אִישׁ אֶת בְּנוֹ יִסַּרְתָּנִי.
וּבְקָרְאִי מִצָּרָתִי נַפְשִׁי יָקְרָה בְּעֵינֶיךָ וְרֵיקָם לֹא הֱשִׁיבוֹתָנִי:
וְעוֹד הִגְדַּלְתָּ וְהוֹסַפְתָּ עַל כָּל זֶה. בְּתִתְּךָ לִי אֱמוּנָה שְׁלֵמָה
לְהַאֲמִין כִּי אַתָּה אֵל אֱמֶת. וּנְבִיאֶיךָ אֱמֶת וְלֹא נָתַתִּי לִי חֵלֶק
עִם מוֹרְדֶיךָ וְקָמֶיךָ. וְעִם נָבָל נֹאֲצֵי שְׁמֶךָ. אֲשֶׁר בְּתוֹרָתְךָ יַלְעִיבוּ.
וּבְעוֹבְדֶיךָ יָרִיבוּ. וּנְבִיאֶיךָ יַכְזִיבוּ: מַרְאִים תּוּמָה. וְתַחְתֶּיהָ
עָרְמָה. מַרְאִים נֶפֶשׁ זַכָּה וּנְטֹהֶרֶת. וְתַחְתֶּיהָ תַּעֲמוֹד הַבַּהֶרֶת:
כִּכְלִי מָלֵא כְלִימָה. רָחוּץ מִחוּץ בְּמֵי עָרְמָה. וְכָל אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ
יִטְמָא: קָטֹנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת
עַבְדֶּךָ. אָמְנָם יְיָ אֱלֹהַי אוֹדֶךָ. כִּי נָתַתָּ בִּי נֶפֶשׁ קְדוֹשָׁה.
וּבְמַעֲשַׂי טִמֵּאתִיהָ. וּבְיִצְרִי הָרַע חִלַּלְתִּיהָ וְגֵאַלְתִּיהָ: וְהִנֵּה גָּבַר
עָלַי. וְהֵפִיץ חֲיָלַי. וְלֹא נִשְׁאַר אֵלַי. כִּי אִם מַחֲנֵה רַחֲמֶיךָ. אַךְ
אֵדַע כִּי בָם אֶתְקְפֶנּוּ. וְיִהְיוּ לִי מֵעִיר לַעְזוֹר אוּלַי אוּכַל נַכֶּה
בּוֹ וַאֲגָרְשֶׁנּוּ:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי לָכוֹף אֶת יִצְרִי הָאַכְזָרִי וְהַסְתֵּר
פָּנֶיךָ מֵחֲטָאַי וּמֵאֲשָׁמַי. אַל תַּעֲלֵנִי בַּחֲצִי יָמַי: עַד אָכִין צֵידָה
לְדַרְכִּי. וְצֵידָתִי לְיוֹם נְסִיעָתִי. כִּי אִם אֵצֵא מֵעוֹלָמְךָ כַּאֲשֶׁר

---

ließest du mich dem Schwerte entkommen, der Pest entrinnen, in Hungerszeit gespeist sein. Selbst wenn ich dich erzürnte, so züchtigtest du mich bloß, wie ein Vater seinen Sohn züchtigt; klagte ich in meiner Noth, so war meine Seele dir theuer und du schicktest mich nicht leer zurück. Dieses alles übertraf noch deine Gnade, als du mir einen Glauben gabst, der mich lehrt, daß du ein wahrer Gott bist, eben so wahr deine Propheten. Ließest mich nicht Theil nehmen an den Widersachern, die deinen Namen schmähen, deine Lehre verachten, mit deinen Dienern hadern, deine Propheten Lügen strafen; Einfalt zur Schau tragen, worunter List ist, eine reine und geläutere Seele zeigen, aber der Aussatz steht dahinter Ein Gefäß mit Schande gefüllt, von außenher listig abgewaschen, aber darin alles unrein. Ich bin zu gering für die Gnade und Wahrheit, welche du erzeugtest deinem Diener. Danken muß ich dir, mein Gott, daß du mir eine heilige Seele gabst, die ich aber durch schlimme Handlungen verunreinigte und durch die böse Gesinnung entweihte und verabscheuungswerth machte. Sie überwältigte mich, schlug meine Kräfte nieder; mir blieb nichts übrig als deine Barmherzigkeit; ich weiß dadurch kann ich ihrer Meister werden, sie allein kann mir beistehen, vielleicht kann ich sie verringern oder gänzlich vertreiben. Möge es dein Wille sein, o Herr! meine grausamen Leidenschaften zu bezwingen, verbirg dein Antlitz doch vor meinen Sünden und Schulden, rufe mich nicht ab in der Hälfte meiner Tage, bis ich mir Vorrath gesammelt für den Tag meines Abzuges. Sollte ich deine Welt verlassen wie ich hineinkam, ganz nackt zurückkehren, wie ich sie betrat, weßhalb wurde

באתי. ואשוב ערום למקומי כאשר יצאתי. למה נבראתי.
ולראות עמל נקראתי. טוב לי עוד אני שם. מצאתי להגדיל
ולהרבות אשם: אנא האלהים במדת רחמיך שפטני אל
באפך פן תמעיטני: כי מה האדם כי תדינהו. והבל נדף איך
במשקל תביאהו. ובעלותו במאזני משקל. לא יכבד ולא יקל.
ומה יסכון לך לעשות לרוח משקל: מיום היותו הוא נגש
ונענה. נגוע מכה אלהים ומענה: ראשיתו מוץ נהדף. ואחריתו
קש נדף. ובחייו כעשב נשדף. והאלהים יבקש את נרדף:
מיום צאתו מרחם אמו. יגון לילו ואנחה יומו: אם היום ירום.
מחר תולעים ירם: המוץ ידפנו. והקוץ ינגפנו: אם ישבע
ירשע. ואם ירעב על פת לחם יפשע: לרדוף העושר קלו
נשריו. וישכח המות והוא אחריו: בעת המצר ירב אמריו.
ויחליק דבריו. וירבה נדריו. ובצאתו למרחב. יחל דבריו.
וישכח נדריו. ויחזק בריחי שעריו. והמות בחדריו: וירבה
שומרים מכל עבר והאורב יושב לו בחדר. והזאב לא יעצרנו
גדר. מבא אל העדר: בא ולא ידע למה. וישמח ולא ידע
במה: ויחי ולא ידע כמה. בילדותו הולך בשרירותו. וכאשר
תחל רוח יי לפעמו. ותעורר לאסוף חיל והון ויסע ממקומו

---

ich erschaffen? Bloß berufen um Unglück zu sehen, so wäre wahrlich mein Aufenthalt dort vorzuziehen gewesen, als in diese Welt einzugehen, um Schuld zu mehren und zu häufen. O Ewiger! richte mich nach deiner Barmherzigkeit, nicht in deinem Zorne, damit du mich nicht verachtest. Denn wahrlich was ist der Mensch, daß du ihn richten solltest, wie kannst du ein eitles Nichts wägen, das auf der Wage weder leicht noch schwer ist; was nützt es dir den Wind auf die Wage zu legen? Vom Tage seiner Geburt an ist er gedrückt und geplagt, gequält, von Gott gestraft und gepeinigt. Sein Anfang ist verwehte Spreu, sein Ende aufgelöstes Stroh, sein Leben wie verwelktes Gras, und diesen Verfolgten sollte Gott suchen? Vom Augenblicke, wo er den Mutterschooß verließ, füllte Kummer seine Nächte und Seufzer seine Tage. Ist er heute stolz, morgen ist er Würmern preisgegeben. Spreu verweht ihn, ein Dorn kann ihm Unglück bringen. Wohlhabend, ist er muthig; hungernd, frevelt er eines Stück Brotes wegen. Mit Adlersschnelle verfolgt er den Reichthum, den auf den Fuß folgenden Tod gänzlich vergessend. Im Drange viele Worte spendend, heuchlerische Reden ausstoßend, Gelübde auf Gelübde häufend. Von Angst befreiet, entweiht er sein Wort, sein Gelübde vergessend, während die Riegel seines Thores zu befestigen, während der Tod schon im Zimmer weilet. Obwohl die Hüter von allen Seiten vermehrend, ist der Lauernde schon im Zimmer. Den Wolf hält kein Zaum auf, die Heerde zu besuchen. In die Welt eintretend, nicht wissend warum? sich freuend, ohne zu wissen mit was? lebend, ohne zu wissen wie lange? In der Jugend dem Dunkel folgend; beunruhigt

לִרְכּוֹב אֳנִיּוֹת. וְלִרְדּוֹף בַּצִּיּוֹת וּלְהָבִיא נַפְשׁוֹ בִּמְעוֹנוֹת אֲרָיוֹת.
וְהִיא מִתְהַלֶּכֶת בֵּין הַחַיּוֹת: וּבְחָשְׁבוֹ כִּי רַב הוֹדוֹ. וְכִי כַבִּיר
מָצְאָה יָדוֹ. בְּשָׁלוֹם שׁוֹדֵד יְבוֹאֶנּוּ. וְעֵינָיו פָּקַח וְאֵינֶנּוּ: וְכָל
עֵת הוּא מְזֻמָּן לַתְּלָאוֹת. חוֹלְפוֹת וּבָאוֹת. וּבְכָל שָׁעוֹת מְאוֹרָעוֹת.
בְּכָל הָרְגָעִים. לִפְגָעִים. וּבְכָל הַיָּמִים. עָלָיו אֵימִים: אִם רֶגַע
יַעֲמוֹד בְּשַׁלְוָה. פֶּתַע תְּבוֹאֵהוּ הַוָּה: אוֹ בְמִלְחָמָה יָבֹא וְחֶרֶב
תְּגַפֵּהוּ. אוֹ קֶשֶׁת נְחוּשָׁה תַּחְלְפֵהוּ: אוֹ יַקִּיפוּהוּ יְגוֹנִים. יִשְׁטְפוּהוּ
מַיִם זֵדוֹנִים. אוֹ יִמְצָאוּהוּ חֳלָיִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים: עַד יִהְיֶה
לְמַשָּׂא עַל נַפְשׁוֹ. וְיִמְצָא מְרוֹרַת פְּתָנִים בְּדִבְשׁוֹ: וּבְעֵת כְּאֵבוֹ
יִגְדַּל. שִׂכְלוֹ יִדַּל. וּנְעָרִים יִתְקַלְּסוּ בוֹ וְתַעֲלוּלִים יִמְשְׁלוּ בוֹ:
וְיִהְיֶה לְטוֹרַח עַל יוֹצְאֵי מֵעָיו. וְיִתְנַכְּרוּ לוֹ כָּל יוֹדְעָיו: וּבְבֹא
עִתּוֹ יֵצֵא מֵחֲצֵרָיו לַחֲצַר מָוֶת. וּמִצֵּל חֲדָרָיו. לְצַלְמָוֶת: וְיִפְשׁט
רִקְמָה. וְתוֹלָע. וְיִלְבַּשׁ רִמָּה. וְתוֹלָע. וְלֶעָפָר יִשְׁכַּב וְיָשׁוּב אֶל
יְסוֹדוֹ אֲשֶׁר מִמֶּנּוּ חֻצָּב: וּלְאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה לוֹ מָתַי יִמְצָא עֵת
תְּשׁוּבָה. לִרְחוֹץ חֶלְאַת מְשׁוּבָה. וְהַיּוֹם קָצֵר וְהַמְּלָאכָה מְרֻבָּה:
וְהַנּוֹגְשִׂים אָצִים. חָשִׁים וְרָצִים. וְהַזְּמַן מִמֶּנּוּ שׂוֹחֵק. וּבַעַל הַבַּיִת
דּוֹחֵק: לָכֵן נָא אֱלֹהַי זְכוֹר אֵלֶּה הַתְּלָאוֹת. אֲשֶׁר עַל אָדָם
בָּאוֹת: וְאִם אֲנִי הֲרֵעוֹתִי. אַתָּה תֵּטִיב: וְאַל תִּגְמוֹל כְּדָה

---

ihn der Geist; so zieht er aus Vermögen zu sammeln, seinen Platz verlassend, Schiffe
zu besteigen, sich in Wüsten zu wagen, in Löwenwohnungen sein Leben in Gefahr zu
setzen, zwischen wilden Thieren zu wandeln. Glaubt er nun Pracht genug zu besitzen,
hinlänglich gesammelt zu haben, in Frieden weilend, überfällt ihn der Räuber, und
kaum hat er die Augen geöffnet, ist die Herrlichkeit verschwunden. Immer Unglück
ausgesetzt das abwechseld kömmt; jede Stund bringt schlimmes Ereigniß, jeder Augen-
blick böse Zufälle, jeder Tag neue Angst. Einen Augenblick friedlich gelebt, ereilt ihn
Unfall In Krieg ziehend vom Schwerte getroffen, geschlagen von eherner Lanze. Oder
von Kummer umringt, von reißenden Fluthen überschwemmt, von schweren Krank-
heiten heimgesucht. Bis er zur Last sich selber wird, Schlangengift in Honig findend.
Während der Schmerz zunimmt, nimmt der Verstand ab. Knaben spotten seiner.
Jugend ihn beherrscht. Seinen Kindern selbst zur Last, seinen Bekannten fremd. Wenn
die Zeit herannaht, tritt er aus seinem Hofe in den Friedhof ein, von seiner Ge-
mächer Schatten in den Todesschatten Pupur und Stickereien ausziehend, sich mit
Wurm und Verwesung bekleidend Sich in Staub legend in das Element zurückkehrend,
von dem er genommen ist. Der Mann, dem dieses widerfährt, wann findet er Zeit
zur Reue, der Handlungen Unrath abzuwaschen? Die Zeit ist kurz, die Arbeit groß.
Die Befehlshaber drängen, laufend und eilend, lächelt die Zeit von ihm hinweg, der
der Hauseigenthümer dringt. Gedenke daher, o Gott! dieser Unglücksfälle, welche den
Menschen oft heimsuchen. Habe ich schlecht gehandelt, wirst du mir doch Gutes er-

במדה. לאיש אשר עונותיו בלי מדה. ובמותו ילך בלי
חמדה:

אלהי אם עוני מנשוא גדול. מה תעשה לשמך הגדול:
ואם לא אוחיל לרחמיך מי יחוס עלי חוץ ממך: לכן אם
תקטלני לך איחל. ואם תבקש לעוני אברח ממך אליך.
ואתכסה מחמתך בצלך: ובשולי רחמיך אחזיק. עד אם
רחמתני. ולא אשלחך כי אם ברכתני: זכור נא כי כחומר
עשיתני. ובאלה התלאות נסיתני: על כן לא תפקוד עלי
במעללי. ואל תאכילני פרי פעלי. והארך לי אפך. ואל תקריב
יומי. עד אכין צדה לשוב אל מקומי: ואל תחזיק עלי למהר
לשלחני מן הארץ. ומשארות אשמי צרורות על שכמי:
ובהעלותך במשקל עונותי. שים לך בכף שניה תלאותי. ובזכרך
רשעי ומרדי. זכור עניי ומרודי. ושים אלה. נוכח אלה: וזכור
נא אלהי כי זה כמה לארץ נוד צנפתני. ובכור גלות בחנתני.
ומרוב רשעי צרפתני. ולא שרפתני. וידעתי כי לטובתי
נסיתני. ואמונה עניתני: ולהטיב לי באחריתי במבחן התלאות
הבאתני. לכן אלהי יהמו עלי רחמיך. ואל תכלה עלי זעמך:
ואל תגמלני כמעבדי. ואמור למלאך המשחית די: ומה

---

weisen. Nur nicht Gleiches mit Gleichem vergelten, dem Manne, dessen Sünden ohne Maß sind, und der im Tode ohne alle Lust abzieht.

Mein Gott! kannst du meine Sünde nicht verzeihen wegen ihrer Größe, was beginnst du mit deines Namens Größe? Darf ich deiner Barmherzigkeit nicht entgegenhoffen, wer wird außer dir meiner schonen? Darum hoffe ich zu dir, selbst wenn du mich tödtest; suchst du meine Sünden, so fliehe ich vor dir zu — dir selbst, vor deinem Zorne berge ich mich in deinem Schatten. Am Saume deiner Barmherzigkeit halte ich mich fest, bis du dich meiner erbarmst, nicht eher von dir ablassend, bis du Segen mir gespendet. Gedenke doch, daß du wie Lehm mich geformt und dennoch mit solchem Unheil heimgesucht. Ahnde daher meine Thaten nicht, lasse mich die Früchte meiner Handlungen nicht genießen, sei mir langmüthig, laß meinen Sterbetag nicht eher erscheinen, als bis ich mich vorbereitet habe, auf meinen Platz zurückzukehren. Ueberwältige mich nicht, mich schnell von der Erde zu jagen, den Sauerteig meiner Schuld noch auf die Schulter gebunden. Legst du auf die Wagschale meine Sünden, lege in die zweite mein Unglück; gedenkst du meines Frevels und meiner Empörung, gedenke auch meines Wehes und Elendes; lege eines neben das andere. Gedenke, daß du mich in das Land der Unstätigkeit geschleudert, geprüft im Schmelztigel des Herumwanderns, aus manchem Laster geläutert. Ich weiß, du prüftest mich zu meinem Guten, Glaubens halber nur hast mich gepeinigt. Damit es am Ende mir wohlergehe, hast du mich auf den Prüfstein des Leidens gebracht, möge dein Erbarmen für mich

מַעֲלָתִי וְיִתְרוֹנִי. כִּי תְבַקֵּשׁ לַעֲוֹנִי: וְתָשִׂים עָלַי מִשְׁמָר. וּתְצָדֵנִי כְּתוֹא מִכְמָר: הֲלֹא יָמַי חָלַף רֻבָּם וְאֵינָם. וְהַנִּשְׁאָרִים יִמַּקּוּ בַּעֲוֹנָם: וְאִם הַיּוֹם לְפָנֶיךָ הִנְנִי. מָחָר עֵינֶיךָ בִּי וְאֵינֶנִּי: וְעַתָּה לָמָּה אָמוּת. כִּי תֹאכְלֵנִי הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת: אֱלֹהַי שִׂים עֵינֶיךָ עָלַי לְטוֹבָה לִשְׁאֵרִית יְמֵי הַמְעַטִים. וְאַל תִּרְדּוֹף הַשְּׂרִידִים וְהַפְּלֵטִים: וְהַפְּלֵיטָה הַנִּשְׁאֶרֶת מִבָּרָד מְהוּמוֹתַי. אַל יַחְסְלֶנָּה יֶלֶק אַשְׁמוֹתַי: כִּי יְצִיר כַּפֶּיךָ אָנִי. וּמַה יִּסְכּוֹן לְךָ כִּי רִמָּה תְקַחֵנִי לְאוֹכֶל. יַגִּיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי לָשׁוּב עָלַי בְּרַחֲמִים. וְלַהֲשִׁיבֵנִי בִתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וְלִתְחִנָּתִי תָּכִין לִבִּי וְתַקְשִׁיב אָזְנֶךָ. וְתִפְתַּח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ. וְתִטַּע בְּרַעְיוֹנַי יִרְאָתֶךָ: וְתִגְזוֹר עָלַי גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת. וּתְבַטֵּל מֵעָלַי גְּזֵרוֹת רָעוֹת: וְאַל תְּבִיאֵנִי לִידֵי נִסָּיוֹן. וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן: וּמִכָּל פְּגָעִים רָעִים הַצִּילֵנִי. וְעַד יַעֲבוֹר הַוּוֹת בְּצִלְּךָ תַּסְתִּירֵנִי: וֶהְיֵה עִם פִּי וְהֶגְיוֹנִי. וּשְׁמוֹר דְּרָכַי מֵחֲטוֹא בִלְשׁוֹנִי: וְזָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן וּרְצוֹן עַמֶּךָ. וּבְבִנְיַן אוּלַמֶּךָ לִרְאוֹת בְּטוּבַת בְּחִירֶךָ. וְזַכֵּנִי לְשַׁחֵר דְּבִירְךָ הַשָּׁמֵם וְהֶחָרֵב: וּלְרַצּוֹת אֲבָנָיו וַעֲפָרוֹתָיו. וְרִגְבֵי חַרְבוֹתָיו. וְתִבְנֶה שׁוֹמְמוֹתָיו:

---

rege werden, nicht dein Zorn über mich sich ausgießen. Mögst nicht nach meinen Handlungen mir vergelten, dem verderbenden Engel sagend, halt ein! Welchen Vorzug könnte ich aufweisen, solltest du meine Sünden suchen; und mich bewachen, eingefangen wie ein Reh im Netze. Meiner Lebenszeit größter Theil ist verschwunden der Rest, für Sünden abgebüßt. Heute stehe ich vor dir, morgen trifft mich dein Blick, und ich bin verschwunden. Warum soll ich nun sterben, mich verzehrt das große Feuer. Mein Gott, wende mir einen freundlichen Blick zu für den kleinen Rest der Tage, verfolge die Flüchtigen und Entronnenen nicht, der Rest, den der Verwirrung Hagel stehen ließ, möge nicht der Heuschreck der Schulden vernichten; denn ich bin deiner Hände Geschöpf was kann es dir nützen, wenn ich dem Wurm mit Speise diene? wirst du deiner Hände Werk selbst vernichten?

Ewiger, mein Gott! möge es dein Wille sein, sich mir mit Barmherzigkeit zuzuwenden, mich mit vollkommener Reue dir zuzuführen, meinem Flehen deine Aufmerksamkeit schenken, mit deinem Ohre vernehme; deinen Lehren mein Herz öffnest. Ehrfurcht vor dir in meine Gedanken pflanzest; gute Beschlüsse mir angedeihen läßt, böse von mir zurückhälst. Führe mich nicht in Versuchung, lasse mir keine Verachtung begegnen. Rette mich vor schlimmen Zufällen bis das Unglück vorbei ist, berge mich in deinen Schatten. Sei mit meinem Munde und meinen Gedanken, hüte mich mit meiner Zunge zu sündigen.

אֱלֹהַי יָדַעְתִּי הַמִּתְחַנְּנִים לְפָנֶיךָ. יָלִיצוּ עֲלֵיהֶם מַעֲשִׂים טוֹבִים אֲשֶׁר הִקְדִּימוּ. אוֹ צִדְקוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר הֵרִימוּ. וַאֲנִי אֵין בִּי לֹא צֶדֶק וְלֹא כוֹשֶׁר. לֹא חֶסֶד וְלֹא יוֹשֶׁר. לֹא תְחִנָּה וְלֹא מִדָּה טוֹבָה. לֹא עֲבוֹדָה וְלֹא תְשׁוּבָה: לָכֵן אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי. וּמִלְּפָנֶיךָ אַל תַּשְׁלִיכֵנִי: וּבְעֵת מִן הָעוֹלָם תּוֹצִיאֵנִי. לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא בְּשָׁלוֹם תְּבִיאֵנִי: וְעִם הַחֲסִידִים בְּכָבוֹד תּוֹשִׁיבֵנִי: וְעִם הַמְּנוּיִים בְּחֶלֶד חֶלְקָם בַּחַיִּים תְּמַנֵּנִי: וְלֵאוֹר בְּאוֹר פָּנֶיךָ תְּזַכֵּנִי. וְתָשׁוּב תְּחַיֵּנוּ: וּמִתְּהוֹמוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב תַּעֲלֵנִי. וְאוֹמַר אוֹדְךָ כִּי אָנַפְתָּ בִּי יָשׁוֹב אַפְּךָ וּתְנַחֲמֵנִי: וּלְךָ יְיָ חֶסֶד עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר גְּמַלְתָּנִי וַאֲשֶׁר עַד יוֹם מוֹתִי תִּגְמְלֵנִי. וּבְיִרְאָתְךָ הַטְּהוֹרָה אֵל אֶחָד תְּחַזְּקֵנִי וּבְתוֹרָתְךָ הַתְּמִימָה תְּאַמְּצֵנִי. וְעַל כָּל זֶה. אֲנִי חַיָּב לְהוֹדוֹת. לְהַלֵּל. לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר. וּלְרוֹמֵם. לְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ. וּלְיַחֵד אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל. הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא. בְּפִי יְשָׁרִים. תִּתְבָּרֵךְ. וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ. וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל. וּבִלַהֲקַת אֶרְאֶלִּים תִּתְפָּאַר וְתִתְהַדָּר. תִּשְׁתַּבַּח בְּפִי רְחֵמֶיךָ. תִּתְקַדָּשׁ בְּפִי קְדוֹשֶׁיךָ. תִּתְרוֹמַם בְּפִי מַלְאָכֶיךָ. תִּתְיַחֵד בְּפִי מְיַחֲדֶיךָ תִּתְנַשֵּׂא בְּפִי מְנַשְּׂאֶיךָ. כִּי אֵין כָּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים יְיָ וְאֵין

Mein Gott! ich weiß, alle diejenigen, welche vor dir flehen, lassen gewöhnlich ihre guten Werke für sich sprechen, welche sie voranschickten, oder ihre Tugenden, welche sie au übten; bei mir aber ist weder Gerechtigkeit noch Tugend, weder frommer Sinn noch Redlichkeit, weder Gebet noch gute Eigenschaften, weder Gottesdienst noch Reue Verberge deßhalb dein Antlitz nicht vor mir, werfe mich nicht von dir; und zur Zeit, wenn du aus der Welt mich führest, führe mich in Frieden zum Leben in der andern Welt. Nehme mich in die Wahl derjenigen auf, welche bestimmt sind, in jenem Leben ihren Theil zu genießen. Beglücke mich, mit dem Lichte deines Antlitzes erleuchtet zu werden, mich neu belebend; mich von tiefen Abgründen abermals emporhebend, ich spreche dann, ich danke dir o Gott! daß du mir gezürnt, dein Zorn legt sich und du tröstest mich. Du, o Gott! übtest Gnade aus über das Gute, welches du mir vergaltst, bis zu meinem Sterbetage. Einziger Gott, stärke mich in der reinen Ehrfurcht vor dir, durch deine vollkommene Lehre mich kräftigend; deßhalb bin ich verpflichtet, dich zu loben, zu preisen, zu erhöhen, zu heiligen und deinen großen Namen für einzig zu erklären, der mächtig und furchtbar ist. Im Munde der Redlichen wirst du gepriesen, durch den Mund der Frommen geheikigt, gelobt von den Heiligen, in den Engelschören gerühmt, gebenedeiet von deinen Geliebten, erhoben durch die Himmelsschaaren; denn es ist keiner deines Gleichen, o Herr, keiner kann deine Werke nachahmen! Zu

במעשיך: ובמחנות חיות ואופנים. וכרובים. ועירין קדישין, תתנשא ותתעלה בשמים ממעל. ותתיחד בפי מיחדיך במורא ופחד. עמך ישראל עם אחד: בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

---

den Heeren der Cherubim, der himmlischen heiligen Wesen, wirst du gepriesen und erhoben im Himmel, dein Volk Israel erkennet mit Ehrfurcht und Demuth deine Einheit an, im Himmel oben und auf der Erde unten ist Keiner außer dir.

Mögen die Worte meines Mundes dir zum Wohlgefallen sein, und die Gedanken meines Herzens vor dir, o Schöpfer und Befreier!

2203=98008843
Universitäts-
bibliothek
UNIVERSITÄT POTSDAM
Inventarnr.
98008845

Universitätsbibliothek Potsdam
Ausleihnr.
98008845